

Handwritten text in red ink, likely a title or author name, centered on the cover. The text is partially obscured by a large, irregular white stain.

3634
F26V
J

Haáz Rezső Múzeum Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

Libes Theod. Coll. Ref. D.
Könyv. in censum vehisut
Rey. Prof: et h. c. Rigeri et
Bibliothecaris Joh. Fina

Ex Oblatione Sp. V. J. R. R. R.
Ladislai. Székely

1875

I S T E N

eleibe bocsátott alázatos

KÖNYÖRGÉSEK

N E K

együgyü

GYAKORLÁSA.

Mellyek által

IDŐSB BÁRO VARGYASI

DÁNIEL ISTVÁN,

a bem meg-irt Casusokra intézett
Alkalmatóságokon kívül, meg-
jelent mindennap

A' KEGYELEMNEK SZÉKE ELŐTT:

földig való meg-alázódással, de bátor-
sággal, és HITNEK bizonyos
bizodalmaival.

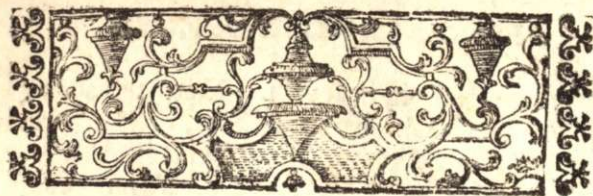

NYOMTATTATOTT

Ezer Hét-száz Hatvan hatodik Éjztendőben.

2041

Haáz Rezső Múzeum Tudomány- és Könyvtára
Székelyudvarhely

ELÖL-JÁRÓ BESZÉD.

Lehet, ha ki ezen Tsekély Munkátskát El-mélkedésre méltóztatik venni; nem lehet, hogy a' benu meg-irt együgyü Könyörgésekben; kiváltképen a' Reggeliben, a' böv. Befédet, és a' hozzúságot hibának ne állítsa; vigyáztván Idvezitő URunkfiak azokra a' Szavaira, (Mát. 6. 7.) mellyekben azt parantsolja ö Felsege; hogy az Imádságban ne légyünk fok befédüek, mint a' Pogányok; kik azt állitják, hogy a' fok befédék által hallgattatnak-meg. De meg-kell itten különböztetnünk, az Hiveknek, és a' Pogányoknak Könyörgéseket; mert azok között

A nagy

nagy különbség vagyon. Mert ugyan-is, a' Pogányoknak Könyörgések, Hit nélkül vagyon; mivelhogy ők nem vették a' Hitnek Ajándékát: *Éfés. 1. 5. 8.* a' mi pedig Hit nélkül vagyon, az mind vétek *Róm. 14. 5. 25.* De az Hiveknek az ő Idvezítő és Megigazító Hitekből származott Könyörgések; melly fundáltatott a' Krisztus Jésusnak Egyetlen-egy Engeftelő és Elégtévő Aldozatjában; *Tit. 3. 5. 7. Róm. 3. 24.* meg-hallgattatik Istentől; a' mint Maga Idvezítő URunk mondja: *Mát. 16. 23.* Bizony, bizony, mondom tinéktek; hogy valamit ti az Atyától kérendetek, az En Nevemben; meg-adja tinéktek. Az alább irt Könyörgéseknek El-őztatásában-is pedig figyelmezzzen a' *Kegyes Olvasó* az Alkalmatosságokra; a' mellyek szerint a' Könyörgő *Auctor*, a' maga együgyü Fohászkodását; midőn azokat a' Kegyelemnek Széki eleibe fel-botsátaná; szabta és intézte a' Szent Jakab Apostolnak Istenes Oktatásához; melly vagyon *Jak. 1. 5. Réfz. 5. 13, 14, és 15.* És ismét Sz. János Apostol' Szavaihoz; *1 Ján. 5. 14.* Ki ezt mondja: Ez a' mi Istennél való bizodalunk; hogy valamit kérendünk ö-tőle az ő Akaratja szerint, meg-adja minékünk. És nevezetesen trélozott Idvezítő URunk' Evangyéliomi Sz. Szavairá-is, ki ekképen szól: *Luk. 11. 5. 9, 10, 11, 13.*

Mon-

Mondom néktek: Valaki kéri, el-vézi; valaki keresi, meg-találja; valaki zörget, meg-nyitattik. Mert kitsoda az ti köztetek; a' ki Atya lévén, az ő Kenyeret kérő Fiának követ adna; és a' Halat kérőnek, Kígyót. Ha azért ti gonofok lévén; tudtok a' ti Fiatoknak adni Jó Ajándékokat; mennyivel inkább a' ti Mennyei Jó Atyátok ad Szent Lelket azoknak, a' kik ő tőlle kéri. Lásd-meg *Ján. 16. 23.* Mindezekből azért ellene mondhatatlanképen következik; hogy a' Krisztus Jésus Nevében helyheztetett Hit által, Istenhez fel-botsátott Könyörgés; ámbátor bővebb Befédekből állana-is az; de minden kétség kívül meg-hallgattatik Istentől; és ezek szerint, bátran munkálkodhatja-is Idveségét minden *Kegyes Olvasó*; Félelemmel és Rettegéssel, *Fil. 2. 5. 12.* El-bíven azt; hogy Isten, a' ki el-kezdette mi bennünk a' Jó dolgot; véghez-is vízi azt, mind a' mi Megtartó URunk Jésus Krisztusunknak Napjáig, *Réfz. 1. 6.* Azért, a' Jésus' Nevében, az Istenhez fel-botsátott Könyörgés mindenkor tehát kedves Isten előtt. És nem olyan, mint a' Pogányoknak Istenhez Idvezítő Hit nélkül fel-botsátott hozzás Könyörgések. Példa ebben Önnön-maga a' Krisztus Jésus: Ki felől az iratik, *Luk. 6. 5. 12.* hogy egész Éjtzakát foglalt

A 2

légyen

légyen az Imádságban. És meg-is bizonyítatik ebből; hogy az Istenhez fel-botsátott, és Igaz Hitből származott hozzás Imádság-is kedves Isten előtt. Ide tzelez az Apostol-is Szent Pál, 1 *Thes.* 5. § 17. midön arra int, hogy tüntelen Imádkozzunk: Söt maga Idvezitö URunk-is, *Luk.* 18: 1. hogy mindenkor Imádkozzunk, azt parantsolja. A' mindenkori és tüntelen való Imádság pedig, böv beféd nélkül nem mehet véghez. Azért mind ezekből következik; hogy akár rövid, akár bövebb befédekből álljon az Imádság, tsak Igaz Hitből származott légyen, kedves Isten előtt.

Nem különben azért ez mi Váltságunk' Munkáján fundáltatott, és Igaz Hitből származott együgyü Imádságunk-is; ámbátor az erőtlenséghez képest bövebb befédekből álljon-is; De a' Megváltó Krisztus Jésus Nevében kedves lézen az, az Atya Isten előtt. Mert mi mit kellyen kérünk, a' mint kellene nem tudjuk; hanem a' Szent Lélek az, a' ki kiváltképen való Foházkodásokkal esfedezik mi érettünk; a' tanít-meg minket az Imádságra, *Röm.* 8. § 26, és 27. Azért az Igaz Hitből, és Sz. Lélek' indításából származott Könyörgés; ámbátor bövebb Befédekből álljon-is; de kedves az Atya Isten előtt, annak Nevében, a' kiben ö Felségének minden kedve bé-tölt; és

a' kiben

a' kiben mi hozzánk tökéletelen meg-is Engeszteltetett; *Mát.* 3. § 17. Mert minden mi Álnokságainkat a' Krisztus vette-el 1 *Ján.* 2. § 1, és 2. Azért mondja az Apostol-is: Fiatskám ezt irom Tinéktek; hogy ne vétkezzetek. Ha ki pedig vétkezéndik; tudja-meg, hogy Szózóllónk vagyon az Atyánál, az Igaz Ur Jésus Krisztus: A' ki Engesztelő Áldozat a' mi Büneinkért. Réf. 1. § 9. És ha meg-valjuk a' mi Büneinket: Hív és Igaz az Isten, hogy meg-botsássa minékünk a' mi Büneinket, és meg-tisztson minket minden mi Hamiságinkból. Azért a' Penitentziát tartó Bünösnek-is, Igaz Hitből származott Könyörgését meghallgatja Isten: Mert maga Idvezitö URunk mondja: *Mát.* 16. § 23. Bizony, bizony, mondom tinéktek: Valamit kérendetek az Atyától az Én Nevemben, meg-adja tinéktek.

Mindazonáltal, hogy ha még-is ezen Foházkodást az ö hozzúságára nézve; Könyörgésnek formájában Isten cleibe vinni nem bátorkodnék valaki. Leg-alább gondolja-meg azt minden Hív Lélek: hogy mint-hogy a' Vasárnapot Isten magának szentelte; azért azt nem lehet, nem-is illik, Világi házontalan és múlandó dolgokban eltölteni: Mivel pedig ezen Könyörgés az egész Váltságunk Munkáját foglalja magában,

A 3

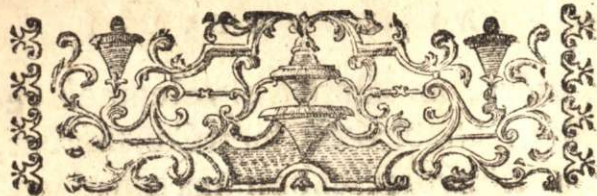
és azt

és azt adja elő; azért méltó, és egy főlkéséges dolog lézen; hogy ezt, avagy tsak Vasárnapi *Meditatio* és Elmélkedés helyjet végye Elméjére, minden Kegyes Lélek; és nem tsak meg-olvassa pedig; hanem ugyan valójában magára-is szabja azt; mint olyan Istenes Elmélkedést: melly az egész Válságnak Nagyságos Munkáját magában foglalja. Melly oly kedves Lelki Balsamuma-is vólt az *Auctornak*; hogy midön azt Könyörgésnek formájában Isten' eleibe vitte; és kezeit ö hozzá fel-emelte; úgy bé-tellyefedett az ö Lelke; mint-ha drága Étkekkel elégítettett vólna meg. Mert az URnak Kegyelmeisége, Jobb vólt ö néki az Életnél. És Istené nézve, bizonyos Oltalmat; magára nézve pedig, bátoroságos Nyugodalmat talált mindenkor az ö Lelke az URban. *Solt. 63. 4, 5, 6, és 8.*

A M E N.

AJAN.

AJÁNLÓ LEVELE

az *AUCTORNAK*,

Mint

ATYÁNAK

SZERELMES GYERMEKEI-
H E Z.

SSzerelmes GYERMEKEIM,
Istennek ama' Szerelmes-
ben ingyen kedvesé tétettetett
Választott Örökössei! *Efés. 1. 5,*
és 6. *Róm. 8. 17.* Mint-hogy
a' Könyörgés a' Lelki Életnek egy
kiváltképen-való Réfze: Én-is
azért

azért, az Isteni Kegyelemnek velem közöltetett mértéke szerént, a' Könyörgésekben magamat gyakorolni, tellyes Életemben igyekeztem: És a' melly együgyü Könyörgéseimet Naponként, a' Kegyelemnek Széki előtt szoktam vala aláztatosan, és Hitnek bizonyos bizodalomával, a' Közben-járó Kristus Jéhus által, Istenhez be-nyújtani: Azokat, a' különös Alkalmatofságokra készített Foházkodással egyben, e' *Corpusot*kába foglaltam; Irásba tettem. És azután, midön azt, Tisztelendö Tudós Püspökünk' benn meg-irt Apostoli *Adprobatio*ja mellett, Typographiai Praelum alá botsátani akarnám: az ATYAI Szeretet arra vitt; Hogy ezen *Pietatis Exercitium*omat, nem Idegen-

nek;

nek; hanem Tinéktek Szerelmes GYERMEKEIMNEK, ATYAI Szivel és Bizodalommal *Dedicál*jam. Nem azért tsak; hogy az Én ATYAI Példa-adáformmal Titeket oktathalak; hanem azért inkább; hogy midön ezen Munkátskában; (mint-hogy ez egészfen az Isten' Igéjéböl szedegettetett; a' melly hasznos a' Tanításra, és Meg-jobbitásra, 1 Tim. 3: 16.) olyan Szent Irásbéli Helyjekre találtok; mellyeket a' Ti Idveségtek' Elö-mozdítására; és a' Könyörgésekben való Kegyetség' Munkájának-is Gyakorlására, Épületeseknek itélitek lenni; a' Méheknek szokások szerént, az olyan Lelki Épületre való Virágokon, meg-állapodjatok; azoknak építő hasznait magatokéva tegyé-

A 5

tek;

tek; magatokra szabjátok, a' Poétá-
nak amaz ékes és elmés Verse
szerént:

*Floriferis ut Apes in saltibus omnia libant:
Omnia nos itidem decerpimus Aurea dicta.*

Hogy a' mint eddig-is Példás-ké-
pen bővölködtetek Ti az Isten'
Ditsőségéhez való *Zelusban*; mi-
dön az *Abdiálsal* Százanként táp-
láljátok Ti az Isten' Veteményes
Kerteiben, a' Kollegyiomokban
nevedő Próféták' Fiait: *1. Kir.*
18. v. 4, és *13.* Ezután-is an-
nyival inkább bővölködjetek, az
Isten' Ditsőségéhez való buzgó
Szeretetben, és minden Jóságos
Tselekedetekben. Mert ha ezek
Ti-bennetek bővölködnek: nem
tésznek Titeket tudatlanokká, és
haszontalanokká; Söt ezek által,
a' Ti Hivatalotokat, és Elválasz-

tatás-

tatástokat meg-erősítitek; és soha
meg sem ütököztök. És végre,
ilyen módon meg-is adattatik Ti-
néktek bövséggel, a' mi URunk
és Megtartó Kristus Jéfusunk' ö-
rök Országába való bé-menetel.
2 Pét. 1. v. 5, 8, 10, és *11.* Mun-
kálkodjátok azért ezek szerént,
félelemmel és rettegéssel a' Ti
Lelketeknek Idvefségét; *Fil. 2:*
v. 12. tudván azt, és el-hivén;
hogy a' ki el-kezdette Ti-benne-
tek a' Jó Dolgot, Isten az; Ki
el-is végzi azt Ti-bennetek, mind
a' mi Megtartó URunk' Jéfus Kri-
stusunknak Napjáig, *Fil. 1. v. 6.*
Hogy ekképen a' Szent Pál Apos-
tolnak ez a' Vallás-tétele légyen
Szivetekben és szájatokban min-
denkor: Tudom kinek hittem, és
bizonyos vagyok benne; hogy az

én

én ö-nála le-tett Kíntsemet megtarthatja ama' Napra; 2Tim. 1:12. melly napon el-jövénd a' Kristus Jéfus, és ülven az ö Ditsőségének Királyi Székiben, állítja az Elválasztott Juhokat Jobb Keze felöl; és azt mondja a' Király az ö Jobb Keze felöl álló Juhainak: Jertek-el, Én Atyámnak Áldottai! birjátok az Országot, melly meg-készítettett tinektek, e' Világ' Fundamentóinak fel-vettetése előtt. És akkor elmennek a' Király' Jobb-Keze felöl álló Igazak az örök Életre; az Hitetlenek pedig az örök Gyötrelenre. Mát. 25: 31, 33, 34, és 46. Hogy ekképen ti-is, mint Istennek Választott Örökössei, magatokra szabván az Idvezítő Királynak ezen örvendetes Évangéliomi Sententziáját, ö-vele egyetemben bé-is mehefsetek

tek a' Bárány' Menyegzői Lakodalmanak véghetetlen örömébe, az öt Efzes Szüzekkel együtt, Ajtó bezárlás előtt. Hogy osztán ö-vele-is légyetek, és maradjatok minden időben, és mind örökkön örökké: Mát. 25: 2, 4, és 7. Melly Mennyei Bóldogságot, úgy-mint, az Életnek meghervadhatatlan Koronáját, megis adja az UR Tinéktek, amaz Igaz Biro, ama' Napon; az ö változást nem szenvedhető Évangéliomi és Szövetségébéli Igéretének álhathatos Mennyei Igazsága szerént. 2Tim. 4. §. 8. ÁMEN! ÁMEN!

Szerelmes GYERMEKEIM

Titeket Lélekben szerető
öreg ATYÁTOK,
B. DÁNIEL ISTVÁN.
m. pr.

ITÉLET-TÉTEL

Ezen KÖNYÖRGÉSEKRŐL.

MEg-olvastam én ezen Munkát nagy Szorgalmatozással, Kezdetétől fogva végig, és szemesen meg-vizsgáltam; melyet a' Méltóságos Liber Báro Idősb DÁNIEL ISTVÁN Ur, Nemes Udvarhelyj-Széknék Hűséges és Bölts Kerezttyén Fő Király-Birája, maga különös Személyjében minémü Aldozatúl mutatott-bé a' Mennyei egyedül való és romolhatatlan Ditsőséges Király' eleibe, és mitsoda indulatokkal vifelte magát egy-néhány különös Casusokban-is; mint imádkozott, 's mint hallgattatott-meg: minémü kézűletekkel lehet ama' nagy Ellenségekkel, a' Világgal, a' Testtel, az Öröggel és az Halállal izemben-állani, és diadalmasoknál diadalmasabbá lenni az idvezülendő Embernek, és nem

nem lehetett nagy örömmel nem örvendeznem, és ugyan azon Lelki örömmel a' Ki-nyomtatás által közönségessé való tétetésre méltónak nem itélnem.

Irtam Szék' Privilegiált Várofsában,
Martiusnak Első Napján, 1766-dik Eftendőben.

ZÁGONI ARANKA GYÖRGY,
az Erdélyi Réf. Ekklesiák'
Superintendense.
m. pr.

J E H O V A!

Ad me eripiendum;

J E H O V A!

Ad auxilium meum festina!

Pfal. 70. 7. 2.

EZ az én ISTEN előtt való mindennapi alázatos Könyörgéseimnek együgyü *Exercitiuma*, vagy Gyakorlása. Mellyeket én fenn meg-irt *Auctor*, nem Irásból; hanem a' mint a' Szent Lélek' oktatásából tanitattam; szóbeli Fohászkodások által ekképen botsátottam fel Naponként, Hitbéli bizodalommal a' Kegyelemnek Széki eleibe. A' különös *Casusokra* rendeltetett

Könyörgésekkel pedig,
éltem a' maga
idejében.

Sid. 4. 7. 16. Rész. 13. 7. 15.

B

REGGELI
KÖNYÖRGÉS.

Haáz Rezső Múzeum Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

Invocatio.

§. 1.

JEHOVA! JEHOVA! Irgal-
másoknak Atya, és minden
Vigasztalásoknak Istene! *2Kór. 1: 3.* Én fe-
gény nyavalyás bűnös Ember, el-jöttem e'
Reggeli órában, a' Kegyelemnek Széki elei-
be, hogy keressem az én Istenemnek Or-
tázját, és hogy vigyek mostan-is Ditséret-
nek Aldozatját Istennek eleibe, a' Kristus
Jésus által; az az, az ő Nevéről vallást-
tévő ajakaimnak Gyümölsét *'Sid. 13: 15.*

B 2

§. 2.

§. 2. Mert ugyan-is nintsen másban Id-
vetség, nem-is adattatott az Emberek kö-
zött Eg alatt más Név; mellyben a' fegény
meg-romlott bünösnek meg-tartatása, és az
Atya Istenhez bátorságos járulása vízfönt
lehetne, hanem tsak a' Jésus' Nevében; a'
kiben-is adtál minékünk tökéletes Váltás-
got az ö Vére által, az az, bün-einknek
botsánatját. *Tsel. 4: 12. Éfés. 1: 7.*

§. 3. Ö-hozzá ragaszkodik azért az én
Lelkem-is, mint erős Toronyhoz; a) büne-
imnek, és az én nagy meg-romlottságom-
nak, az én nyavalyáimnak siralmas mélysé-
géből kiált ö-hozzája, *'Sólt. 130: 1, és 8,*
mint a' meg-fabádatásnak, és tökéletes
Váltásnak, mindenek felett örökké áldan-
dó, és imáandó Istenéhez. *Róm. 9: 5.*

§. 4. URam! URam! adjad: hogy talál-
jak mostan-is Irgalmasságot, és nyerjek Ke-
gyelmet a' kellemetes időben való minden
segedelemre, b) és a' buzgóságos Kö-
nyörgésre. Mert mit kelljen kérnem, a'
mint kellene nem tudom; azért a' Szent
Lélek UR Istennek Kegyelme, ferezzen
én-bennem ki-mondhatatlan buzgó Fohász-
kodásokat. *Róm. 8: 26. A' Jésusnak Idve-
zítő Szent Nevében, tökéletes Engedel-
messég.*

a) *'Sólt. 61: 4. Péld. 18: 10. b) 2Kör. 6: 2.*
Róm. 10: 13.

mességének és Engesztelésének Erdemében,
A men! *Róm. 3: 25.*

A' KÖNYÖRGÉS.

§. 1.

EMberi véges Elmétől meg-fog-
hatatlan, meg-visgálhatatlan, ki-meríthet-
len, sőt ugyan hozzá-járulhatatlan Mennyei
Világosságban lakozó Isteni véghetetlen nagy
Felség! a' kit Ember nem látott soha, s
nem-is láthat élvén. *2Mós. 33: 20.* Nem
hagyta-d mindazonáltal Tennen-magadat Ta-
núbizonyosság nélkül, midőn e' Világnak tsu-
dálatos alkotmányjából a' Te Felséges Isten-
ségedet az Emberekkel meg-értetted. *Róm.
1: 20.* Midőn ö velek jól tész, és fel-ho-
zod a' Te Napodat, mind a' Jókra mind
a' Gonoszokra; *Mát. 5: 45.* adván nekik Meny-
ből esőt, és termő időket, és bé-töltvén
eledellel, és örömmel az Embereknek éi-
veket. *Tsel. 14: 17.*

§. 2. De kiváltképen a' Te Szolgádnak,
a' Mó'sesnek ugyan nevezet ferezni, meg-
jelentetted magadat, így szólván: En vagyok
a' Jehova, Jehova, Erős, Irgalmas és Ke-
gyelmes Isten; késedelmes az haragra, nagy
Irgalmasságú és Igazságú; ki el-vézem a'
bünt, az alnokságot, és a' vétket; de a'

B 3

büncst

bűnöst büntetetlen nem hagyom, 2Mós. 20. ψ. 2. Réf. 34. ψ. 6.

Szent Isten! mind a' Teremtésre, mind a' Meg-váltásra, mind pediglen a' Meghentelesre nézve, azért Te vagy az én Szövetéséges és Kegyelmes Istenem. 'Sid. 8: 10. Jó reggel kereslek Tégedet; hirdetem a' Te Irgalmasságodat minden reggel, még az én ágyamban-is meg- emlékeztvén Te- róllad. 'Sölt. 63: 2, 5. és 7.

§. 3. Mert imé a' Napnak világofsága, és az Éjtzakai tsendes és kedves nyugodalom által, most-is újabban meg-vidámitál bennünket; a) És hogy ez el-múlt éjjelis az Halálban a' mi bűneinkért el-nem aludnánk, Róm. 8: 10. hogy nehezebb nyavalyákba, fomorúább változásokba, és nagy kárvallásokba bé ne esnénk, bizony csak a' Te Szent Ortzádnak Világofságát, 4Mós. 6: 25. és a' Krisztus Jesus' Vérében, és Elégtételében reánk áráztott ki-bezélhetetlen, és meg-közönhetetlen Kegyelmeségednek Gazdagságát tartottad-fenn mi rajtunk, Róm. 2: 4.

§. 4. Oh Te Igaz és Örökké-való Világofság, UR Jépus Krisztus. b) A' kit noha mi nem láttunk soha, még-is ézerettünk, a' kit noha most-is nem láthatunk; mindazonáltal

a) 'Sölt. 65: 9. 'Sölt. 3: 6. b) Ján. 8: 12. Malak. 4: 2.

által ki-mondhatatlan Ditsőséges örömmel örvendezvén, bízunk tsak a' Te Nevedben, 1Pét. 1: 8. Mert Te ama' külső és örökké-való fetétséget, Szentséges Évangyéliomodnak fénylő fugáival el-üzted: bűnnek kárhoztató erejét, egyetlen-egy Engefételő Áldozatoddal femmivé titted, 1Ján. 4: 10. 'Sid. 9: 14. Réf. 10: 14.

§. 5. Azért mindeneknek-előtte, magasztalja az én Lelkem a' Szent Angyalokkal együtt minden Irgalmasságaidért Felséges nagy Nevedet, 'Sid. 1: 7. kiváltképen pediglen, hogy több e' Világra jövő Emberek közt, méltóztattál a' Te tsudálatos, és meg-közönhetetlen Irgalmasságodból, engemet-is, e' Világnak puztáján, Krisztus, Hit, és Remenség nélkül tévelygő, Éfés. 2: 5, és 12. bűnben meg-hólt, sőt ugyan el-vezett bűnös Juhotskádát Luk. 19: 10. felkeresni; és Ortzádon tündöklő Isteni Igaz és Idvezítő Esméretednek Ditsőséges Fényességével meg-világosítani, 2Kör. 4: 6. és annak édefségével és Mennyei örömeivel ugyan bé-tölteni. 'Sid. 6: 4, 5.

§. 6. Hozd-ki, óh UR Isten! a' fetétségből a' többit-is; add végét az ő Lelkifogságoknak-is; a) hogy az ő Kegyelmevel, Esméretével, és Szent Igéjével világosodjék-meg ő nékiek-is a' Krisztus; Éfés. 4: 14.

B 4

Mert

a) 'Sölt. 126: 4. 1Kron. 16: 35.

Mert ugyan-is nem rövidültenek-meg a' Te Kezeid, hogy azok között lehető Választottaidat-is meg-nem szabadíthatnád; nem fogyátkoztanak-el Irgalmasságaid; hogy azokon-is, mint mi rajtunk, nem könyörülhetnél. *Esa. 59: 1.*

§. 7. Meg-erősítettél Hitemben, az én örök El-választásom felől-is engemet, a) Az Atya UR Istennek örökké-való Kegyelembéli Szent Szövetségének, és megbánhatatlan Kegyelmeinek, Szerelmének ki-jelentésével, 's velünk közlésével, *'Sid. 10: 16, 17. Róm. 11: 29.*

§. 8. Meg-erősítettél velünk kötött Kegyelembéli Szent Szövetségedet: Sőt ottan ottan meg-újítottad mi-velünk azt. Még pediglen büneink' bocsánatja, meg-igazítottá-funk, meg-fenteltetésünk, Fiakká való fogadtatásunk, és a' Krisztusban Istennel való egységünk, és örök életünk felől-is bizonyosokká tettél bennünket, a' Te Szent Sákramentomidnak fűntelen való ki-felgátlásával: *1Kór. 10: 16. Réfz. 11: 2, 4, és 26.* Szent Igédnek rothadatlan Magvának termékenységével; *2 Tim. 3: 15, 16.* és a' Szent Léleknek Ujjá-fűlésével. *Róm. 8: 15, 16. 1Kór. 6: 11. Ján. 3: 3, 7.*

a) *2Thes. 2: 13. Éfés. 1: 4, és 5. 2Tim. 1. 9. 9.*

§. 9.

§. 9. Mert ugyan-is, a' Szent Lélek a' mi Lelkünkkel egyetemben téfzen tanúbizonyosságot arról, minémű fzeretetet, és méltóságot adott légyen minékünk az Atya, hogy mi Istennek Fiai vagyunk. a) Ha Fiak, tehát örökösök: Istennek örökösei, a' Krisztusnak pedig örökös Társai. Hogy ha Ö-vele együtt fzenvedünk, Ö-vele egyetemben meg-is Ditsöitefsünk. *Róm. 8: 16, 17.*

§. 10. Azért nem lehet immár semmi kárhoztatások azoknak, a' kik a' Krisztus Jé-fusban vagyunk; *Róm. 8: 33, 34.* Mert ugyan-is: kitsoda vádolhatná az Istennek Választottait, holott Isten az, a' ki meg-igazít. Kitsoda kárhoztathatná azokat? holott Krisztus az, a' ki meg-hólt büneinkért, és a' ki Fel-tamadott meg-igazulásunkért. *Róm. 4: 25.* És Istennek Jobbján ülven efedezik mostan-is mi-érettünk. *Róm. 8: 33, 34. 'Sid. 7: 25. 1Ján. 2: 1, 2.*

§. 11. Meztelen, tsupa tsak meztelen jöttünk vala, én Istenem, e' Világra; *Job. 1: 21.* De ímé külsöképen-is meg-áldottál minket onnan feljül az Egekből, böy Kezeidnek bé-töltésével, *'Sólt. 145: 15, 16.* és a' mi egész életünknek, és méltatlan fzemélyjünknek-is, illy fok lép Mennyei és Földi áldomásokkal; úgy-mint:

B 5

§. 12.

a) *Ján. 1: 12. 1Ján. 3: 1, 2.*

§. 12. Szép Tíztséggel, Tízteséggel,
'Solt. 8: 6. szép és kedves Magzatokkal,
jó Napoknak hozzúságával; kerefityén tse-
lédekkel való meg-kozonátatással: És
ezek felett hozzád botsátott mindennapi alá-
zatos, és hibás Könyörgéseimnek és kíván-
ságaimnak meg-teljesítésével. 'Solt. 91: 15,
és 16.

§. 13. Ki-hozál az Halál árnyékának völ-
gyéből-is; midőn a' nyavalyáknak fájdalmái
halálos-képen engemet ottan-ottan környül
vettenek volna. De Te URam meg-tartot-
tál az élőknek feregében, Szent Szolgálá-
todnak gyakorlására; véghetetlen Irgalmas-
ságodnak, és abból származott drága ígére-
teidnek rajtam való be-teljesítésével. 'Solt.
116: 1, 2, 3.

§. 14. Midőn e' siralomnak völgyében,
az én nyomorúságos életemnek folytatásá-
ban; közönséges és kemény lerint való,
külömb külömb-féle, és bizonytalan ki-me-
netelű inségeimnek, Lelki és Testi kísérte-
teimnek árvizei, már érintén Lelkemig érte-
nek volna. És midőn minden Emberi re-
ménségtől vólnék meg-foztatva; meg-hall-
gatá akkoron-is az UR, az én erőtelen és
hibás Könyörgésemnek havát, az ő Szentsé-
gének Templomából; az én kiáltásom fel-
hata az ő Füleibe, és meg-fabadíta az UR;
kiváltképen ama' külső, és hatalmas va-
dázok-

dázoknak töriből, meg-nyomorító, és erő-
szakoskodó kezekből: meg-mente, életünk
's javatskánk után lefelkedő hitetleneknek
kárt-tévő szándékjoktól, és minden erők fe-
lett való fomorúább változásoktól, Szent
Szárnyainak árnyéka alatt, mint erőfs, és
meg-romolhatatlan Mennyei Pais alatt való
el-rejtetésünkel. (azt lásd-meg az egész 91-dik
'Sóltárban.)

§. 15. És imé el-jöve, el-jöve, bizonyára
el-jöve a' Szabadító, Zak. 9: 9. az ő drága
Kegyelmeivel és kellemetes időbéli fededel-
meivel; az Istennek Szentséges és Kegyelmes
Ígéreteinek, Igazságának, és mindenhai ve-
lünk való jelenvöltának meg-bizonyításával,
meg-tapasztaltatásával, és ugyan meg-köszöl-
tatásával. 'Solt. 34: 9. 1Pet. 2: 3.

§. 16. Es imé leg-közelebb az el-múlt
éjjeli rettegésből-is e' máj napnak kívánt
reggeli óráira; ennyire való békefészenben
és erőben, Te-benned, és a' Te Mindenha-
tó Oltalmadban, a' Te tsudálatos Lelki és
Testi szabadításodban, és Edes Atyai Gondvi-
felésedben örvendőző Lelki-esmérettel által
hozál; hozzám tartozóimmal, Kerefityén
Felebarátimmal, Szerelmeimmel egyetem-
ben, engemet az én Te-benned helyhezte-
tett reménségemnek be-teljesítésével, Róm.
5. 2. 5.

§. 17. Annakokáért magasztallak Tégedet óh én meg-tartásomnak erős Köziklája! Oh én Igazságomnak és Idvefségemnek hőve-
rség szerint való Istene! Szivemnek egy-
ügyü buzgóságából, a' mint én-tőlem lehet,
tellyes szívemből, tellyes Lelkemből, tellyes
elméből, és minden erőm szerint, *Mát.*
22: 37. Szeretlek, Imádlak, és Magasztallak én
Istenem, Szeretlek, Imádlak, és Magasztallak
én Istenem, e' máj napnak kezdetiben-is én
Tégedet, minden Te drága Kegyelmeisé-
geidért, valamellyeket mind Lelkemre mind
Testemre nézve, ingyen és illy gazdagon
tselekezel én velem, bűnös Embernek illy
bűnös maradékával.

§. 18. De óh URam! mitsoda az Em-
ber, hogy meg-emlékezel ő róla. Mitsoda
az Embernek Fia, hogy meg-látogatod őtet.
'Sólt. 8: 5. Kiváltképen én féreg, és nem
Ember. 'Sólt. 22: 7. Földnek hitván pora,
a) Termézetem szerint haragnak fia, 'Éfés.
2: 3. és a' bűnnek holtig való illy nyomo-
rék rabja. Mitsoda vagyok, hogy mind
Lelkemre, mind Testemre nézve, vagyon
én rólam Felségednek illy Kegyelmes Atyai
gondja.

§. 19. Holott én meg-bántottam Isteni
Szent Felségedet, és Edes Atyai jó kedve-
det, tellyes Életemnek napjaiban, az én
fertel-

a) *'Sólt. 103: 4. IMós. 3: 12.*

fertelmes fok vétkeimmal; hirtelen haragra
fel-gerjedésemmel; étkos átkos vóltommal;
harag tartásommal; rágalmazásommal; mér-
téktelen dobzódásommal; vétkes esküvé-
fimmal, minden léha és botránkoztató za-
vaimmal, gondolatimmal; Kereftényi Szent
Tíztemben, 's Hivatalomban, mind Iste-
nemre, mind Felebarátomra, mind pediglen
önnön-magamra nézve, vétkes, óh igen vét-
kes el-járássommal, és ezekben való nagy
lágymelegségemmel. *Jelen. 3: 16.*

§. 20. Mostan-is Te előtted való állá-
fomban bizonyára ímé háládatlan tétovázó
buzgóságtalanságommal; de vallyon 's ki tud-
hatná-meg vétkeimnek sokaságos Éámát?
'Sólt. 19: 13, 14. egy szóval annakokáért:
Magam meg nem tagadásának, és az én
Megváltó URam' nem követhetésének min-
dennémü titkos és nyilván való vétkeivel
tellyes vóltomat, és illy nagy meg-terhel-
tetésemet. 'Mát. 11: 28.

§. 21. Az én tíz-ezer Talentumni meg-
fizethetetlen Adótságimat kegyelmesen vedd-
el, fedezd-el, töröljed-el, és botsáfsad-meg,
és ne tulajdonítsad azokat énnékem hitet-
lennek. *Mát. 18: 24, 26. 'Sólt. 32: 1, 2.*
Róm. 4: 6.

§. 22. A' Kristus Jéfusnak, a' nem mun-
kálkodható, hitetlent Megigazító, *Róm. 4: 5.*
és az el-vezett Bűnöst fel-kereső és meg-
tató

tartó, *Luk. 19: 10.* bűnöknek terhe alatt elnyomattatott fegyény Lelkeinket, még ma is ki-terjeztett Kézzel a' bűn-botsánatra hívó, meg-is könnyebbitő és vigasztaló, *Mát. 11: 28.* és a' magos Kereftfán véghez-vitt amaz Egyetlen-egy Engeztelő és Elégtévő Aldozatjának Erdeméért; *'Sid. 10: 12, és 14.* Ugy-mint a' Váltásnak már bé-fizetett drága és tökéletes Árráért, a) és mostan-is Ország előtt való Felséges Elfedezéséért, b) és engezteléséért.

§. 23. Nem én érettem tehát URam! nem én érettem, nem-is az én érdememért; mert imé Te magad látod, hogy ez ő magában nem egyéb, az Isten Haragjának és Zomorú Itéletének érdeménél; hanem csak tsupán hát Ő-általa, *Róm. 5: 1, 2.* Ő-érette, c) és Ő-benne, *Éfés. 1: 6, 7.* légy Irgalmas, légy Kegyelmes Isten; énnékem nagy Bűnösnek! *Luk. 18: 13.*

§. 24. És mint-hogy URam! Te adod minékünk ingyen való Kegyelmeiségedből a' Hitnek drága Ajándékát; *Éfés. 2: 8.* és Te is tulajdonitod azt minékünk Igazságunkra; *Róm. 4: 5.* hogy ugyan légyünk Istennek Igazsága a' Krisztus Jéhusban. *2 Kór. 5: 21.*

§. 25. Meg-igazitván azért ekképen immár egy szempillantásban az ő benne való Hitnek

a) *1Pét. 1: 18, 19. Róm. 3: 24, 25.* b) *Róm. 8: 34. 'Sid. 7: 25.* c) *Róm. 8: 34. 'Sid. 7: 25.*

Hitnek általa, bűneinkel érdemlett méltó büntetéseiteket oztán Te-magadért, és ama' Te örökké-való el-választásbéli meg-bánthatatlan Kegyelmeiségednek, meg-fenteltetéséért. a) Fordítsad-el, óh fordítsad-el, én Istenem! a' Te jó tetzésed és rendelésed ferint; mi röllünk; és a' Krisztusnak keferyes Kin-fenvedésiért és Haláláért: mind Életünkben mind Halálunkban enyhítsd-meg azokat minékünk kegyelmeiben, és a' Te méltó haragodban ne ostorozz minket érdemünk ferint. *'Sólt. 38: 1. 'Sólt. 130: 3.*

§. 26. Múlják-el inkább; óh múljék-el; a' Te méltó haragodnak búsulása, és változtassad-el a' gonoszt, melyet a' Te fegyény Néped ellen; vagy pedig len fegyény ferint; méltatlan fejünk és fegyény házunk ellen-is né talám el-gondoltál. *2Mós. 32: 13, és 14. Amós. 7: 3, és 6.*

§. 27. Oh Megváltó Király; Közbenjáró Jéhus Krisztus, Istennek örökké-való Szent Fia! Imé ugyan-is a' mi bűneink, és büntetéseink bizonyára Te rajtad fekülnek: Te azokat, mint tökéletes Megváltó, és hűséges Elégtévő Kezes és Szabadító, amaz örökké-való Békeségnek Tanátsa ferint, Váladra vetted, hordoztad és el-fenvedted. b) midön

a) *Éfés. 1: 4, 5, és 6. Róm. 11: 29.*

b) *Esa. a' 53-dik Réfben egézzken. 'Sid. 10. 7. 7.*

midőn lettél mi érettünk és mi helyjettünk
átokká ugyan és bünné a' magos Kereft-
fánn, hogy mi lennénk Istennek Igazsága
Te-benned; a) És a' Te Sebeid által, Vé-
red, Halálod és ditső Fel-támadásod által,
ekképen gyógytattunk és Igazitattunk mi
meg. 1Pét. 2: 24. Róm. 4: 24, 25.

§. 28. Annakokáért akár mint dühösköd-
jék-is hát immár a' Sátán, ama' Pokolbé-
li régi gyilkos Sárkány; Ján. 8: 44. és akár-
mint ostromolja fegény Lelkeinket az ő ár-
talmas álnok és kárhozatos sugarlásai által:
a' mi bennünk lakozó és ugyan hozzánk
ragaszkodott ő Embernek (melly a' minnen-
magunk meg-romlott Testeink,) gonof ki-
vánságai által, miut-hogy a' Test a' Lelék
ellen törekedik; hogy a' Jót, a' mellyet
akartok és fzerettek, ne tselekedhésétek;
hanem a' mit nem akartok és gyüölölk
azt vigyétek véghez. b) Akármint ostromol-
ja Lelkünket a' bűnnek ijeztése, a' Törvény-
nek átka, Lelki-esméretünknek vadjá, és
Hitünknek-is nagy gyengesége által.

§. 29. Akár mint ostromolja végtére fe-
gény Lelkeinket a' mi mindennapi Lelki és
Testi kísértetésinknek, inségeinknek, és még
a' nyavalyáknak-is tüzei és vizei által, és
akármint lövöldözze ekképen tüzes nyilait,
még

a) 2Kór. 5: 21. Gal 3: 13. b) Gal. 5:
7. 17. Róm. 7: 15, 18, 22, 23, 24.

még ma-is fegény Lelkeinkre; Éfes. 6: 16.
de mi még-is elővévén az Hitnek ama' Lel-
ki Paifsát, Te-read bizzuk bizonyára tsak
egyedül, tsak Te-read bizzuk gyenge Hi-
tünk által mi magunkat.

§. 30. Oh Megváltó Jésum! Oh Kegyel-
mes Szabadító Jésum! Mi Emmánuelünk,
mi velünk lakozó Édes Megváltó Jésumunk!
hiszem URam Te a' meg-repedezett Nád-
zálat nem rontod-el, a' füstölgő tsepüben
tsak alig meg-akadott fzikrátskát nem öltod-
ki. Mát. 12: 20.

§. 31. Hanem a' mi nagy erőtlenségünk-
ben ebben a' mi tsak rész-férint való es-
méretünkben 1Kór. 13: 9. rendelted el-vé-
gezni, és meg-dítsőiteni Isteni Nagy Erö-
döt; a' mi nagy bűnös völtünkben akarod
véghez vinni Idvefségünket, hogy az hol
a' bűn meg-fokafodott; ott a' Te Kegyel-
med sokkal feljebb bővölködik. Róm. 5: 20.

§. 32. Midőn annakokáért én-is immár
ekképen Te read, tsak egyedül Te re-
ad bizzam, én Megváltó Jésumom! gyenge
Hitem által én magamat: tselekedjed azt,
hogy nyerhészem-meg 's vehészem-el, az
én ream nézve erőtlén és tántorgó, de Te
rajtad erős Köziklán épitetett, és azért-is
erős Igaz 's Idvezítő Hitemnek végét,
Bűneimnek meg-botsáttatását. Mát. 7: 7. 24.
és 25. Mát. 9: 2.

§. 33. Büneimmel érdemlett büntetéseimnek, nevezet szerint, a' Te Igaz Itéletedből halandó már el-bádjadt, és öreg Földi Tagaimban, helyheztetett; de véghetetlen Irgalmafságból Atyai képen meg-mérsékelte-tett nyavalyáimnak, fájdalomimnak, és erőtlenségimnek, a' Te Jótetkezésed szerint mind Életemben mind Halálomban, meg-enyhítetését.

§. 34. De büneinkkel továbbra-is meg-érdemlett, és méltó mindennémü zomorú büntetéseknek, nyerhesük-meg, és vehesük-el, a' Te Jó-tetkezésed és rendelésed szerint el-fordítását, meg-enyhítését; mert Te vagy a' Szíveknek és Veséknek vizsgáló Istene, és mik légyenek a' Léleknek kívánságai és fűkségei jól tudod; a) És meg-is adhatod mind azokat; és minden meg-igért drága Kegyelmeidet, Segedelmeidet 2Kór. 6: 2. fellyebb fokkal, hogy nem mint mi tudjuk kérni, vagy ki-gondolni a' mi bennünk való erőtlenség miatt *Éfés. 3: 20.*

§. 35. De Lelküinkre nézve-is nyerhesük-meg, 's vehesük-el, Meg-igazítottatásunkat, Meg-menteltetésünket, és végre oltán az Örök Boldogságot-is a' Te Szent Kezeidből. És a' Te tulajdon Haláloddal meg-erősítettett, Szentséges Sakramentumaiddal meg-Petséltetett, kezeinkben immár által-is adatott

a) *Róm. 8: 27. Jel. 2: 23.*

tatott Örökké-való Evangyéliomi nagy Testamentumod, és Kegyelembéli Szent Szövetséged szerint.

§. 36. E' pediglen a' Testamentum, és Szövetség, mellyet Én kötöttem ö-vélek, azt mondja az UR; hogy az én Lelkemet adom ö beléjek. *Ézék. 36: 27.* És az én Törvényemet bé-írom, bé-nyomom az ö Szívekbe és Elméjékbe. És Én lézek ö nék-iek Istenek; ök pediglen léznek Énnékem Népem: És Kegyelmes lézek az ö büneiknek; és az ö hamiságokról többé meg nem emlékezem, 'Sid. 10: 15, 16, és 17. *Réz. 9. 5. 10, és 12.*

§. 37. El-törölöm az ö vétkeit én Magamért, mint a' felleget, *Ésa. 43: 25.* Egy napon vékém Én el az én Népemnek álnokságait, és azokról többé emlékezet nem léken, *Zak. 3: 9.*

§. 38. Ki-ment pediglen az Igazságnak ilyen Bezféde az URnak Szájából egyfzer: meg-esküött ö az ö Szentségére immár, mellyet soha-is meg nem bán, a) Ez amaz Örökké-való Kegyelembéli Szent Szövetség. Az Ég és Föld el-mulnak; de a' Szövetségnek Bezféde meg-marad mind Örökké. b) Mert nem Ember az Isten, hogy meg-változtassa Igéretét. Ö mondotta; hát

C 2

nem

a) *Ésa. 45. 5. 23. Sid. 6. 5. 13, és 17.*
b) *1Pét. 1: 25. Mát. 24: 35.*

nem mivelné-é meg? Ő állott; és avagy már a' mit állott, nem tellyesitené-é meg? 4 *Mós* 23: 19.

§. 39. Mindezeknek azért bizonyosságára Oh Hűséges Irgalmasságú, Megengezteltett Mennyei Könyörülő Atya, Mi Szövegséges és Kegyelmes Istenünk! A' kihez ámbátor illy fok és nagy bűnökkel megterheltettek légyünk-is; vagyon mindazonáltal immár tellyes bizodalommal, és nagy bátorsággal való menetelünk a' Krisztus Jésuban való Hitnek, Megigazulásnak, és tellyes Váltságnak általa. *Sid.* 4: 16. *Réz* 13. *Ψ.* 15. *Éfés.* 2: 13. *Róm.* 5: 2.

§. 40. Ki nem vagy olyan mint a' Földi Atyák, kik-is gonoszok lévén, ha az ő töllök Kenyeret kérő Magzatoknak nem adnak köveket, vagy skorpiókat, *Luk.* 11. *Ψ.* 11, és 13. Mennyivel inkább a' Mennyei Jó Atya ad Szent Lelket azoknak, a' kik ő tölle kérendik. Adjad URam annakokáért e' Te Örökkévaló Évangyéliomodnak Mennyei Igazsága fzerint minékünk-is e' megígért Vigasztalót.

§. 41. Mert imé bizonyára, jól tudja és látja URam a' Te Lelked; hogy a' Sz. Lélek UR Istennek, kiváltképen való Kegyelme és Segedelme nélkül, tsak egy fempillantásig-is, annyival inkább, mind végig, az Hitben és Kegyelemben, mi magunktól,

ügy-

ügymint, minnen magunktól meg nem állhatunk, meg nem maradhatunk. Jól tudja a' Te Lelked; hogy a' Lelkes ember nem foghatja meg azokat, a' mellyek az Istennek Lelkéjé, mert azok ő néki bolondságnak tetfzenek; söt meg sem tudhatja azokat: mert azok a' Léleknek ereje által itéltetnek tsak meg, 1 *Kór.* 2: 14. és azokat a' mellyek a' Te Országodra, és a' mi Idvességünkre tartoznak, a' Test, és a' Vér, meg sem jelenthetik minékünk, *Mát.* 16: 14. Mert a' testnek böhtsesége, ellensége Istennek, *Róm.* 8: 7. Az honnan-is a' Test, az ő balgatagsága fzerint, fzüntelen tsak Isten és a' fzegény Lélek ellen hartzol és tuskodik; hogy a' Jót, mellyet akarnánk, ne tselekedhesük. *Róm.* 7: 19, és 23. *Gal.* 5. *Ψ.* 17.

§. 42. Mert vagyon az én tagaimban olyan Törvény, a' melly épen ellenkezik az én Lelkemnek Törvényével; bizonyára vagynak én bennem nagy testiségek, és erőtlenségek, a' mellyek miá ugyan rabúl-is adattam a' Bűnnek Törvényének. *Róm.* 7. *Ψ.* 23, és 24. Oh én fzegény nyavalyás Ember, kitsoda fabadithat-meg engemet e' Bűnnek és Halálnak Testéből.

§. 43. De hálá légyen Istennek, a' mi Megtartó URunknak, a' Krisztus Jébusnak általa, ki azt tselekezi, hogy ha testemmel

C 3

a' bűn-

a' bűnnek törvényének szolgálok-is; de Lelkimmel szolgálok az Istennek Törvényének, *ψ. 25.*

§. 44. És midőn ekképen erőtlenedem is testemben, az én tagaimhoz ragadott bűnnek Törvényjének miatta; de imé ugyan akkor vagyok a' Szent Pállal erős-is egyfeszmind Lelkemben; és ő véle egyetemben, nagy örömmel ditsekedem-is az én erőtlenségemben, hogy annyival inkább lakozhassék én bennem a' Krisztus Jánosnak Isteni nagy Ereje, mint egy Sátorban, *2Kór. 12. ψ. 8, 9, és 10.*

§. 45. Hogy mondhaszam-el én-is oztán a' Szent Pállal: Elek többé már nem én; hanem él én bennem a' Krisztus, az én Emánuelem, és a' melly életet a' testben most élek, csak ebben az Isten Fiában való Hitnek általa élem azt, mert szeretett minket, *Gal. 2: 20.* és adta önnön magát mi érettünk, és a' mi Váltságunkért aján-dékul, és Aldozatul Istennek gyönyörűsége illatozásra: a) hogy lennénk mi Istennek Igazsága ö-benne: b) hogy meg-váltana tökéletesen minket, minden mi Bűneinkből, és héjábavalóságinkból; c) és ez velünk föületett, sőt ugyan hozzánk ragadott erőtlenségnek romlottságából. *Róm. 7: 21, 23.*

§. 46.

a) *Éfés. 5: 2.* b) *2Kór. 5: 22.* c) *Tit. 2. ψ. 14.*

§. 46. Mind ezeknek azért bizonyására, a' Te Évangyéliomi Igéretednek Mennyei Igazsága szerint, adjad URam minékünk a' Szent Lélek UR Istennek minket minden jóra vezérlő, minden Igazságra, Mennyei Böltségre meg-tanító, minket újjá-fülvő, meg-fentelő drágalatos Ajándékait. *Ján. 3: 5. Tit. 3: 5. 1Kór. 6: 11.*

§. 47. A' mellyek által tétettefsünk vólta-képen bizonyosokká bűn-hotsátó Jóvótodról, tökéletes Meg-váltásfunkról; a) még pediglen Fiakká való fogadtatásfunkról, b) Meg-igazittatásfunkról, Meg-fenteltetésünk-ről, és az Örök Életre való El-választatásfunkról; és adj azok által minékünk, minden Mennyei Jó-tételemyeidben naponként nevededést.

§. 48. Hogy ne széressük mi e' Világot; c) se ne adjuk tagainkat hamiságnak fegyvere gyanánt a' Bűnnek; Lelkünknek's Testünknek örök veszedelmére, gyötrelmére; hanem inkább az mi illy meg-romlott és meg-vezett Termézetünknek Mennyei meg-ígért Kegyelmedből való meg-újittatása által, ekképen állithassuk egészzen minnen-magunkat Istennek Élő, Kedves, és Sz. Aldozatul, az Igazságnak és a' Szent Életnek követésére. *Róm. 6. ψ. 19.*

C 4

§. 49.

a) *Éfés. 1: 7.* b) *Róm. 8: 16, 29, és 30.*
c) *1Ján. 2: 15, 16.*

§. 49. Hogy tudjuk mindennap felvenni, a' mi közönséges Házi és Személy felelő való Kereftünetek; meg-tagadni minden-magunkat; az az, minden mi Testi kívánságainkat, akaratainkat, indúlatinkat, és gondolatinkat, és akképen követnünk e' szoros és keskeny úton a' Kerefték alatt, a) még e' mi Testi és Földi Sátorunknak levetkezéseivel-is, b) Megváltó URunkat.

§. 50. Várván akképen ama' Bóldog Reménységet; melly ama' Nagy Istennek, a' mi Megtartónknak a' Krisztus Jébusnak Ditsőséges Meg-jelenése. *Tit. 2: 12, 13.*

§. 51. Hogy el-jöven mint Győzedelmes Megváltó Király; c) ki-vége, és ki-ragadja, ez Istennek Törvényével ellenkező, és a' Bűnnek Törvényéhez ragasztott's köttetett fegény Lelkemet, a' nyomorúságoknak, és az én nagy meg-romlottságomnak, és ebből fázalmazott, és Töled-is URam! el-nem rejtettetett szívbeli szorongató keferüségimnek, és kísérteteimnek fíralmas mélységéből; e' Bűnnek és Halálnak testéből és tömlötzből, ki-vége és ki-ragadja fegény Lelkemet. *Luk. 3. 5. 6. Mát. 1. 5. 21.*

§. 52. És bé-vigye a' Bárány Lakodalmának véghetetlen Paraditsomi örömébe, d) A' mi

a) *Luk. 9: 23. Mát. 7: 14.* b) *Sid. 9: 27.*
c) *Jel. 17: 14. Réf. 19: 16.* d) *Mát. 25: 1, 2.*

A' mi egyetlen örökké-való Fő tzélunkra: a' mellyre az Isteni Kegyelem és Segedelem által, minden Válastott Szentekkel egyetemben tellyes Eletemben törekedtem: a) Ugy-mint, az Atyának, Fiúnak, és a' Sz. Lélek Egy Istennek fzemtől-fzembe való látására. *1 Kor. 13: 12. 1 Ján. 3: 2.*

Minekutánna ki-menekedvén e' Romlottságokból, és ki-fabadítván a' rothadandóság-nak-is útálatofságából, fel-öltöztetünk Menyei Romolhatatlan Ditsőségbe; és Testünkre nézve a' Fel-tamadáskor a' Krisztus Jébusnak Meg-ditsöittetett Testéhez; Lelkeinkre nézve pedig, az Istennek Ortzáját fíntelenül fzemlő Angyali, és Meg-ditsöittetett Lelkekhez, minden közbevetés nélkül hasonlatofokká tétettünk, midőn meg-válunk a' Testtől; És a' Fiúságnak Jussa, és az Évangyéliomi Igéreték szerint, az Isteni Termézetben-is részefitetünk: b) Hogy ekképen bé-vigye Lelkeinket a' tökéletes fzéségü Sionba. c) Holott-is meg-látjuk az Istennek Ortzáját Igazságban; és ugyan meg-elégitetünk, Jehova, mi Istenünk! a' Te Ábrázatoddal; midőn a' Bűnnek Testéből fel-serkenünk. d) És mindenkor oztán

C 5

a) *Fil. 3: 13, 14.* b) *Róm. 8: 29. Fil. 3: 21. Luk. 20: 36. Mát. 18: 10. 2Pét. 1: 4.* c) *Solt. 16: 11.* d) *Solt. 17: 15. Ján. 17: 17, 24. 1 Thes. 4: 17.*

az URral léfünk, és maradunk, mert ez mindeneknél Jobb. *Fil.* 1. ψ . 23.

§. 53. Azért bé-vigye végezetre **Lelkeinket** a' Mennyei Paraditsomba. A' melyre vagyunk mi örök időknek előtte El-választottak. *a)* És azon El-választásnak végezeferint, bé-fámláltattunk a' Szenteknek Társaságába. *b)* Es a' **Bárány Életének Könyvébe**-is bé-irattattunk; *c)* mint a' kik nem veszendő állatokon; hanem ama' **Mákula és Szeplő nélkül való Isten' ártatlan Bárányjának**, és a' mi **Igaz Húsvéti Bárányunknak Isteni tulajdon Véré**n Váltattunk-meg. És senki már ki sem ragadhat minket az ő Kezeiből. **Hanem** mint-hogy ö-véle együtt szenvedünk: ö-véle egyetemben meg-is Ditsöittetünk: *1 Kor.* 5: 7. *Ján.* 10: 28. *1 Pét.* 1: 18, 19. *Róm.* 8: 17.

§. 54. Mert a' **Krisztus Jébusnak Egyetlen-egy Elégtévő Áldozatjában**, imé immár **Tökéletefökké bizonyára** valójában **Tökéletefökké** tette, Isten az Idveségre mind örökké azokat; kik a' **Krisztus Jébus' Elégtételében és Engesztelésében** való **Hitnek általa**, már **Meg-igazitattak és Meg-fenteltettek**. *'Sid.* 10: 14.

§. 55. Mindezeknek azért bizonyosságára, Oh **hüségés Irgalmafságú, Meg-Engeszteltett Mennyei Könyörülő Atya**, mi Szö-

vetsé-
a) *Éfés.* 1: 4, 5. b) *Éfés.* 1: 11. *Tsel.* 26. ψ . 18. c) *Jel.* 21: 27. *Fil.* 4: 3.

vetséges és **Kegyelmes Istenünk!** **Továbbra**-is hát, e' **Te meg-bánthatatlan Szerelmedben, Kegyelmedben, a)** **Kegyelembéli Szent Szövetségedben; Szövetségednek Mindenható Oltalmában, b)** örökké-való drága Igéreteinek Igazságában, és mindenre elégséges hatalmában, (ugyan ott ψ . 31.) a' **Fogadott Fiuság Jufsának**, és Istenel való egyefségünknek **Meltóságában, c)** és ezeknek **Bizodalmanak nagy bátorságában, d)** és ki-befélhetetlen **Mennyei örömeben, e)** **Én Szövetséges és Kegyelmes Istenem!** a' **Te Szövetségbéli Igéreteidnek Mennyei Igazsága** ferint, mind ezekben **marazz-meg, óh marazz-meg** minket mind végiglen.

§. 56. Leg közelebb e' **Reggeli Orában**, **áld-meg URam fel-kelesünket**. Jaj bizonyára tsak **héjába való-is Embernek késői lefekvése**, 's jó **Reggel munkáira fel-kelese**: Mert imé a' **kiket az UR feret**, ád könnyen azoknak **álmot. f)** De **végphetetlen Kegyelme**ségéből, ő ád **bizonyára azoknak**, drága **Mennyei Ajándék**-is *Jak.* 1. ψ . 17. *2Pét.* 1: 2, 3.

§. 57. **Annakokáért a' Krisztus Jébusnak Kegyelme**, az Istennek **Szerelme**, a' **Sz. Léleknek velünk való és meg-fentelő Közösülése; g)**

Aldja-
a) *Róm.* 11: 29. b) *Mát.* 10: 30. c) *Ján.* 1: 12. d) *1 Ján.* 3: 21. e) *'Solt.* 16: 11. *Ésa.* 35: 10. f) *'Solt.* 127: 1. g) *2Kor.* 13: 13.

Aldja-meg ekképen az Isten, a' mi Istenünk, e' máj Napon minékünk-is a' mi Fel-kelésünket, ki-menésünket, bé-jövésünket: Életünknek folytatásában, a' mi előttünk álló ügyes bajos Dolgainkat, Hivatalunk szerint való munkáinkat. Nevezetesen az Ezztendőnek részei szerint, áld-meg URam a' mi Nyári Takarodásinkat, Magvainknak a' Földbe keferüséggel való bé-botsátását. a) Áld-meg füzetezésünket. (Ezeket szabad az Időnek Réfjeibe.)

§ 58. Áld-meg Nevednek Ditsőségére, Lelkünk és Felebarátunk Idvétségének munkálkodására tzelozó mindennémü Szent igyekezetünket: Mert bizonyára mind ezekre csak egyedül a' Te nagy Nevednek segítségül való hívásában, és abban helyhez tetett nagy Bizodalomban nyújtjuk-ki mi Naponként a' mi Kezeinket, és Elméinket.

§. 59. Azonban, óh böv Kezü és Jó kedvel adakozó Szerelmes Atya! nyírsádmeg Te a' Te külső kintses Kamarádat-is; úgy-mint, az Eget, a' Levegő Eget, a' Földet, és a' Vizet; mert ezekben vagy-nak Gazdagságid el-rejtetve; b) és ha Felségednek Kegyelmesen tetzik; adj minékünk elein és későn való esőket; de a' Te véghe-tetlen Irgalmasságodból különböztess-meg azokat a' mi Jónkra.

§. 60. a) 'Sólt. 126 : 5, 6. b) 'Sólt. 104 : 13. és a' következőkben.

§. 60. És e' végre óltalmazd-meg Hátarinkat, és ezeken meg-mutatott, 's továbbra-is mutatandó; rész szerint pedig már Tsü-reinkbe bé-takarított; de rész szerint mezeinken még künn lévő mindennémü drága szép Ajándékidat; büneinkért méltán reánk jöhető minden fomorú romlásfoktól, károktól, és ártalmaktól; inkább ha Felségednek Kegyelmesen tetzik: koronázzad-meg minékünk ez Ezztendőt-is véghe-tetlen Jóságoddal.

§. 61. Építsed-fel e' meg-romlott, és a' fok vizontagságok által már meg-nyomorított fehény Hazát Atyai Jóvóltoddal.

§. 62. És ekképen töltés-bé minket onnan feljül a' Sionból, mind azokkal a' Jók-kal, Aldáfokkal, Vigasztalásokkal, és Menyei Kegyelmeikkel, Segedelmekkel, valamelyek nélkül tudod URam, hogy fűkölködünk. a) Es a' mellyek meg-kivántatnak Naponként, e' mi gyarló Testi Életünk tápláltatásának, Nálad lévő kitsin Tíztes-ségünknek, előttünk álló Dolgainknak, Nálad tudva lévő alázatos kívánságainknak-is Jó tetzésed, és a' Te rendelésed szerint véghez vitelére.

§. 63. Továbbra, örizz-meg URam e' máj Napon bennünket, az ördögnek tüzes nyilaitól, kísérteteitől: hogy azok által erőt rajtunk,

a) Luk. 12. §. 30.

rajtunk, e' meg-esküitt ellenségünk ne vehessen; örizz-meg e' Világ' Hatalmajságnak meg-nyomorító, és erőszakoskodó kezekről, az Hitetleneknek Eletünk és Javatskánk után lefelkedő kárt-tévő fándékoktól, bünbe való eséstől, és annak még csak alkalmatságától-is.

§. 63. Örizz-meg tüznek véletlen támadásától, kedvezni nem tudó puftításától; mind az Emberekre, mind pediglen ingyen való Kegyelmeiségedből, Eletünk' gyámolítására nekünk engedtetett barmainkra nézve. Örizz-meg a' kegyetlenkedő dögtől, és e' puftító dög-haláltól, Örizz-meg akár melly nével neveződ, és büneinkért rajtunk méltán és könnyen meg-eshető mindennémü fomorúabb változásoktól, kárvalásoktól.

§. 65. Örizz-meg erönk felett való Lelki és Testi kísértetektől, nyavalyáktól: hogy mig e' firalomnak és nyomorúságnak völgyében lézen bújdosádom, mind Testemben mind Lelkemben Felségedet Ditsöithessem; mert azok én Istenem tulajdon Tiéid, 1Kör. 6: 19, 20.

§. 66. És ekképen az Estvéli Orákra-is oztán ha Felségednek Kegyelmesen úgy tette; vígy által bennünket békeségben, meg-újjult erővel, és érzékenységekkel, ép Testel és Elmével, meg-újjult Isten férént
való

való indulatokkal: De akkoron-is Te-magad inditsd-fel, és Te-magad segitsed-elő illy nagy Testi Erötlenségemet; és Lelkünket gyötrő héjábavalóságokhoz; egy szóval az Istennek Törvényjével ellenkező Bűnnek Törvényéhez ragasztott 's köttetett nagy Testi Erötlenségemet, és meg-romlotságomat; Te-magad inditsd-fel, és segídelő az Istennek Szent Színének meg-keresésére, és Háláadásal való Imadására, Lélekben és Igazságban. Ján. 4: 23.

§. 67. Tselekedjél én Istenem! ekképen Irgalmajságot és Idvezítő Kegyelmeiségednek Gazdagsága fterint, tégy jól minden helyeken lévő kedves Atyánkfiaival; kiváltképen Kegyelembéli Szent Szövetségednek Sorsofival: külső és belső hozzám tartozó Tselédimmal; Felségedtől vett Javatskáimmal.

§. 68. Tselekedjél URam! Irgalmajságot az én Szerelmeseimmal-is, mint Örökségiddel, Ujjaidnak Bölts és illy igen Kegyelmes formáláffival: a) Hogy ö nékiek-is büneiket véghetetlen Kegyelmeiségedből, a' Krisztus Jésusnak Egyetlen-egy Aldozatjának Erdeméért meg-botsáfsad, öket az Élöknek Seregében Jó Napoknak hozzúságával meg-elégítsed, Isten és Emberek előtt való kedvességgel, és ha Felségednek Kegyelmesen tette; ez idő fterint való tisztességgel-is,
Édes

a) 'Sölt. 127: 3.

Édes Megváltó Királyom, Jézus! szerefsed. A' meg-esmért Igazságban, és a' Kegyes-ségnek fentül való gyakorlásában Szent Lel-ke-d hathatósága által kegyelmesen neved, és azokban mind végiglen Mennyből meg-erősítsed, mind az én nagyobb és kisebb Szerelmeseimmel egyetemben.

§. 69. Igy tselekedjél Drága Véreden kerest, e' Világon el-terjedt, de imé a' bűnnek Emberének, és annak vezedelme-nek Fiainak az üldöztetésben tárgyúl ugyan ki-tétettetett, de a' Te drága Evan-gyéliomi Igéretednek Igazsága szerint, soha a' Pokolnak kapuitól el nem nyomatható, sőt minden e' Világi hegyek felett igen nagy Heggyé nevedekendő egész Anyafent-egyházaddal. *Mát. 16: 18. Dán. 2: 35.*

§. 70. Kiváltképen e' Te féltvéztől há-nyattatott, vígafalásoktól meg-foztattatott, és csak egyedül Te-read maradt, a) És e' félre tétetett nyomorult két Magyar Ha-zákban le-telepédett maroknyi kitsiny Örök-ségeddel: És emlékezzél-meg URam arról, hogy ezt nem valami vezendő állatokon; hanem a' Te Isteni tulajdon Véreden vál-tottad légyen meg, b) Tennen-magad tá-mára Szövetséges Népül, és ama' Szerel-mesben ingyen kedvelsé tétettetett drága Örökségül. c) És hogy-is adnád immár a'

Te

a) *Ésa. 54: 11.* b) *Tsel. 20: 28.* c) *Éfés. 1: 6.*

Te Gerlitzédnek Lelkét, és a' Te Meg-váltattaidnak, és Te-rólad Vallást-tévő fe-gényeidnek Lelkeket, a' Te meg-eskütt el-lenségednek az ördögnek; és annak a' Te Siónon Fel-kent Örökké-való Királyod el-len, és annak Orzága és Ditsősége ellen tgyan öfve eskütt, és igen meg-fokafodott tagjainak prédául, és ragadományul.

§. 71. Söt inkább Seregeknek Istene, a) Mi Megváltó Jézusunk! Emlékezzél-meg ama' Te drága Evangyéliomi Igéretedről, mellyben azt mondottad: b) hogyha a' ha-mis Biró meg-hallgatá a' néki könyörgő fe-gény Özvegynék zavát, és meg-fabaditá azt, nem hallgatná-e meg hát Isten az ő Meg-váltottait, és tulajdon Kezére fel-irat-tatott Szerelmeseit; c) A' kik Éjjel és Nappal ő-hozzá kiáltanak; söt inkább őket meg-hallgatja, azt mondja az UR; bofzút áll ő érettek, és hajnal felé őket meg-fa-badítja. *Sölt. 46: 6.*

§. 72. Várjad azért az URat te-is én Lelkem, és légy tsendes: d) Jövel URam Jézus! Jövel hamar, ne késsél; e) Mert e' Világ Tengerének mostani hábo-rúiban, ha Te minket URam meg nem tartasz, el-kell veznünk; f) hiszem Bóldo-gok

a) *Ésa. 8: 13, 14. Mát. 21: 42.* b) *Luk. 18. 7. 2. 's a' t.* c) *Ésa. 49: 16. Réfz. 43: 1.* d) *Sölt. 42: 12.* e) *Jel. 22: 20.* f) *Luk. 8: 24.*

gok azok, a' kik nem az idegen, és Bálvány Istenekben, hanem Te-benned biznak, a' ki Teremtetted a' Mennyet és a' Földet, és a' Tengereket. a) És tsak Te-nálad-is vagyon URam a' Segedelem, b) és Szabadítás.

§. 73. Igy tselekedjél Háznak minden renden lévő Híveivel, Lükölködő Legényeivel, a' méltatlan rabságot szenvedőkkel, elhagyatott kórokkal, betegekkel, az igaz úton, vizen járókkal; Prófétákkal, Prófétáknak Fiaival; Háznak belső Ör-állóival, külső Orlópiival, Gyámolival, amaz Igaz Hitű Kereftyén Királyjokkal, Fejedelmekkel, a' Te Jobb Kezednek válaftott, és ditsőséges Férjjaival; hogy őket a' Te kitsiny Örökségednek meg-maradására és óltalmazására tzelőző mindennémű Istenes Kegyes és Szent igyekezetekben bődög előmenetelekkel fel-segítsed; Szent Lelked' Kegyelme által őket vezéreljed; és mind azokban, Nevednek Ditsőségére őket le-rentséfekké tégyed.

§. 74. Igy tselekedjél Hazánknak Felsőbb és Alsóbb Igazgatóival; kiváltképen Felsőbb Afzonyunkkal, a' Te Jobb Kezednek válaftott és Fel-kenettetett ditsőségesen Országoló Királynéjával; hogy ö-véle-is tselekedjél Irgalmasságot, és a' Te Idvezítő Kegyel-

a) 'Sólt. 146: 5, 6. b) 'Sólt. 12: 2.

Kegyelmeffégednek Gazdagsága; annak minden Emberi elmét feljül-muló fokasága, és jó tetfféfed ferint, ö-véle és az ö Királyi egéffé Házával-is tselekedjél Irgalmasságot. i Tim. 2: 1, 2, 3.

§. 75. Summa ferint végezetre, mint hogy URam! mi ha élünk-is, az URnak élünk; ha meg-halunk-is, az URnak halunk-meg: mert akár éljünk, akár meg-haljunk, az URéi vagyunk. a) Azért tselekedjed én URam és én Istenem! én velem-is azt; hogy akár éljek, akár meg-haljak; de mind Eletemben, mind Halálomban, b) légyen és maradjon énnékem Egyetlen-egy Fő nyereségem; tolem el-idegenithetetlen, tökéletes Váltságom és örök Böldogságom az én Megtartó URam Jéffus Kristulom, a' kinek Nevében Felsőgedet Edes Atyámnak ekképen meg-is föllítani bátorkodom:

MI A T Y Á N K 's a' t.

B É R E K E S Z T É S.

I.
URam hallgafs-meg! URam légy Kegyelmes! Légy Kegyelmes és Figyelmetes, Isten! én Istenem! ne kéffedelmezzél. Dán. 9: 19.

D 2

2. Mert

a) Róm. 14: 8. b) Fil. 1: 21.

2. Mert Te vagy URam a' Sziveknek és Veséknek vizsgáló Istene, és a' Léleknek kívánságait és szükségait jól tudod; a) és véghetetlen bővséggel meg-is adhatod mind azokat, és minden meg-ígért kellemetes időbéli drága Kegyelmeidet, Segedelmeidet, a' Te jó tetézésed szerint, feljebb fokkal, hogy nem mint mi azokat tudjuk kérni avagy ki-gondolni, a' mi bennünk lakozó nagy erőtlenségek miatt. *Éfés. 5: 20.*

3. Halgass-meg pedig, nem mi érettünk; hanem Szent Fiadnak mostan-is Ortzád előtt való Szentséges Fő-Papi, és Közbenjárói, és ez mi mostani együgyű erőtlen, és tántorgó Könyörgéseinket is fel-igító, meg-fentelő, és azokat Szentséges Ortzád eleibe vivő, véghetetlen érdemű Felséges Efedezéséért, Engezteléséért, Elégtételéért, és Szolgálatjáért. *'Sid. 7. v. 25.*

Róm. 8: 34. I Ján. 2: 1, 2.

Á M E N! Á M E N!

a) *Róm. 8. v. 27.*

ESTVÉ.

ESTVÉLI KÖNYÖRGÉS.

Invocatio.

§ I.

JEHOVA! JEHOVA! Minden Irgalmasságoknak Atyja; és minden Vigasztalásoknak Istene! *2Kor. 1: 3.* Én legény nyavalyás bűnös, el-jöttem ez Estvéli órában-is, a' Kegyelemnek Széki eleibe, hogy keressem az én Istenemnek Ortzáját, emlegessm Háladáfsal velünk jól tenni meg-nem fűnő Édes Atyai Kegyelmeiségeit.

§. 2. De óh URam! ne nézz még-is úgy engemet, a' mint én az én nagy romlottságomban vagyok; és a' mint Szüléimnek-is bűnös vérekből lettem: mert hejába, valóság, bizonyára hejábanvalóság önnön-

D 3.

magá-

magában minden Ember, valamíg e' bűnös Testben vagyon; és ha fontba tétetik, és meg-mérettetik: még a' femminél-is alábbvalónak találhatik. 'Sólt. 62: 10.

§. 3. Azért Könyörülj én rajtam, én Istenem! a' Te Irgalmasságod Érint, a' Krisztus Jébus' Vérében es Engesztelésében, reánk áradott ki-bezélhetetlen és meg-kö-zönhetetlen Kegyelmeiségednek Gazdagsága Érint; töröld-el minden álnokságimat én-nékem; hogy találjak Irgalmasságot mostan-is, és nyerjek Kegyelmet a' kellemetes időben való minden Segedelemre, a) és a' buzgóságos Könyörgésre, a' Krisztus Jébus-nak Idvezítő Szerelméért. 'Éfs. 5: 2.

A M E N!

a) 'Sid. 4. 7. 16.

K Ö V E T K E Z I K A' K Ö N Y Ö R G É S.

§. 1.

JEHOVA, JEHOVA! Erős, Ir-galmas és Kegyelmes Isten! Én Igazságom-nak és én Idvegségemnek-is Erős Istenem! b)

a) 'Sólt. 31: 6.

A' kibem

A' kibem én minden inségimben biztam; biz-tam és imé meg-fabadítottam. a) Én Te-remtöm! Én Megváltóm, és én Megfen-telő Istenem! 2Kor. 15: 13.

§. 2. Bizonyára e' minden öröme, di-tsekedése; ez Fő Bóldogsága az én Lelkem-nek, hogy Te vagy az én Istenem, mi pe-diglen Tenéked Kegyelembéli Szent Szö-vetségedre ingyen fel-vétettetett fegény Né-ped vagyunk. b) Azért tsak Te-bened-is vagyon énnékem, még az én tántorgó Emberi reménségem felett-is az Ábrahám-mal, helyheztetve minden reménségem. Róm. 4: 18.

§. 3. Szent, Szent, Szent, a' Seregek-nek ÚRa! tellyes mind a' Menny, mind a' Ézéles Föld az ő Idvezítő Kegyelmeiségének ditséretével. c) Azért minden nap, a' Mi-ndenhatónak Hatalmáról fóllok, és Estve-is az ő Jó-téteményinek, Lelki és Testi tsu-dálatos Éabadításának, Edes Atyai Jó Gond-viseelésének Háláadásal való emlegetése va-gyon az én szájamban.

§. 4. Mert midön kerefném én az én Istenemet Reggel: imé meg-hallgata enge-met, és az én együgyü és hibás Könyör-gésemre meg-nyitotta az ő Füleit: Mert Te vagy

D 4

a) 'Sólt. 22: 5, 6. b) 'Sólt. 73: 25, 26.

c) 'Éfs. 6: 3.

vagy a' mi Segítségünk; Te vagy URam Erőtségünk, és nem-is vagy mellette mi tö-lünk. 'Solt. 22: 20.

§. 5. Ditsérlek azért Tégedet, hogy Te minket e' mái Napon-is, Büneinkért méltán reánk jöhető minden fomorúbb változásoktól, kárt-vallásoktól, erők felett való Lelki és Testi kísértetektől, 's nyavalyáktól, Atyaiképen meg-óltalmazál: Ditsér Tégedet a' mi Szívünk, a' mi Lelkünk Énekel a' Te Jóvóltodról: Aldott az UR; Aldott az ő Ditsőségének; Aldott, és Szent Kegyelmeiségének Nagy Neve mind örökké Luk. 19: 38.

§. 6. Alázatosan Könyörgök Szent Felségednek, én Szövetséges és Kegyelmes Istenem! hogy minden én büneimet, valamelyekkel Isteni Szent Felségedet, és Atyai Jó kedvedet Életemnek minden napjaiban, háladatlanul meg-bántottam, mostan-is Te előtted való állásomban, az én buzgóságatlansággommal, Keresztyéni Szent Tíztemben és Hívatalomban, mind Istenemre; mind Felebarátomra, mind pediglen, önnön-magamra nézve az én vétkes; óh igen vétkes el-járáfomat, és azokban való nagy lágy-melegségemet kegyelmesen bocsátsad meg. Jel. 3: 16.

§. 7. Nem én érettem; hanem Szent Fiadnak amaz Egyetlen-egy Engeztelő és Elég-

Elégtévő Áldozatjának Érdeméért; a) És mostan-is Ortzád előtt való, Fő-Papi és Közbenjárói b) Szentséges és az én mostani együgyü alázatos és hibás Könyörgésemet-is fel-segitő; meg-fentelő, és azt Szentséges Ortzád eleibe vivő Felséges Efedezéséért, Engezteléséért, Elégtételéért, és Szolgálatjáért, Kegyelmesen vedd-el és fedezd-el; a' Krisztus Jéfusnak Népéhez való Idvezítő Szerelméért. Efés. 5: 2.

§. 8. És e' reánk borúlándó Ejtzakának rettegtesében-is, büneinkért méltán reánk jöhető, minden fomorúbb változásoktól, kárvallásoktól, erők felett való Lelki és Testi kísértetektől nyavalyáktól, c) Tűznek véletlen támadásától kedvezni nem tudó puztításától, Atyai képen óltalmaz-meg. Te légy URam a' mi Paisunk, d) Terjedd-ki Ortzádnak Világosságát ez Ejtzakában-is mi felettünk, e) és a' Te Szárnyaidnak Arnyékában védelmezz minket, 'Solt. 91. §. 1.

§. 9. Könyörülj mi rajtunk mi Istenünk; mert mi tsak Te-benned bízunk, és a' Te drága Szövetségbéli Igéreted, minden mi erőtségünk és reménységünk, f) Mert nem funnyadozik a' ki minket őriz, nem funnyado-

D 5

nyado-

a) 'Sid. 10: 14. b) 1 Jan. 2: 1, 2. c) 1 Kór. 10: 13. d) 1 Mós. 15: 1. e) 4 Mós. 6: 25, 26. f) 'Sid. 8: 10.

nyadozik, sem nem aluzik az Izraelnek Jó Páztora; a) sőt mint Nagy és Szent Vigyázó, jár fűntelen az ő Arany Gyertyatartói között; b) és az ő-benne bizókat megtartja. 'Sólt. 125. v. 1.

§. 10. És ha Felségednek kegyelmesen tesszük: a' Reggeli Orákra-is vigy által minket békefégyben, meg-újult erővel, egész-séggel, és érzékenységekkel, ép Testtel és Elmével; meg-újult Isten szerént való indúlatokkal.

§. 11. De akkoron-is illy nagy Testi erőtlenségemet, Lelkünkét gyötrő Földi hejábavalóságokhoz, és egy szóval, az Isten Törvényével ellenkező Bűnnök Törvény-jéhez, ragasztott 's köttetett nagy Testi erőtlenségemet, és meg-romlottságomat Te-magad indítsd-fel, és Te-magad segítsd-elő, az Istennek Szent Színének meg-keresésére; és mindeneknek elötte Hálá-adással való Imádására; a' Te Szent Tetzésed és Rendelésed szerént, Lélekben és Igazságban, AMEN! Ján. 4. v. 24.

a) 'Sólt. 23. v. 1. b) Jel. 1. v. 13.

N O

N O T A N D U M.

Mint hogy az Embernek balandó volta bizonyos; de Halálának Orája bizonytalan: azért minden Estvéli Könyörgéseinkben, szükség hogy e-képen ajánljuk Lelkeinket Istennek Szentséges Kezibe:

§. 12. Mivel hogy pedigen Te URam! Határt vetettél az Ember Életének, melyet senki-is mi közüllünk által nem hághat: a) Ha azért ez Éjtéaka, vagy pedigen e' Nyavalya lézen az; a' mellyben el-jöhet, az én már el-bádjadt, és el-al-élt; de ingyen-való Kegyelemeségedből, Jó Napoknak hozzúságával, mások felett meg-koronáztatott Öregségemhez és Erőtlenségemhez, Lelkemnek meg-kérésére; menjen véghez az Istennek Szentséges Akaratja: Mert ő az UR, és minden Dolgokban öröktől-fogván el-rendelt Végeket tselekezik az egész Földön, a' Seregeknek Jehovája; Kitsoda álhatna tehát az ő Dékrétomának eleibe? Ésa. 10. v. 23. Tsel. 15. v. 18.

§. 13. Menjen véghez azért az Istennek Szentséges Akaratja: Mert mint a' Kristus Vérében hozzánk Meg-engefzteltetett Könyörülő Mennyei Atyánk, úgy tselekezik, a' mint éanékem méltatlan Választottadnak, és ama'

a) Jób. 24. v. 5.

és ama' Szerelmesben ingyen kedvesé tettettetett Megváltottadnak, a) Jómra és Idveféségünkre szolgál. *Róm. 8. ̣. 28.*

§. 14. Tsak könyörgök URam Szent Felsegednek; tekintsd-meg, és lásd-meg Atyai Könyörülő Szemeiddel, hogy én igen meg-romlott, és meg-vefztegettetett természetű; és még tsak a' fárból tsinált hajlékban lakó b) nyavalyás, és meg-fírat-hatatlankepen nyomorult Bünös légyek: És légy jelen én-velem és én mellettem, én Immánuelem! én-velem lakozó Édes Megváltó Istenem! az Halál' Éomorú árnyékának Völgyében; Kiváltképen légy jelen, erősíts, vigasztal, világosíts, és bátoríts, majd amaz utolsó és nehéz Viadalban, az én halálomnak óráján. *Mát. 27: 46.*

§. 15. Mert a' miképen URam Te fenvedvén büneinkért a' Kereftán, a' főrnyű kínok, és Pokolbéli ki-mondhatatlan gyötrelmekhez hafontó fájdalmak között; Halálodnak Óráján tévéd-le Lelkedet Sz. Atyádnak Kezeibe: Bizonyára én-is, a' Szent Istvánnal, ajánlom Lelkemet ez halálnak árnyékának völgyében, én Meg-váltó Jé-tusom! Szentséges Kezeidbe. *Luk. 23: 46. Tsel. 7: 59.*

§. 16. Mert Te Teremtetted, és Te Váltottad-meg azt. Én Igazságomnak Erős Iftene!

a) *Éfés. 1. ̣. 6, 7.* b) *Jób. 4. ̣. 19.*

Iftene! a) És nem-is adod immár a' Te Megváltottadnak, és a' Te róllad Valláfttvő fegegyednek Lelkét, a' Te meg-esküdtt ellenségednek a' Bestiának prédára és ragadományra: b) Holott Te Váltottál-meg engemet minden én büneimből; és ez én-velem fűletett, söt ugyan hozzám-ragadott nagy Testi Erőtlenségemből és hejábavalóságimból; még pediglen nem vezendő állatokan; hanem a' Te Drágalátos Tulajdon Véreden. *Pét. 1: 18, 19.*

§. 17. Midön lettél énnékem Terméket szerént haragnak fiának, és bűnnek hóltig való illy nyomorék rabjának, c) Iftentől Igazságom, tudatlannak, Böltességem; erőtlenségem, Erőféségem; Bűnben meg-hólt nyavalyásnak, Lelki Életem, d) Szentségem és Tökéletes Váltságom. *1 Kór. 1: ̣. 30. 2 Kór. 12: 9.*

§. 18. Söt mivelhogy Te-elötted URam betsületes a' Te Válastott Szenteidnek Halálok: e) azért Te-magad mondottad azoknak, az ő utolsó Órájokan való Vigasztalásokra, és Megerősítetésekre, e' Drága Évangyéliomat-is: A' kellemetes időben hallgattalak-meg tégedet: Az Idveféségnek Napján

a) *Kol. 1. ̣. 14, 15, 16, 17.* 'Sólt. 31. ̣. 6.
b) 'Sólt. 74. ̣. 19. c) *Éfés. 2. ̣. 3.* *Róm. 7. ̣. 23.* d) *Éfés. 2. ̣. 5, 6.* e) 'Sólt. 116. ̣. 15.

Napján tettem jól te-veled: Imé pedig most nagyon a' kellemetes idő: Most nagyon az Idvességnek Napja; azt mondja az UR. *2Kór. 6: 2.*

§. 19. Azért én-reám nézve-is, midőn éintén most nagyon jelen azon megígért kellemetes Idő; én Teremtő és Megváltó Jésum! Éintén most hallgass-meg Te-is engemet: És mint-hogy most nagyon jelen az én Idvességemnek Napja-is; azért épen most Tégy Jól, Szent Igéreted érent, én-velem; mert az URnak Szájából ment-ki az Igazságnak ilyen Beféde: Nem olyan pedig az Isten, mint az Ember, és az Embernek fia; hogy Igéretét el-váltotta: Az UR mondotta, s hát nem mivelné-é meg? Ő állott; és avagy nem tellyesítené-é azt már meg? a) Sőt az Ég és a' Föld el-múlnak; de az URnak Befédi soha Örökké el-nem múlnak. *Mát. 24: 35.*

§. 20. Mind ezekhez képest azért, várom én-is immár csak ama' Bóldog Reménseget; úgy-mint ama' Nagy Istennek, a' mi Meg-tartó URunk Jé'sus Kristufunknak Ditsőséges Meg-jelenését: b) Hogy el-jöven, mint Győzedelmes Megváltó Király, c) ki-végye és ki-ragadja fegény Lelkeinket, e' mi nagy meg-romlottságunknak mély-ségéből,

a) *4Mós. 23. ψ. 19. 1Sám. 15. ψ. 29. b) Tit. 2. ψ. 13, 14. c) Jel. 17. ψ. 14.*

ségéből, e' bűnnek és halálnak testéből és tömlötzből; és bé vigye a' Bárány' Menyegzői Lakodalmának Menyerei Örömébe, az öt Édes Szűzekkel együtt, ajtó bé-zárás előtt; a) A' mi Egyetlen-egy Fő Tzélunkra: A' mellyre az Isteni Kegyelem és Segedelem által, minden Válastott Szentekkel egyetemben, tellyes Eletünkben törekedünk: Ugy-mint, az Atyának, és Fiúnak, és Szent Lélek Egy Istennek fentől fémbe, és élnről élnre való látására. *1Kór. 13: 1, 2. 4Mós. 12: 8. 2Mós. 33. 11.*

§. 21. Minekutánna tudnillik ki-menedvén a' romlottságból; b) és meg-fabadulván a' rothadandóságnak-is útálatosságából; felöltöztetünk Menyerei Romolhatatlan Terméketebe: c) Melly Testeinkre nézve lézen a' Bóldog Fel-támadáskor; a' mikoron-is a' mi halandó és alázatos testeinket a' Meg-váltó UR Jésum Kristus el-váltottatja, hogy az ő Meg-ditsüölt Testéhez hasonlatosak légyenek. *Fil. 3: 20, 21. Róm. 8: 29. Kol. 3: 4.*

§. 22. De Lelkeink halhatatlan Állatok, és Substantiák lévén; minekutánna meg-válhatnak porrá változandó Testeiktől: d) megtérnek a' Jó Lelkek az Istenhez, a' ki adta vagy teremtette vólt azokat: e) Azért ebben

a) *Mát. 25: 10. b) 2Pét. 1: 4 c) 1Kór. 15: 42, 43, és 53. d) 1Mós. 3: 19. e) Préd. 12: 9.*

ebben az állapotjában-is a' Halhatatlan és Teremtő Istenéhez meg-térő El-valasztott Lelkeknek fokkal különbben lézen dolgok; mint a' porrá változandó Testnek: Mert a' Jó Lelkek mint Halhatatlan Állatok vagy *Substántiák*, minnelötte a' közönséges Feltámadáskor vízont egyesülnének-is a' magok Testekkel; el-mennek az ő Teremtőjökhoz: Az holott leg-ottan, az Istennek Ortzáját fűntelen zemlélo, és az ő Templomában Éjjel és Nappal ő-néki szolgáló Angyali Lelkekhez (a' mindjárt citálandó *Szent Irásbéli Lécufok szerént.*) minden közbenvetés nélkül hasonlatosokká tétettetnek: a) Az Isteni Termézetben-is a' Fiúságnak Jussa, és az Evangyéliomi Igéreték szerént rézesitetnek; b) És ekképen minden Isten' El-valasztott Fiainak Lelkek, a' Testeknek közönséges Feltámadása előtt-is meg-látják az Istennek Ortzáját Igazságban; Sőt ugyan meg-elégítetnek a' Jehovának Ábrázatjával, mihelyt a' Bűnnek Testéből fel-serkennek és szabadúlnak. c) És ekképen mindenkor és mind örökkön örökké az URral léznek, és maradnak; mert ez mindéneknél Jobb: d) Mert ebben áll a' mi Lelkeinknek Idvefsége, és a' mi

- a) *Mát.* 18: 10. *Luk.* 20: 36. *Jel.* 7: 15.
b) *2Pét.* 1: 4. *Róm.* 8: 16, és 30. c) *Sólt.*
17: 15. *Róm.* 7: 23. d) *Fil.* 1: 23. *2Kör.*
5: 8. *1Tefs.* 4: 17. *Ján.* 14: 3.

a' mi Örök Életünk, a) és a' mi Váltságnaknak tökéletes tellyefsége. *Éfés.* 1: 6, 7.

§. 23. En Megváltó Jéfusom! Ki vagy a' Szíveknek és Veséknék vizsgáló Istene; b) és a' Léleknek kívánságait és fűkségeit jól tudod, és véghetetlen bövséggel meg-is adhatod fellyebb mind azokat, és minden kelemetes időbéli drága Kegyelmeidet: megadhatod minékünk mind azokat fokkal fellyebb; hogy sem mint mi Te tölled tudjuk kérni, avagy elméinkben bé-fogni, a' mi bennünk való erőtlenségek miatt. c) Mert a' mit kelljen kérnünk, a' mint kellene, nem tudjuk: hanem a' Szent Lélek UR Isten szeréz a' mi Szíveinkben ki-mondhatatlan buggó Foházkodásokat. *Róm.* 8: 26.

§. 24. Te pediglen, mint Szíveknek és Veséknék vizsgáló Istene, mi légyen a' Léleknek mi érettünk Isten szerént való efedezése és kívánsága jól tudod. (ugyan ott *ψ.* 27. Azért nem-is mondotta azt az UR a' Jákób Magvának hejában: *Keresetek Engemet:* d) Sőt Te mondottad URam, a' fegény bűnös Embernek, Lelked által: Valaki fegységül hívándja az URnak Nevét; meg-tartatik. e) Annakokáért azt mondja az UR: Hívj fegységül.

- a) *1 Ján.* 5: 11, és 13. *1Pét.* 1: 9. b) *Jel.* 2.
ψ. 23. *Luk.* 6: 8. c) *2Kör.* 6: 2. *Éfés.*
3: 20. d) *Ésa.* 45: 19. e) *Jóel.* 2: 32.
Róm. 10: 13.

gítségül te-is Engemet, a' te nyomorúságidnak és kísérteteidnek napjaiban; Hivj segítségül Engemet; Én meg-*szabadítalak* tégedet; te pediglen Ditsőitef Engemet. 'Sólt. 50 : 15.

§. 25. Te mondottad URam! az én nagy meg-romlottságomnak, és ebből *szár-mazott*, és Töled-is el-nem rejtetett *szív*béli *szorongató* Lelki és Testi keserőségeimnek; kísérteteimnek és bűneimnek-is *szírm*as mélységében merült *szegény* Lelkemnek, e' drága *Évangyéliomat*-is, a' Te *Prófétád* által: Ne félj, Én te-veled vagyok; mert Enyim vagy te; Én váltottalak-meg tégedet: a) Még az Halálnak *szomorú árnyékának völgyében*, és még e' Bűnnök és Halálnak *Testében*, és *Tömlötzésben*-is meg ne rettenj: mert Én vagyok a' te Istened: Én tégedet meg-erősítelek; annakfelette meg-segítelek; még az én Jobb Karomnak *Ere-jével*-is támogatlak tégedet. b) Mert az En Igaz Szolgám az ő Igaz esmérétevel fokakat meg-igazított, és azoknak *álnoksá-gaikat* Ő vette-el. *Ésa.* 53 : 11.

§. 26. Azért óh Szabadító Jésus! Istennek Örökké-való Szent Fia! Te, mint Tökéletes Megváltó, és hűséges Elégtévő Kezes; amaz örökkévaló Békeségnek Tanátsa *szérent*, c) Minden mi bűneinket, és

a) *Ésa.* 43 : 1. b) *Ésa.* 41 : 10. 'Sólt. 43 : 4.

c) *Zak.* 6 : 12, 13.

és büntetéfeinket *Vállaidra* vetted, *hordoztad* és el-*szenvedted*: a) Midőn mi érettünk és mi helyjettünk *lettél* Átokká és Bűnné a' *Kereztfán*; *2Kór.* 5 : 21. *Gal.* 3 : 13.

§. 27. És ama' Földi *Paraditsomban* el-*vezített* örök Igazságot; ama' minden Em-*beri elmét* feljül múltó Lelki Békeséget, és a' Szent Lélek által való örömet; a' *mellyekből* áll az Isten *Országának* tellyes-sége: b) ekképen *érdemletted*, ekképen nyerted, és ekképen *szerezted*-meg minékünk; *minekutánna* *Ártatlan* lévén, az Ő *tulajdon* *Testének* és *Vérének* meg *Áldoz-tatása* által örök *Váltságot* találván, lett az örök *Idvességnék* Oka. 'Sid. 9 : 12. 'Sid. 5 : 8, 9.

§. 28. Mert Te rólad mondja azt a' *Mennyei* *Éózat*: Te vagy az én Szerelmes *Fiam*, a' kiben Én *Meg-engezteltettem*; Te benned *vagyon* az én *kedvem*, c) és Te vagy a' *Tökéletes* *Engesztelő* *Áldozat* a' mi bűneinkért. d) És minden mi *Álnoksá-gainkat* Te vetted-el: e) Midőn *lettél* mi érettünk *Átokká* és *Bűnné* a' *Kerezt-fán*; hogy mi *lennénk* Istennek *Igazsága* *Te-ben-ned*. *2Kór.* 5 : 21. *Gal.* 3 : 13.

E 2

§. 29.

a) *Ésa.* 53 : 7, 8, 10, 12. b) *Róm.* 14 : 17.
c) *Mát.* 3 : 16, 17. *Luk.* 3 : 22. d) 'Sid. 9.
ψ. 14. *Éfés.* 5 : 2. *Ésa.* 53 : 10. e) ψ. 11.

§. 29. Hogy ne ditsekedhesék egy Testis ö magában és az ö Igazságában; a) hanem ditsekedjék az URban, a' ki meg-igazitja a' nem munkálkodható hitetlent. b) És a' ki fel-keresi és meg-tartja, az el-vezett fehégy bünöft. *Ján. 19: 10. Mát. 18: 11.*

§. 30. És a' ki még-is ditsekedik, ditsekedjék a' Szent Pállal, a' maga nagy erőtlenségében és romlottságában. A' kit-is, a' Sátán' Angyalával való keferves tufakodásában, ilyen Kegyelmes Évangéliomával vizsgálá-meg Önnön-maga az UR: Pál! elég tenéked az Én Kegyelmem; mert az Én Eröm, erőtlenségek által végeztetik-el. c) Hogy az hol a' bün meg-fokafodott: ott az URnak Kegyelme fokkal inkább bővölködjék. d) Melly Kegyelmes Válasz, nagy ditsekedésére-is lön az Apostolnak.

§. 31. Bátorodik azért immár az én erőtlenségem-is, a' Szent Pállal, ditsekedni a' Megváltó Krisztusban: Hogy az ö Isteni Ereje és Hatalma, a' meg-hozott, és reánk ki-áráztott örök Igazság, e) és az ö minden Emberi értelem felett való Békesége, f) és a' mi Megtartó Istenünknek Emberekhez való nagy Szerelme és Kegyelme,

a) *1Kör. 1: 29, és 31.* b) *Róm. 4: 5.* c) *2Kör. 12: 9, 10.* d) *Róm. 5: 20.* e) *Dán. 9. 7. 24.* f) *Fil. 4: 7.*

gyelme, annyival inkább lakozzék én bennem-is, mint egy Sátorban. *2Kör. 12: 9. Tit. 3. 7. 4.*

§. 32. Hogy, mondhasam-el én-is azt, a' Szent Pállal: Élek többé nem én, hanem él én-bennem a' Krisztus: És a' melly életet most élek a' testben, ezen Isten' Fiában való Hitnek általa élem azt: mert fezetett engemet, és adta magát én-érettem Ajándékul és Aldozatul, Istennek gyönyörűséges illatozásra. *Gal. 2: 20. Éfés. 5: 2.*

§. 33. Hogy ám-bátor ne légyen-is ma énnékem a' Szent Pállal Igazságom, melly a' Törvényből lehetne; de bizonyára vagy, még pediglen olyan Igazságom, melly Istenből adattatott, és tulajdonittatott Igazságom, a' Krisztus Jéfusban való Hit által: a) Mert a' ki hízen abban, a' ki Meg-igazitja a' nem munkálkodható hitetlen Embert, tulajdonittatik annak az ö Hiti Igazságára. *Róm. 4: 5.*

§. 34. Mert jóllehet régenten vólnék én-is természetem férent, bünben meg-hólt haragnak fia, mint egyebek; b) De minekutánna a' mi Meg-tartó Istenünknek Emberekhez való nagy Szerelme és Kegyelmesége meg-jelenék énnékem: c) Már én-is a' Választott Hívekkel együtt meg-mofogattattam,

E 3

a) *Fil. 3. 7. 9.* b) *Éfés. 2: 7. 1, és 3.* c) *Tit. 3: 7. 4, 5.*

tattam, meg-fenteltetem, és meg-igazítottam, a' Kristus Jéfusnak Nevében, és a' mi Istenünknek Lelke által. *1Kór. 6: 11.*

§. 35. És már a' Kristus Jéfus, az Ö Egyetlen-egy Engeztelő és Elégtévő Aldozatjával, tökéletesekké-is tette mind örök-ké azokat, a' kik ő-benne Meg-igazítottak, és Meg-fenteltettek. *a)* És Meg-igazítson mindent, valaki a' Kristusnak Hitéből való. *Róm. 4: 26.*

§. 36. Mind ezekből azért következik végezetre, mind Életünkben mind Halálunkban, az az Évangéliomi Fő Vigasztalás; hogy a' Kristus Jéfus lett minékünk Istenből, Böltséges, Igazság, Szentség és Váltság: Melly tőlünk el-idegeníthetetlen tökéletes Váltságban bé-foglaltatnak, a' mi bűneinknek tökéletes meg-botsáttatása, és minden abból ki-folyó és feljebb elő-lám-lált Idvefséges Jótétemények, és azok szerént léfzen a' Kristus Jéfus minékünk Istenből Böltsésgünk, Igazságunk, Szentségünk, és végezetre örök Életünk és Idvefségünk, az Istennek a' Kristus Jéfusban reánk áráztott Kegyelmeiségének Gazdagsága szerént. *1Kór. 1: 30. Éjés. 1: 7.*

Á M E N !

a) 'Sid. 10: 14.

Ezen

Ezen praemittált *Estvéli Könyörgésemnek* végső
B É R E K E S Z T É S E

léfzen ez:

§. 1.

OH minden Vigasztalásoknak Istenem, és minden Irgalmasságoknak Atyja! *a)* A' Te Lelked által mondja ezt az Apostol: Hogy, fível hízünk az Igazságra, és fájjal téfzünk vallást az Idvefségre. *Róm. 10: 10.*

§. 2. Te magad látod pedig én Istenem! hogy az én mostan Te-elödbe hozott Meg-igazittatásomról való Hitem, és az Idvefségről való Vallás-tételem, nintsen kiváltképen való nagy erőtlenségek nélkül: *b)* Mindazonáltal én Meg-váltó Jéfusom! Em-lékezzél-meg arról, hogy tetfzett Tenéked a' Te Emberekhez való ki-mondhatatlan Szerelmednek, és Idvezítő Kegyelmeiségnek meg-bizonyítására, illy Kegyelmes Évangéliomi rendelést tenni, a' Szent Pál Apostol' Példájában, a' bűnös Embernek, mondván: Légyen elég tenéked az Én Kegyelmem: mert az Én Eröm erőtlenségben végeztetik-el: *c)* és az hol a' bűn meg-fokafodott; ott az URnak Kegyelme feljebb bővölködik. *Róm. 5: 20.*

E 4

§. 3.

a) 2Kór. 1: 3. *b)* 1Kór. 13: 9. 2Kór. 12: 7. *c)* 2Kór. 12: 9.

§. 3. Azért én Megváltó Jéfusom! Én is az én mostani erőtlenségemnek kísértetei között, Te-read bizom gyenge Hitem által én-magamat: mert Te mondottad a' Te válaftott Apostolodnak a' Szent Pálnak Példájában, minden fegény bűnös Embernek, e' drága Évangyéliomi Vigasztalást: Hogy az erőtlenségben, végezed-el a' Te Isteni Nagy Erödet; és hogy az hol a' bűn meg-fokafodott; ott a' Kegyelem feljebb bővölködik. *Róm. 5: 20.*

§. 4. Azért én Megváltó Jéfusom! tse-lekedjed azt; hogy az én mostani erőtlenségekkel való kísértetemben is menjen véghez, és Ditsöitessék meg a' Te Isteni Nagy Eröd. Hogy a' midön erötelen vagyok a' Szent Pállal: ugyan akkor légyek erős is egyfesz'mind, a' Te-benned való Hit által: a) Hogy ám-bátor az én Bűneim ennyire meg-fokafodtanak-is; de most bővölködjék feljebb én-bennem, a' Te Idvezítő KeGYelmelséged.

§. 5. Biztat pediglen itten engemet amaz Apostoli Igéret-is, melly így áll: Bóldog Ember a' ki kísértetet szenved; mert minnekutánna meg-próbáltatott; el-vézi az Életnek Koronáját, mellyet ígért az UR, és meg-is ád az ötet szeretőknek. *Jakób. 1: 12.*

a) *2Kór. 12: 10.*

§. 6.

§. 6. Mert ám-bátor, a' mi Hitünknek meg-próbáltatása minékünk egy kevés ideig fozmorúságosnak lenni láttasék-is: de fokkal drágább az, a' tűzben meg-próbáltatott Aranyból, és abban-is vagyón a' mi örömiünk, még a' külömb külömb-féle kísértetekben-is. a) Söt a' mi Hitünknek ekképen való meg-próbáltatása, nagy ditsértünkre, tisztaságunkra és ditsöségünkre foglál minékünk, midön a' mi URunk Jéfus a' mi Eletünk meg-jelenik az ő Ditsöségében.

§. 7. Tudom pedig azt, hogy el-jö bizzonnyal a' Szabadító és nem kélik: b) hogy meg-adja a' mi kísérteteinknek tüze által meg-próbáltatott Hitünknek Jutalmát, az az, Lelkünknek Idvefségét, és ama' Koronát, és Örökséget; melly el-nem vehet, meg-fem motskoltathatik, meg-fem hervadhat; hanem az Egekben az Isten szeretőknek meg-tartatik. *1Pét. 1: 4. Jakób. 1: 12. 2Tim. 2: 12.*

§. 8. Mellyet meg-is ád az UR amaz Igaz Biró ama' Napon, az Ötet szeretőknek, és azokkal egyben énnékem-is, méltatlannak: c) az ő Változáft nem szenvedhető Isteni Igéretinek állhatatos Mennyei Igazsága szerént. *Jak 1: 17.*

A M E N!

E 5

Az

a) *1Pét. 1: 6, 7. b) Jel. 22: 20. Róm. 11: 25. c) 2Tim. 4: 7, 8. 1Pét. 5: 4. Jak. 1: 12.*

Az Éjtszakai Nyugodalomra Fejét már le-hajtott Ember, Agyában magát Isternek ekképen ajánlja:

§. 1.

JEHOVA, JEHOVA! Erős Irgalmas és Kegyelmes Isten! a' Te Szentséges Kezeidbe ajánlom Lelkemet, Testemet, nyomorúságos Életemet; Felségedtől vett Javatskáinkat; hozzám tartozóimat; Szerelmeseinket, minden Választott Hiveidet; mert Te Teremtettél, és Te Váltottál-meg minket, mi Igazságunknak és mi Idvefségünknek Istene! *'Sölt. 31: 6. Ján. I: 1, és 3.*

§. 2. A' ki pediglen a' Felséges URnak bé-vétettetett Óltalmába, és e' Nagy Hatalmátságának nyugszik Árnyékában; az ilyen egész bátorsággal és nyilván mondhatja: Isten az én Kövárom, Ő Életemnek Óltalma, a' kiben én bízom: a) még az Halálnak árnyékának Völgyében-is; miért rettegnek hát? mert ottan-is az Istennek Kegyelmeisége elől-véden, és Irgalmátsága követ engemet, mind Életemben mind Halálomban. *'Sölt. 23: 4, 6.*

§. 3. Mert azt mondja az UR: Mivel hogy ő engemet szeret: Meg-fabaditom őtet; Fel-magaftalom őtet; mert ditséri az én Neve-

a) *'Sölt. 91: 1, 2.*

Neveket, segítségül hívott Engemet; meghalgattam őtet: (Oh bizonyára meg-is halgatott az én inségemben engemet a' Minden Irgalmátságotknak és Vígáftalásoknak Istene!) Véle vagyok háborúságiban, megmentem ma-is, és meg-ditsőitem. a) Hofzú Napokkal bé-töltöm őtet, és meg-mútatom a' kellemetes időben néki az Én Szabadítá-fomat, és az Idvefségnek Napján meg-mútatom az Én Idvezítésemet-is. *2Kór. 5. 2.*

§. 4. Ne vond-meg hát, URam! én-tölem-is a' Te kellemetes időbeli meg-igért Kegyelmedet, és Szabadítá-fodat: b) Mert Te mi Atyánk vagy; ha fintén mi sár és féreg vagyunk-is: Te mi Teremtőnk vagy, s mi a' Te Szentséges Kezeidnek formálása vagyunk; c) és mi tsak Te-benned bizunk, d) Hozzád ragaszkodunk, Istenem!

§. 5. És bizonyára mostan-is tsak a' Te Szent Nevednek segítségül való hívásában, és abban helyheztetett nagy bizodalomban hajtom-le én fejemet az Éjtszakai nyugodalomra: e) Mert URam, Te a' Te Szerelmeseidnek adék könnyen álmot. f) De ingyen való Kegyelmeiségéből, bizonyára az

a) *'Sölt. 91: 14, és 16.* b) *2Kór. 6. Rézf. 5. 2.* c) *Ésa. 64: 8.* *'Sölt. 22: 7.* d) *'Sölt. 2. 5. 12.* *'Sölt. 34: 9, és 23.* e) *'Sölt. 3: 6.* f) *'Sölt. 127: 2.*

ra az UR ad azoknak, minden drága Mennyei Ajándékokat- is. *Jak. 1: 17. Mát. 6. 7. 33. 2Pét. 1: 3.*

§. 6. Végezetre pedig az Halál' fozomú árnyékának Tölgyében-is, légy jelen én mellettem, és én velem, én Édes Megváltó Istenem, én Immánuelem! kiváltképen légy jelen, amaz utolsó és nehéz viadalban, az én Halálomnak Óráján: Te erősíts akkoron-is, Te világosíts, vizsgálj és bátoríts engemet: mert én akkoron-is tsak a' Te Szentséges Kezeidbe ajánlom Lelkemet, a' Szent Istvánnal: mert Te Teremtetted, és Váltottad meg azt, én Igazságomnak Istene. *Péld. 6: 9. Ján. 1: 3. Éfés. 1: 7. Tsel. 7. 7. 59.*

§. 7. Hogy a' mint Életemben, annyival inkább Halálomban-is légyen és maradjon énnékem egyetlen-egy Fő nyereségem, a) tölem el-idegeníthetetlen tökéletes Váltságom, b) Örök Bóldogságom; c) Az én Megváltó Krisztus Jéfusom.

§. 8. Mert mi, ha élünk-is, az URnak élünk; ha meg-halunk-is, az URnak halunk-meg: Azért mind Életünkben, mind Halálunkban az URéi vagyunk. d) És ama' Szerelmesben ingyen kedvességé tétettetett és az Örök Életre El-választatott fogadott Fiai,

a) *Fil. 1: 21.* b) *IKör. 1: 30. Éfés. 1: 5, 6, 7.* c) *I Ján. 5: 11, és 20.* d) *Róm. 14. 8.*

Fiai, és igen drága Árron meg-váltattatott Öröksége vagyunk. a) Azért a' Krisztus Jéfusnak hozzánk való Idvezítő Szerelméért, b) hallgass-meg URam Kegyelmesen.

A M E N!

a) *Éfés. 1: 4, 5, és 7. Róm. 8: 16, 17, 29, 30.* b) *Éfés. 5: 2.*

K Ü L Ö.

KÜLÖNÖS ALKALMATOSSÁGOKRA

RENDELTETT

KÖNYÖRGÉSEK.

AZ URI SZENT VATSORÁHOZ JÁ-
ruló Embereknek Buzgó Fohászkodása.

OH Megváltó JÉsus! Oh
Könyörülő Szabadító Jé'sus!
mindenek felett Örökké Áldan-
dó Isten! *Róm. 9:5.* Mi Im-
mánuelünk, mi velünk lakozó Edes Meg-
váltó Istenünk! a' ki már nem Lükölködöl
külső Mosódáfok és Áldozatok által min-
ket meg-tisztítani: mert tündöklez a' Ten-
nen-magad Testedből ki-folyt Isteni Drága-
latos Véreddel. *'Sid. 9: 12, és 14.*

§. 2.

§. 2. Ki az örökké-való Lélek által,
Ártatlan lévén Meg-áldoztad Tennen-maga-
dat. a) És adtad Magadat Ajándékul, és
Áldozatul Istennek gyönyörüséges illatozás-
ra: b) Sőt lettél mi helyjettünk és mi éret-
tünk, átokká és bűné a' magas Kereft-
fán; hogy mi lennénk Istennek Igazsága
Te-benned; c) és ekképen lettél minékiünk
Istentől Igazság, Böltsesség, Szentség és
Váltság. d) Az az, bűneinknek tökéletes
meg-botsáttatása. *Éfés. 1: 7.*

§. 3. És ezen Te Egyetlen-egy En-
geztelő, és Eleget-tévő Áldozatod által, im-
már ugyan tökéletesekké-is titted, mind
örökkön-örökké azokat, a' kik Te-benned
ekképen Meg-igaztattak, és Meg-mentet-
tek. *'Sid. 10: 14.*

§. 4. És hogy ezen Te Drága és Idves-
séges Jó-téteményeid felől, valójában bizo-
nyosokká tennél bennünket: annak meg-
Petsétlő bizonyosságára, Testámentom szerént
hagytad, adtad, és rendelted minékiünk ez
URI Szent Vatsorát, a' Te Kereft-fán
Meg-áldoztatott Testednek, és Ki-ontatta-
tott Vérednek Szent Sákramentomát. Melly
a' mi tellyes Váltságunknak, az az, bűne-
ink botsánatjának, és a' mi Meg-igazulásunk-
nak tsalhatatlan Záloga, és a' Szent Lé-
leknek

a) *'Sid. 9: 14.* b) *Éfés. 5: 2.* c) *Éfés. 3.*
§. 13. d) *1Kör. 5: 21.* *1Kör. 1: 30.*

leknek, és a' mi Krisztus Jéustól való El-jegyztetésünknek olyan Jegy-Gyűrűje; a) a' melly által már el-is Petsételtünk az Idvességre; b) és egyesítetünk is Istennel a' Krisztus Jéusban. Mert a' Fiú az Atyában, az Atya pedig a' Fiúban vagon; c) és meg-békéltette magával e' Világot, nem tulajdonítván nekik az ő bűneiket. d) És midőn már az Ő Halálának hasonlatossága érént ő-belé óltatván, véle egyé lettünk: Bizony az Ő Fel-támadásának hasonlatossága érént annyival inkább immár Ő-véle egyesültünk. *Rom. 6: 5.*

§. 5. Ez pediglen lézen, nem tsak valamelly képzelt vélek és bűs, hanem Idvezítő Igaz Hit által, az az, valósággal; mert az Hit a' reménlett dolgoknak valósága, és azoknak a' mellyeket nem látunk; meg-erősítő bizonyossága: azt mondja az Apostol. *Sid. II: 1.*

§. 6. Egyesülvén azért ekképen Istennel a' Krisztus Jéusban; el-mondhatja már ki ki mi közülünk, a' Szent Pállal: Hogy élek többé nem én; hanem él én-bennem a' Krisztus Jéus, az én Immánuelem. Mert a' melly Életet a' Testben most élek; bizonyára tsak ebben az Isten' Fiában való Hitnek

a) *Luk. 15: 22.* b) *2Kór. 1: 22.* *Éfés. 1: 13, 14.* c) *Ján. 14: 10, 11.* d) *2Kór. 5: 19.*

Hitnek általa élem azt. Mert imé ferezett engemet és adta Ő-magát én érettem, és az én Váltásomért, a) Ajándékul, és Áldozatul Istennek gyönyörűséges illatozásra. b) hogy Meg-váltana tökéletesen engemet, minden én bűneimből; minden én hejábanvalóságimból; és az én-velem fületett; sőt ugyan hozzám ragadott nagy testi és földi erőtlenségimből és romlottságimból. *Solt. 51: 7. Rom. 7: 21. Réfz. 8: 2. Mát. 8: 17.*

§. 7. Noha mint-hogy Istennek Szentséges akaratja irántunk ez: hogy míg ez halandó Testben sátorozunk; mind addig az Hitnek gyümöltsei, az az, a' Meg-igazítás, és Meg-fenteltetés, mi-bennünk tsak rész érént légyenek: c) Sőt még maga az Idvezítő Hit-is olly gyenge és erőtelen legyen mi bennünk, mint a' meg-töredezett Nád-fál, és a' Füstölgő tsepüben való fokra: Hogy azt a' Krisztus Jéus meg-erősítse, és meg-élekezze, a' érént, a' mint mondja Éfaiás Próféta: d) Hogy ekképen a' mi erőtlenségünkben, végezze-el az UR, Isten nagy Erejét; és a' mi bűnös voltunkban ditsöitse-meg Idvezítő Kegyelmet. *2Kór. 12: 8, 9. Rom. 5: 20.*

F

§. 8.

a) *Gal. 2: 4. Réfz. 1: 4.* b) *Éfés. 1: 2.* c) *1Kór. 13: 9.* d) *Réfz. 42. 17: 2. Mát. 12: 20.*

§. 8. Azért innen vagyon immár, hogy nem hozhatok én-is URam Te-elődbe, és a' Te Szent Aftalodhoz, mostan egyebet; Hanem tsak az én nagy meg-romlottságomról, az én Hitemnek gyengeségéről és az én nagy bünös vóltomról való siralmas panaszomat, öntöm-ki URam Te-előtted: Hogy a' Kegyelemnek Széki előtt, találjak Irgalmasságot és nyerjek Kegyelmet az alkalmatos időben való fegedelemre. 'Sid. 4: 16.

§. 9. Emlékezzél-meg azért URam, a' Szövetségről, mellyben azt Igérted: Ne félj, mert Én Te-veled vagyok; Enyim vagy Te, Én váltottalak-meg tégedet: a) Meg ne rettenj: mert Én vagyok a' Te Istened, ki Tégedet meg-erősítelek, annakfelette meg-segítelek, még az Én Igazságomnak Jobb karjával-is támogatlak Tégedet. b) Mert az Én Igaz Szolgám az ő esméretével sokakat meg-igazított: mert azoknak büneiket, büntetéseiket Vállaira vette, hordozta és el-zenvedte; és minden mi Álnokságainkat Ő vette-el, azt mondja az UR: Réf. 53: 4, 7, és 11.

§. 10. Azért óh Jésus! én Emmanuelem, mi velünk lakozó Édes Megváltó Istenem! Te vagy bizonyára egyedül, Te vagy miénkünk immár Istentől a' mi Igazságunk, Böltse-

a) Ésa. 43: 1. b) Réf. 41: 10.

Böltességünk, Erőtségünk és Szentségünk. Jer. 23: 6. 1Kör. 1: 30. Fil. 4: 13.

§. 11. Te vagy tőlünk el-idegeníthetetlen tökéletes Váltságunk, az az, Büneinknek tökéletes meg-botsáttása: mert már meg-mosogattattunk, meg-igazítottunk, meg-féltettünk, és 'sengeképen meg-is ditsőtettünk a' Te Idvezítő Szent Nevedben, és az Istennek a' mi Istenünknek Örökkévaló Szent Lelke által. a) Ki által el-is petsételtettünk ama' tellyes Váltságnak nagy Napijára. Éfes. 4: 30. Réf. 1: 13.

§. 12. És ám-bátor mi magunkban, úgy, mint minnen-magunkban, igen erőtelenek, és a' Jónak tsak meg-gondolására, annyival inkább végben vitelére, tehetedének és alkalmatlanok légyünk-is: de mindazonáltal ezen Te-benned való Idvezítő Drága Hitben Istennek Mindenható Ereje által őriztetünk, és meg-is tartatunk, az Idvélségre, minden Válastott Szentekkel egyetemben. 1Pét. 1: 5.

§. 13. Mindezekhez képeft azért járúlok Én-is immár bátorsággal a' Kegyelemnek Széki eleibe; járúlok Hitnek bizonyos bizodalmaival az URnak Szentséges Aftalához-is; hogy találjak Te nálad Irgalmasságot, és nyerjek Kegyelmet a' kellemetes időben való fegedelemre. b) Mert Te mon-

F 2

dottad

a) 1Kör. 6: 11, Róm. 8: 30. b) 'Sid. 4: 12.

dottad URam: a) A' kellemetes időben hallgattalak - meg Tégedet, az Idvességnek Napján tettem jól Te-veled; ímé pedig most vagyon a' kellemetes idő, most vagyon az Idvességnek Napja, azt mondja az UR:

§. 14. Hogy a' miképen a' mi Hitbéli Atyánk, a' Jákób Pátriárka, meg-áldattatva, és mint ama' bünös Publikánus-is, meg-igazulva menének-el az Istennek Szeütséges Színe elöl; igaz úgy én-is mehessek-el mostan meg-igazulva az Én URamnak Általától, hogy ekképen meg-mosogattatván és meg-fenteltetvén és meg-igazitaván, végezetre a' Bárány Mennyei Lakodalmába-is el-juthassak, és a' Völegényel együtt vatsorálhassak, és Ö-is én-velem. b) Kinek legyen Ditsőség és Hálaadás az Anya Szent léleknek Egyességében, mától fogva mind Örökké, és mind Örökön örökké.

A M E N!

a) 2Kór. 6: 2. b) Jel. 3: 20.

A z

Az URI Szent Vatsorán már meg-
jelent Hivatalos Vendégnek
BUZGO FOHÁSZKO-
DÁSA.

§. 1.

ISTENnek örökké-való Szent Fia, Kriřtus Jéřus! a) Velünk lakozó Megváltó Istenünk, mi Emmanuelünk! El-jöttem én fegény nyavalyás Bünös, mint méltatlan hivatalos, mostan a' Te Szent Vatsorádra. Jel. 3: 20.

§. 2. Mert itt özlogattatik minékünk, a' Te Kereřtfán véghez vitt Egyetlen-egy Engesztelő, és Eleget-tévő Aldozatodnak Sákramentoma, és Új-Testamentoma. 1 Kór. 11: 5. 'Sid. 10: 14. Éřes. 5: 2. Kol. 1: 14.

§. 3. Melly a' tellyes Váltságnek, az az, a' mi Örök El-választatásunknak, Meg-igazitásunknak, Meg-fenteltetésünknek, Büneink meg-botsáttatásának, Fiakká való fogadtatásunknak, Istennel való Egyességünknek, és örök Idvességünknek, meg-tsalhatatlan Záloga; és a' Kriřtus Jéřusnak ezen Jó-tétemények felöl minket bizonyosokká

F 3

tévő

a) Péld. 8: 22, 23. 'Sölt. 2: 7. Mát. 2. v. 23. Éřa. 7: 14.

tévő új Szövetsége, és az Ö Vére által való új-Testámentoma. *1 Kór. 11: 5. Mát. 20: 28. Róm. 8: 16, 17, és 29, 30. 1 Kór. 6: 11. Éfés. 1: 7. Gal. 3: 26.*

§. 4. Azért én Megváltó Jézusom! Mint hogy a' Te Szentséges Igéreted ez: Hogy a' kellemetes Időben hallgattalak-meg tégedet; az Idvétségnek Napján tettem jól teveled: *2 Kór. 6: 2.*

§. 5. Annakokáért zintén most lévén, én reám nézve, az a' meg-igért kellemetes idő; ma lévén az én Idvétségemnek az a' kívánatos Napja; azért most, épen most, és e' máj napon, tégy hát jól Szent Igéreted fe-
rént én-velem. És most, épen most, adjad a' Te Idvezítésednek örömét énnékem, ezt mondván az én fegény Lelkemnek-is: Biz-
zál Fiam; mert meg-botsáttattak a' te Bü-
neid, a' te Hited tégedet meg-tartott. *a)* Menyjel békeséggel.

§. 6. Hogy ekképen a' Jákob Pátriárkával, meg-áldattatva, a' büzös Publikánus-
sal meg-igazítatva mehessen-el Szent Szí-
ned elöl, és a' Te Szentséges Aftalodtól. *a)*
Én Megváltó Jézusom!

Á M E N I

1 Mós. 32: 26, és 29. Luk. 18: 14:

a) Luk. 7: 48, és 50. Mát. 9: 2.

A Z

Az URI Szent Vatsordhoz készített Szent Fo-
bászkodás; mellyben Bé-foglaltatott az el-
vett Jókért való Gratiarum Actio,
vagy HÁLÁADÁS-is.

§. 1.

OH Megváltó JÉBUS, ISTEN-
nek Örökké-való Szent Fia! *a)* Ki vagy
mindenek felett Örökké Áldandó és Imá-
dandó Igaz Isten, és Örök Élet. *b)* Te
vagy az Istennek ama' Báránnya, Ki el-
vetted e' Világnak Bűneit, *c)* a' Te Kerezt-
fán véghez vitt ki-mondhatatlan kínos Szen-
vedésed, ki-ontott Véred, és Halálad által:
Vedd-el azért mostan az én meg-fámlálha-
tatlan Bűneimet-is; és engedél meg-fizet-
hetetlen Adótságimat, a' Te Népedhez va-
ló Idvezítő Szerelmedért: *Éfés. 5: 1, 2.*

§. 2. Mert mint a' Éomjúhozó Szarvas
kívánczik a' lép hives Patakra; akképen
az én bűnök miatt el-epedett Lelkem-is,
kívánczik, Oh Isten! Te-hozzád; *d)*
hogy meg-elégítessem a' Te Kereztfán meg-
törtetett Tested és ki-öntetett Véred által,
mostan a' Te Szent Aftalodnál. Hogy ak-
képen Szent Igéreted fe-
rént, lakozzál Te
én-bennem, és én-is Te-benned, az én
Éomjúhozó Lelkemnek meg-enyhítésére,
és

F 4

*a) Péld. 8: 23. b) Róm. 9: 5. 1 Ján. 5: 20.
c) Ján. 1: 29. d) Solt. 42: 2, 3.*

és Örök Idvétségére. a) Mert Szeretetté URam minket, és meg-mostál minden Bűneinkből minket a' Te Véred által. *Jel. 1: 5.*

§. 2. Azért a' Vén Siméonnal együtt mostan botosáts-el engemet-is Békeséggel a' Te Szent Aftalodtól; mert meg-látták az én femeim a' Te Idvezítéfedet, és meg-elégítéd az én bűnök miatt el-epedett Lelkemet, a' Te Kereftán meg-törettetett Tested, és ki-öntetett Véred által; mint a' Éomjúhozó Szarvast a' lép hives Patakkal. Es mintha drága étkekkel lakott volna jól az én élvem, b) úgy meg-elégítél engemet a' Te Szent Aftalodról.

§. 4. Ha csak egy Földi Királynak Aftalához méltóztatnám-is; tartoznám háládatofsággal meg-köszönni: menyivel inkább ez URI Szent Vatsorát, mellyben a' meg-feggett Kenyér, és a' Meg-fenteltetett Pohár, miut a' Krisztus Jébus² meg-törettetett Szent Testének, és ki-ontatott Vérének Sákramentoma velem közöletetik, c) a' Királyok Királyjának, és Uraknak URának, d) a' Krisztus Jébusnak Szent Aftaláról: Azért midön ahoz, mint Hivatalos Vendég, járulok; ha még-is az el-vett Jóknak meg-köszöneife nélkül távoznám-el e' Szent Aftaltól: Menyivel inkább ama' kilentz meg-gyógyítatott,

- a) *Ján. 6: 54, és 56.* b) *'Sólt. 63. 8. 6:*
c) *Ján. 6: 55, 56.* d) *Jel. 17: 14.*

tatott, de háládatlan Belpoklofokkal együtt, avagy én-is nem zörnyü nagy Háládatlanságnak vétkébe ejteném-é magamat?

§. 5. Azért én, ama' Tizedik de Háládatos meg-gyógyítatott Belpoklofsal megtérek URam Te-hozzád. a) Mit vigyek pedig Te-elödbe, En Istenem? Mert nintsen nekem semmim a' mit Te-töled nem vettem volna. Tiéd mind Életem, mind Halálom; azért akár éljek, akár meg-haljak, az URÉ vagyok. b) És ekképen ám-bator én egészen az URÉ légyek-is: Fel-vézem mind-azonáltal még-is az Háladásnak Pohárát, a' Szent Dáviddal; c) És az URnak Nevét segítségül híván, Háládó Aldozatul meg-áldozom Szívemet az En Istenemnek. *Péld. 23: 26.*

§. 6. És jóllehet mind Lelkem, mind Testem Istenéi legyenek-is. És épen nem magunkéi vagyunk; hanem drága árron, úgy-mint, amaz Ártatlan Báránynak a' Krisztus Jébusnak Drágalátos Véren váltattunk-meg Istentől, a' ki Szent: Azért ha Atyánknak nevezzük azt, a' ki Szent; minékünk-is félelemmel és rettegéssel a' Szent Életet kell tellyes Életünkben kö-

F 5

vet-

- a) *Luk. 17: 17, 18.* b) *Róm. 14: 8.*
c) *'Sólt. 116: 13.*

vetnünk. a) Annakokáért felette igen Jó dolog énnékem-is Istenhez a' Szent Dáviddal közelitenem, a' Szent Eletet követvén; b) hogy hirdessem füntelen minden Jótéteményeit az én Istenemnek.

§. 7. Mellyhez képeft azért Szeretem, áldom, és magasztalom én-is az én Megtartó Istenemet; és hirdetem háladáfsal az ő Jótéteményeit. Mert a' mint tellyes Eletemben, úgy mostan-is Nagyságos Dolgokat tselekedett én-velem, az én Megtartó Istenem. Midön mostan-is az Ő Szentséges Aŕtalához engemet méltatlan Bünöft, nem tsak el-hívni; hanem a' felett az én Bünöknek terh alatt el-faradott Lelkemet, Szent Sákramentomának Idvefséges haznaival, az Ő Szent Aŕtaláról méltóztatott táplálni, meg-elégíteni, és meg-nyugotni. És akképen Meg-iggazítatófomról, Meg-fenteltetésemről, úgy Örök Idvefségem feiöl-is, a' Szent Lélek által méltóztatott bizonyofsá tenni. És noha mi a' Krisztus Jéfust nem láttuk soha; még-is mindazonáltal, Szerettük. Noha még most-is Ő Fel-ségét nem láhattjuk: mindazonáltal ki-be-félhetetlen Ditsőséges örömmel örvendezvén, hízfünk és bizunk az Ő Nevében. c)

Melly-

a) 1Pét. I: 15, 17, 18. b) 'Sólt. 73: 28.

c) 1Pét. I. 5. 8.

Mellyhezképeft immár, el-mondhatom bátran én-is a' Szent Pállal: Tudom kibem hittem, a) és bizonyos-is vagyok benne, hogy az én Ő-nála le-tett Kintsemet, úgy-mint az Örök Eletet, mint Igaz Isten és Örök Elet, b) énnékem, a' ki Igaz Hittem által Ő-hozzá ragazkodtam, meg-tarthatja, és meg-is adja ama' Napon, az Ő Változáft nem fényvedhető Örökkévaló Evangyéliomi Igéreteinek alhatatos Mennyei Igazsága Szerént,

Á M E N! Á M E N!

Ján. 10. 5. 18.

a) 2 Tim. I: 4. b) 1 Ján. 5. 5. 20

B E.

Betegségben lévő Embernek ISTENhez Fel-botsátatott alázatos Könyörgése: Ki mind Életére, mind Halálára nézve, ajánlja magát ISTENnek.

OH Életnek és Halálnak URa a) minden Test Lelkének Istene, b) a' Krisztusban Választott Híveidnek megengedtetett Mennyei Édes Attya c) Mi Igazságunknak, és mi Idvességünknek Szövegség szerént való Istene!

§. 2. Te URam határt vetettél az Ember Eletének, melyet senki által nem hághat: mindazonáltal azonban azon Határnak mi re-

a) 'Solt. 68: 21. Jel. 1: 18. b) Jób. 12. 7. 10. c) Efés. 1: 5, 6, 7. 2Kör. 5: 18, 19. Márk. 1: 11.

mi reánk nézve bizonytalan vóltához képest, rendeltél Orvost és Balsamumot-is Gileádban a' fegény Betegeknek fámokra. Jób. 14: 5. Jer. 8: 22.

§. 3. Melly-is Lelki-képen nem egyéb; hanem a' buzgó Könyörgés: mert azt mondotta URam a' Te Lelked, hogy a' Hitből fámazott Könyörgés meg-tartja a' Beteget, és annak, mint az Ézékiásnak Beteg Agyát, fordítja Isten egélségére: Ésa. 38: 5. Jak. 5: 14, 15.

§. 4. Mostan pedig URam Te-magad Látdod az én nyavalyámat-is, és az én nyögésim nintsenek el-rejtetve Te előtted, Te tudod az én Testemben óránként fel-forró, meg-újuló és zörnyüképen bádjaftó változókat-is: mert bizony nem a' porból; hanem a' Te Szentséges Kezeidből fámaztanak azok énnékem. Jób. 5: 6.

§. 5. De könyörülj rajtam, Én Istenem, a' Szabadító Jéfusért; könyörülj én rajtam, az ő Jéfusi Szent Nevéért, hogy Bűneimnek botsámatját végyem én-is az Ő Véreből való Hitnek általa, és ha Felségednek Kegyelmesen tetűik, E' nyavallyákból-is fel-gyógyulást.

§. 6. Bizonyára nagy Ditsőségére-is lenne az UR fábadasának, ha nem tulajdonitana Isten énnékem az én Bűnimet, a) és nem

a) 2Kör. 5: 13, és 19.

és nem tölténé-bé kedveket a' maga Háza' Ellenségeinek az én mostani ki-múlásomban: Mindazonáltal, URam! nem az Én akaratom; hanem csak a' Te Szentséges akaratod, és URI szabados Jó tetézéfed menyjenvéghez. *Luk. 22: 42.*

§. 7. Mert Én, URam! mind Életemben, mind Halálomban Felségedet ditsóiteni tartozom és kívánom, és mi legyen most akaratja Felségednek én felőlem, noha nem tudhatom: mindazonáltal mind Életemnek, mind Halálomnak meghatározását, egyedül csak a' Te Szentséges tetézéfedbe ajánlom. *Róm. 14: 7, 8.*

§. 8. Mert ha Felségednek Ditsóséges, és Énnékem Idvelséges lézen: könnyen engedhet még Felséged, az én Életemnek Napjaihoz kevés Napokat; ha pedig len Felségednek nem tetzik: ímé jelen vagyok URam én a' Te Szolgáddal, a' Dáviddal, legyen énnékem az én URamnak Parantolatja szerént. *2Sám. 15: 25, 26.*

§. 9. Menyjen véghez az Ő Szentséges akaratja: mert Ő az UR, és úgy tselekedjék, a' mint Ő-néki Jónak tetzik. a) De bizonyára úgy tselekezik, a' mint minékünk-is fegény Választottainak és megváltottainak a' Krisztusban Javunkra és Idveségünkre foglál. *1Sám. 3: 18. Róm. 8: 28.*

§. 10.

a) *1Sám. 3: 18.*

§. 10. Tsak hogy azonban vezérelj URam engemet a' Te Tanátsoddal, és jelentsd-meg az én Életemnek végét, és az én Napjaimnak mértéke menyi légyén; hogy meg-tudhassam, hogy Én itt e' Földön tsak ideig való voltam. a)

§. 11. És egyfesz'mind légy jelen én-velem és én mellettem én Istenem és én Emmanuelem! légy jelen mindenkoron; de kiváltképen majd amaz utolsó és nehéz bajviadalban; az én Halálomnak óráján. *Solt. 39: 14. Ésa. 41: 10.*

§. 12. Mert én, Édes Jésum! valamint tellyes Életemben, a' Te Kegyelmed által, mindenkor Te-veled, és Te előtted járn i gykezekem: b) úgy mostan-is ezen utolsó szükségimben, és szorongattatásimban, a' Köfíklának hafadékiban a' Te Szentséges Sebeidben, mint egy nyugodalmas Agyas-Házban rejtem-el magamat: mind addig míg amaz Igaz Birónak haragja el-múlik, és én reám Te-benned és Te-éretted megengézteltetett Atyai szível és szemekkel tekint. *Ésa. 26: 20.*

§. 13. De mint-hogy Te magad látod, Én Istenem! hogy én még tsak a' sárból tsinált hajlékban lakó, és azért felette igen nyavalyás bűnös Ember, sőt a' bűnöknek és az

a) *'Solt. 39: 5. és a' következőnkben.*

b) *1Mós. 5: 22, és 24.*

és az erőtelenségeknek ugyan holtig való rabja légyek. *Róm. 7: 18, 21, és 23.*

§. 14. Es valaminthogy a' Testi Életben, a' Te Segedelmed nélkül tsak egy-fempilantásig-is nem élhetek; nem-is mozdúlhatok, nem-is lehelhetek: annyival inkább a' Lelkiekben a' Te Kegyelmed nélkül tsak holt-eleven vagyok. *Tsel. 17: 28. Luk. 2: 7. 17.*

§. 15. Ne hadj hát el engemet, Én Istenem! tsak magamra, és ne hadd hogy az; én büneimben és erőtlenségeimben el-vefűzek. És ne távozzal-el én tőlem, kiváltképen az én utolsó és nagy Fükségemben; hiszem énnékem Megváltó, és Szabadító, és én velem lakozó Istenem Te vagy. *Mát. 1: 21, és 23.*

§. 16. Ki meg-váltottál engemet minden én büneimből, minden én hejábanvalóságimból, és a' Fiúságnak Lelke által Ujjá születél, meg-igazitottál, meg-fenteltél, el-is petsételtél. És ezen Hirben Isteni Erőd által örizz 's meg-is tartasz minden Választott Szentekkel egyetemben az Idvességre, és a' tellyes Váltságnak ama' nagy Napjára. *1Pét. 1: 5. Éfés. 1: 13, 14. 1Kör. 6: 11. Éfés. 2: 4, 5.*

§. 17. Mostan azért Óh Megváltó Jé-
sus! emlékezzél-meg ama' Te édesfészes
vigaftaló Szavaidról, melyet mondottál a'
Te

Te Prófétád az Ésaiás által: A' kellemetes időben hallgattalak-meg téged, az Idvességnek óráján tettem jól te-veled; Imé pediglen most vagyok a' kellemetes idő, most vagyok az én Idvességemnek Órája. Ezek URam a' Te Vigaftaló Szent Szavaid, és ezekre emlékeztetlek én-is Tégedet, hogy fíntén most hallgais-meg engemet, midőn jelen vagyok a' kellemetes idő, fíntén most tégy jól URam én-velem, midőn jelen vagyok az Idvességnek Órája. *2Kör. 6: 2. Ésa. 49: 8.*

§. 18. És e' végre mostan küld-ki Szent Igéreted szerént az Istennek Angyalit-is én hozzám, a' kik Kezeiken hordozzanak engemet, hogy lábam meg-ne botoljék ez Hartzban, hogy ekképen Edes Jé-
sus! minden én Ellenségimen Te általad győzedelmeskedhessem, és amaz Hívek' fámára letétetett meg-hervadhatatlan Koronát el-nyerhessem. *2Tim. 4: 7, 8.*

§. 19. Jövel azért Edes Jé-
sus! Oh régen várt Bóldog Remenség, Jé-
sus! Jövel hamar! és még ez Halálnak árnyékának rettetető félelmei között-is biztass engemet a' Te mindenkori Velünk való Jelenvöltoddal, és mondjad ezt énnékem-is, a' mit ígértél, a' Te Szövetséges Népednek a' Próféta Ésaiás által: Ne félj, mert Én te-veled vagyok, meg-ne rettenj, mert Enyim

vagy Te, Én vagyok a' te Iftened, ki tégedet meg-erősítelek, annakfelette meg-segítelek, még az Én Igazságomnak Jobb Karjával támogatlak tégedet: mert az Én Igaz Szolgám, az ő Igaz Esméreti által fokakat meg-igazított; és mi az ő Sebei által gyógytattunk-meg, és a' mi álnokságinkat Ő vette-el. *Ésa. 53: 5, és II. Rész. 43: 1.*

§. 20. Ekképen tselekedjél azért én-velem-is, URam! az én utolsó Fükségemben: Mert az én Idveségem, és én Igazságom, mert az én Szentségem, és Böltseségem, az én Erősségem és tökéletes Válságom Iftentől Te vagy; de még Halálomban-is Egyetlen-egy Nyereségem, és Idveségem Te vagy, Én Jéfusom.

A M E N I

1Kór. 1: 30. Jer. 23: 6. Luk. 19: 9, 10.

2Kór. 12: 9. 1Pét. 2: 9. Fil. 1: 21.

Igen

Igen nehéz Betegnek más buzgó Könyörgése, midőn láttaitk ISTEN késni a' SEGEDELEMMEL.

§. 1.

OH Megváltó JÉBUS, ISTENnek Örökké-való Szent Fia! Ki minden Szenvedéseknek alája adtad vala Magadat, hogy meg-köftolván azoknak keserüségét, tudj könyörölni mi rajtunk-is midőn a' nyomorúságoknak mélységéből Te-hozzád kiáltunk: *'Sid. 4: 15. Rész. 2: 7, és 18.*

§. 2. Imé azért, Édes Jéfus! környülvettének engemet-is mőtán az Halálnak fájdalmái, és annak mérges nyilái le-legeztenek engemet éntén az én ágyamnak fenekére. *'Sólt. 38: 3, 2, és 23.*

§. 3. Az én gyötrelmes kínaimnak árvi-zei már éntén Lelkemig értenek, mellyeknek fullvofságát el-bádjatt tagaim tovább nem birhatják, és bizonynal el-is kell azok alatt veznem; ha hozzám nem látz én Iftenem! *Mát. 8: 25.*

§. 4. Sok nyavalyák és szorongattatófok mentenek által mi rajtunk; de mind azokban mi tsak Te-hozzád folyamodtunk, és mindenkor Te-nálad bizonyos Oltalmat táltunk. *'Sólt. 17: 7, 8.*

G 2

§. 5.

§. 5. Mostan-is, URam! mihelyt a' Te Nyilaidat én-belém lötted, mihelyt a' Te rettentéfidnek árvizei én-bennem meg-ütöztének: a) nem máshoz, hanem csak egyedül Te-hozzád fútottam, és Tégedet ragadtalak-meg az én gyenge Hitemnek kezeivel. 1 Mós. 32: 26.

§. 6. Honnan vagyon hát, óh Könyörülő Jéfus! hogy még-is én-hozzám úgy láttatol most lenni, mintha idegen vólnál, és nem az én Szabadítóm és Emmánuelem?

§. 7. Régtől fogván sírok, jajgatok, és tsivogok, mint a' Fetske, az én URamnak Ajtaja előtt; de úgy tetfzik énnékem, mint-ha épen el-vette-tem vólna, az én Istenemnek Ortzája elöl. 'Sólt. 51: 13.

§. 8. De mindazonáltal én még-is csak a' Jehovára nézek, és várom az én Istenemnek szabadítását: Mind addig míg az én ügyemet meg-látja, és ki-vízi az én lábaimat e' nyomorúságoknak fetét Völgyéből, az ő Szabadításának világosságára. Mik. 7: 7, 8, 9.

§. 9. Mert igen Könyörülő az UR, és nem mind örökké marad ő-elötte feledékenységben a' fegény, és a' nyomorúltaknak reménségek nem mind örökké vész-el. 'Sólt. 145: 18, 19. 'Sólt. 34: 16, 18, 19. 'Sólt. 51: 19. 'Sólt. 9: 19.

§. 10.

a) 'Sólt. 38: 3. 'Sólt. 42: 8. 'Sólt. 88: 17, 18.

§. 10. Tudom pediglen, hogy a' kiket Isten fzeret, azokat dorgálja-meg, és a' kiket Fiaivá fogadott, azokat sújtolja-meg: De mindazonáltal végre, mind azokat-is Isten az ötet fzeretőknek Javokra és Idvésegekre fordítja. Róm. 8: 28. 'Sid. 12: 5, 6, 8.

§. 11. Azért Óh Könyörülő meg-engeztetett Mennyei Édes Atya! ha láttattál késni én arántam-is eddig, a' Te Igazságodnak Meg-ditsöitetéséért, és az én Hitemnek 's Reménségemnek-is meg-probáltatásáért: térj-meg immár, az én hozzás várakozásim után, én hozzám szabadítsálsal, térj-meg a' Te Szentséges Igéreteidnek meg-teljesítésével. 'Sólt. 91: 15.

§. 12. Mert jól tudod, URam! hogy én mind ennyi fzorongattatásaim közt-is, Te-töled el-nem fakadtam; söt azokban fűntelen csak Te hozzád kiáltottam; és ha e' nyavalyában meg-ölnél-is engemet; De én még-is, a' Szent Jóbbal, csak Te benned bízom, és Te hozzád ragazkodom. Job. 13: 15. Rész. 19: 25, és 27.

§. 13. Mert tudom hogy a' Testi Halál, a' Te Választott Híveidnek nem Halál; hanem csak egy ideig való Álom: a) Nem halál; hanem a' bűnnek rothadandó Testének le-vetkezése, és a' Tökéletes és

G 3

Örök-

a) Mát. 27: 22.

Örökké - való Bóldogságnak fel-öltözése.
1 Kór. 15: 53.

§. 14. Azért ilyen reménységgel, URam! meg-foglal Hitemnek kezeivel én-is Tégedet a' Jákóbbal, és én töllem el sem bocsátlak, mind addig, míg énnékem új Nevet nem adz, és Mennyből Lelki vígaftalást nem nyújtasz; Mert fok áldások és vígaftalások vagynak URam a' Te Jobbod felől. 'Sólt. 16: 11. 'Sólt. 17: 15.

§. 15. Ott vagyon e' Világnak Megváltója, az én Szabadító Jéfusom! a) a' ki énnékem Istentől adattatott Igazságom, Szent-ségem, Böltseségem, Erőtségem, és tölem el-idegenithetetlen tökéletes Váltságom, én érettem Isten előtt mostan-is Efedező's Engeftelő Hüséges Fő-Papom. 1 Kór. 1. §. 30. 'Sid. 7: 25. Ján. 2: 1, 2.

§. 16. Ő az Elégtévő és Engeftelő Egyetlen-egy tökéletes Áldozat, a' kibem, a' kiért, és a' ki által, a' mi Mennyei Atyánk Büneinket el-engedte, és azokat minékünk nem-is tulajdonítja. 2 Kór. 5: 18, 19.

§. 17. Jövel azért én tellyes Váltságom, Jéfus! Jövel hamar! és mind Eleteemben, mind Halálomban, és e' mostani halálos ágyamban-is, légy énnékem Jéfusom, légy Egyetlen-egy Fő nyereségem; Tökéletes Vígaftalóm; És ha Felségednek Kegyelme-
fen

a) Luk. 2: 11.

fen úgy tetzik, légy mostan-is Lelkemet magadhoz vévő, és a' Paraditsomnak Dítsőségébe bé-vívő hüséges Fő-Páftorom, Választott Népedhez való Idvezítő Szerelmedért,
A M E N!

Éfes. 5: 2. 'Sólt. 23: 1. és a' következendőkben.

Orvofsággal élő Betegnek Fohász-
kodása.

§. 1.

OH Életnek és Halálnak URa! minden Teft Lelkének Istene! Mennyei Könyörülő Kegyelmes Atya! Te URam hártart vetettél az Ember Eletének, mellyet fenki által nem hághat. Job. 14: 5. Refs. 12. §. 10.

§. 2. De még-is azon Határnak mi reánk nézve bizonytalanságához képest Orvost, és Balsamumot-is rendtél, a' nyavalyás Beteg' lámára Gileádban. Jér. 8: 22.

§. 3. Te tudod URam az én Nyavalyamot-is, és az én el-bádjadt tagaimnak, minden erőtlenségei, nintsenek URam el-rejtette Te előtted; mert az én nagy bolondságim és büneim ferzették azokat énnékem. 'Sólt. 38. §. 6.

§. 4.

§. 4. De könyörülj én rajtam, Én Istenem! a' Szabadító Jéhusért, és vedd-el az én álnokságimat; (és ha Felségednek Kegyelmesen tettük, vedd-el e' nyavalyákat-is én rólam az ö Jéhusi Nevéért.) *Ján. 16: 23.*

§. 5. E' végre a' rendes Orvofságot-is, mellyel a' Te Nevednek segítségül való hívásában, és abban helyheztetett tellyes bizodalomban akarok most élni, áld-meg és énteld-meg, az Ö Ortzád előtt való Efedezésének Erdeméért; mindazonáltal nem az én akaratom URam, nem az én akaratom; hanem tsak a' Te Szent tetfésed és akaratom menjen véghez, *Luk. 22: 42.*

§. 6. Mert tudom hogy azoknak kik az Istent éretik, mindenek egy-aránt Javokra és Idvességekre Észolgálnak. a) Söt azoknak még a' Halál-is a' Kristusban, nyereség. Mert a' kik ö-benne híznak; ha meg-halnak-is, élnek. Azért illyetén bizodalomban, *Ján. 11: 25, 26.*

§. 7. Várjad te-is, Oh én Lelkem! Éüntelen az URat, és légy tsendes: Jövel URam Jéhus, Jövel hamar, és mind Életemben, mind Halálomban légy énnékem Egyetlen-egy Nyereségem. Légy tökéletes Váltságom, és Örök Böldogságom az Egekben,

A M E N!

Fil. 1: 21. Éfés. 1: 7.

a) *Róm. 8: 28. Fil. 1: 21.* Az én

Az én meg-törödött Lelkemnek ISTENhez való alázatos *Supplicatio*ja; Mí-dön én Házamon kívül, az én Fel-Kenet-tetett Földi KIRALYNÉM előtt bizonyos Ügyemben Efedezném, az én Életemnek hív PÁRJÁVAL együtt,

§ 1.

JÓH Jákobnak Erős Örizője, ama' Vigasztalástól meg-foztatott, Izélveztől ide s tova hányattatott, és végre a' tömlöztnek fenekén fokáig fanyargó fegény Jó'sefnek Kegyelmes Vezérlője, tsudálatos Meg-Ézabadítója! *1Mós. 50. 7. 17, 18, 19, 20.*

§. 2. Ki vagy ma-is minden hatható Vigasztalásoknak Istene! A' nyomorúságoknak mélységéből Hozzád kiáltó fegény-ídnék ki vagy bizonyos Óltalma, és bátor-ságos Nyugodalma. *Sölt. 17: 7, 8.*

§. 3. Te tudod URam az Embereknek minden ö járáfokat keléfeket, látod minden ö útait; mert tsak egyedül Te-benned,

G 5

Te ál-

Te általad, és Te-tőled vagyon ő nékiek mind Életek, mind lehelletek, és még tsak mozdulásfok-is. *Rom. 11: 36. Tsel. 17: 28.*

§. 4. Ekképen tehát, nintsen URam elrejtve Te-előtted minékünk-is ez idegen Földön való utazásunk, és mostani itt való hófzás múlatozásunk. De itten a' mi mindennapi keserves forongattatásokkal való tufakodásfinkat, és utazásainknak-is okait, Én Istenem! jól tudod és látod.

§. 5. Mert a' Te Nevednek segítségül való hívásában, és abban helyheztetett nagy bizodalomban, mozdítottuk-meg mi Hazánkából a' mi lábainkat; sőt azt-is mondtottuk vala Mó'sesfel: URam! há el-nem akarz velünk jöni az idegen Földre, ne-is engedd-meg nekünk Házunkból való ki-mozdulásunkat. *2Mós. 33: 15.*

§. 6. Látod URam továbbá azt-is, hogy a' mi Felséges KIRALYNÉNKnak, a' kit Te-magad Kentél-fel a' KIRALYSágra, és az ő Hatalmátságainak Lábainál tettük mi le a' mi *Supplicatió*inkat, és Nékie kellett bé-jelentenünk a' mi Ügyünket, és ő töle-is várjuk, a' Te Szent Rendelésed szerént, meg vizsgálattatásunkat.

§. 7. Annakokáért hajtsd hozzánk URam! Elsőben-is: a) a' Felséges KIRALYNÉ-nak ívét, hogy az induljon a' mi rajtunk való

a) *Péld. 21: 1.*

való Könyörületességre, és az ő Tanátsos-
sainak-is tartóztatd-meg indulatjokat, és
parantsölj URam ő-nékiek, hogy minket-
is Kegyelemmel fogadjanak. *Néb. 1. 7. 11.*
Rész. 2: 5, 6.

§. 8. Mert nem mind örökké vagyon Te előtted feledékenységben a' fegény, és a' nyomorúltaknak reménségek nem mind örökké véz-el. *'Sólt. 9: 19.*

§. 9. Sőt a' kik az URra vetik az ő terheket, azokról gondot vífel; és nem engedí, hogy az Igaz Ember örökké nyomorgattatásban maradjon. *'Sólt. 5: 23. 1Pét. 5. 7.*

§. 10. Mert az Ötet félőknek akarati-jokat tézi az UR, és azoknak Könyörgé-
teket meg-hallgatja, és a' nyomorúltat ugyan meg-ékelíti az ő szabadításával. *'Sólt. 149. 7. 4. 'Sólt. 147: 6. 'Sólt. 1: 5.*

§. 11. Mint-hogy annakokáért Te vagy URam a' Királyjoknak KIRÁLYja, kinek Kezedben vagyon minden Földi Királyjok-nak Szívek, a) és oda hajthatod, az ho-vá fíntén akarod; és Hatalmas vagy még az Ellenségekből-is Jó-akarókat támaftani, azoknak, a' kikhez Te jó-akarattal vagy. *Péld. 16: 7.*

§. 12. Azért ezt tselekedjed URam, mi velünk-is mostan, ezt tselekedjed! mert Te vagy

a) *Péld. 1. 7. 1.*

vagy a' mi Istenünk ; mi pedig a' Te Há-
zadnak méltatlan tselédei, és Szövetséged-
nek sorfosai vagyunk, a) és nem-is tisz-
telünk mi Tégedet, e' mostani Világnak
módja szerint, olyan Isteni Tisztelettel, a'
melly Embereknek találmánya; hanem a'
Jehovát, az Ábrahámnak, Isáknak, és Já-
kóbnak Istenét, Lélekben és Igazságban
tiszteljük. Kol. 2: 21, 22, 23. Mát. 15: 9.
Jan. 4: 23.

§. 13. Annakokáért óh URam azt mi-
veljed, hogy fégyenüljenek-meg azok, a'
kik Emberi leleményeknek szolgálnak, és
a' kik ditsekednek azokban, a' kik nem
Istenek Termézet szerint. b) Mi pedig Isten
Te fégyényeid, és Te Jótéteményefseid, a'
Te meg-ígért szabadítáfodat, mindenhai ve-
lünk való Jelen-vóltodat, körülöttünk való
fúnyadhatatlan Vigyázáfodat, épen akkor
tapasztalhafszuk-meg, midőn a' szorongattatá-
foknak árvizei, ez idegen Földön, már
fintén Lelkünkig értenek. 'Sólt. 88: 18.

§. 14. Hogy ekképen, mi mezzé Föld-
ről jött idegenek (ha Felségednek Kegyel-
mesen tetzik) meg-vígasztaltatott Szívekkel
mehefsünk el, a' KIRÁLY Kegyelmeségé-
nek Szine elől. Es hozzás várakozásunk után,
térhefsünk-meg Édes Hazánkba, el-hagyott
Szerelmeseinkhez, 's kedves Atyánkfiaihoz
Örven-

a) 'Sid. 8: 10, 12. b) Gal. 4: 8.

Örvendező vidám Ortzával hamar Időn, a'
Néhémiáfsal. Néb. 2. §. 8.

§. 15. URam hallgass-meg! URam légy
Kegyelmes! légy Figyelmetes, Én Istenem!
ne késsél; hogy meg ne fégyenittefsünk,
Benned helyhezettett reménségünkben. Mert
hízem Böldogok azok, a' kik az URban
bíznak, és a' kik az ő híjedelmeket hely-
heztetik az ő UROkban és Istenekben;
a' ki Teremtette a' Mennyet,
és Földet,

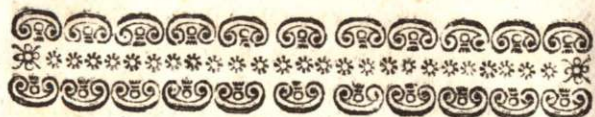
Á M E N!

'Sólt. 146. §. 5, 6.

Melly alázatos Könyörgésünkben meg-is
ballgatott minket az Ö Szentségének Templo-
mából, a' minden Irgalmasságoknak és a' min-
den Vigasztalásfoknak ISTENE és tellyes Vi-
gasztalással botsátott-el a' KIRÁLYI THRO-
NUS elől Minket; mellyért Ditsőség Ma-
gasságban a' mi ISTE Nünknek,

Á M E N! Á M E N!

Az Én

Az én Életem' utolsó végéhez
már el-közelített Öregségemnek olytán
kézületi, a' mely férént kíván az én
Lelkem a' Szent Pállal a' Testől meg-
öldoztatni, és a' KRISTUSHoz
menni lakni; Mert az minde-
neknél Jobb.

2Kór. 5, 7. 8. Fil. I. 7. 23.

§. I.

JEHOVA, JEHOVA! Minden Irgalmasságoknak Attya, és minden Vigasztalásoknak ISTENE! a) A' Kristus Jépus' Vérében hozzánk meg-engezteltetett Mennyei Könyörülő Atyánk, b) és Szövetséges Jó Istenünk! c) A' ki vól-tál, a' ki vagy, és a' ki lékef, változás nélkül való Erős Isten mind örökké. 'Sólt. 90: 2. Jel. 4. 7. 8.

§. 2. De az Ember Életének Határt ve-tettél URam, melyet senki által nem hág-hat;

a) 2Mós. 34: 6. 2Kór. I: 3. b) 2Kór. 5: 18, 19. c) 'Sid. 8: 10, 12.

hat; a) mert minden dolgokban Öröktől fogva el-rendelt véget tselekezik az UR, a' Seregeknek Istene, az egész Földön; kitso-da állhatna tehát az ő Dékrétomának elei-be? Job. 42: 2.

§. 3. Mert Ő az UR, és úgy tseleke-
zik a' mint ö-néki Jónak tetik. b) De
mint a' Kristus Jépus' Vérében hozzánk meg-
engezteltetett Mennyei Könyörülő Atyánk,
bizonyára úgy tselekezik, c) a' mint mi-
nénkünk-is méltatlan Választottainak, és ama'
Szerelmesben a' Kristus Jépusban ingyen
kedvesekké tétetett, és Istent féréntő meg-
váltatknak Javunkra és Idvességünkre fol-
gál. Róm. 8: 28.

§. 4. Menjen véghez azért az Istennek
Szentseges Akaratja, mint Mennyben, úgy
itt e' Földön-is; d) Mert ö-néki Szentse-
ges Akaratja, a' mi meg-fenteltetésünk. e)
De bizonyára Akaratja Ő Felségének egy-
fer 's mind az-is, hogy azoknak, a' kik
az Örök Elválásért férént Hívtalosok és
férént az Istent, azoknak, mondok, min-
denek egy-aránt Javokra, és Idvességekre
folgáljanak. Róm. 8: 28.

§. 5. Mellyhez képest el-is hiszük azt
bizonyos bizodalommal; hogy Isten a' ki il-
lyetén.

a) Job. 14: 5. Rész. 7: 1. b) 1 Sám. 3.
7. 18. c) Efés. 1: 5, 6. 2Kór. 5: 18, 19.
d) Mát. 6: 10. e) 1Tefs. 4: 3.

lyeténképen el-kezdette mi bennünk a' jó dolgot, véghez-is vízi azt, az Ő ingyen való Jó Kedvéből, mind a' mi Meg-tartó URunk' Krisztus Jéfusunknak nagy Napjáig. *Fil. 1: 6. 1Tefs. 5: 24.*

§. 6. A' melly Szerént azért várom én is immár, és fel-emelt Fövel várván várom, amaz egyetlen-egy Bóldog Reménséget; úgy-mint, ama' Nagy Istennek, a' mi Megtartó URunk' Krisztus Jéfusunknak Ditsőséges Meg-jelenését. *Tit. 2: 13, 14.*

§. 7. Mert el-jö bizonyára a' Szabadító, és nem kéfik, a) hogy meg adja a' mi késérteteknek tüze alatt meg-próbáltott Hitünknek Jutalmát, az az, Lelkünknek Idvességét: mert a' mi Hitünknek eképen való meg-próbáltatása, sokkal drágább a' Tüzben meg-próbáltatott Arany-nál. b) És abban vagyon a' mi Örömrünk és Ditselkedésünk még a' külömb külömb-féle kísértetek között-is; Söt a' mi Hitünknek illetén meg-próbáltatása, majd Ditséretünkre, Tisztességünkre és Ditsőségünkre foglál minékünk, akkoron tudnillik; midön meg-jelenéndik a' mi URunk Jéfus Krisztus az ő Ditsőségében: Mert midön a' Krisztus Jéfus, a' mi Életünk, meg-jelenéndik; akkor mi-is Ő-vele egygyütt meg-jelenünk Ditső-

a) *Jel. 20: 12, 20.* b) *Jel. 3: 18.*

Ditsőségben; a) mert akkor adja-meg of-tán az UR minékünk az Életnek és Igazságának ama' meg-hervadhatatlan Koronáját is, melly az Istent Szeretőknek fámokra el-tétettetett, és tartatik az Egekben. *2Tim. 4: 8. Jak. 1: 12. Jel. 2: 10.*

§. 8. Mert el-jöven az UR, mint Győzedelmes Megváltó Király, és Hívséges Eleget-tévő Kezes és Szabadító, ki vézi akkoron, és ki-ragadja, b) fegyény Lelkemet, c) az Halál' árnyékának völgyéből, d) az én nagy meg-romlottságomnak siralmas mélységéből, e) és a' Bűnnek és Halálnak Testéből, és tömlötzből. f) Ki-vezi és ki-ragadja fegyény Lelkemet mind ezekből.

§. 9. És bé-vízi a' Bárány Menyegzői Lakodalmának ki-bezélhetetlen Mennyei örömébe, az öt Efés Szüzekkel együtt, ajtó bé-zárlás előtt. g) Ama' mi Egyetlen-egy Fő Tzélunkra, h) úgy-mint: az Atyának és a' Fiúnak, és a' Szent Lélek Egy Istennek szemtöl-izembe való Látására. i) A' melly Tzélka tellyes Életemben, minden Vá-

H

laftott

a) *Kol. 3: 5. 1Pét. 1: 6, 7, és 9.* b) *Jel. 17: 14. Job. 33: 23. Efa. 53: 5, és 10.* c) *Luk. 3: 6. Solt. 53: 2, 3.* d) *Solt. 23: 4.* e) *2Pét. 1: 4. 1Pét. 2: 9. Kol. 1: 13.* f) *Róm. 7: 24.* g) *Mát. 25: 10.* h) *Fil. 3: 13, 14.* i) *1Kör. 13: 5. 12. 1Ján. 3: 2. Jel. 22: 4. 3Mós. 12: 8.*

laftott Szentekkel egyben, az Isteni Kegyelem és Segedelem által föntelen törekedtem.

§. 10. Minekutánna ki-menekedvén e' romlottságból, és ki-fzabadítatván a' rothadóságnak-is utálatosságából, a) Mennyei Romolhatatlan Ditsőségben fel-öltöztetvén, b) és a' Bóldog Feltámadáskor, a' Kristus Jéusnak Meg-ditsöitetett Testéhez, c) Lelkemre nézve pedig, leg-ottan, és minden közbenvetés nélkül, az Istennek Országát föntelen zemléző, és az ő Templomában Éjjel és Nappal, Ö-néki szolgáló Angyali és Meg-ditsöitetett Lelkekhez, meg-fzabadulván a' Bűnnek és Halálnak Testéből, hasonlatossá tétettem. d) És az Isteni Termézetben-is a' Fiúságnak Jüsa, és az Évangéliomi Drága Igéreték férent, rézesíttem. *Róm. 8: 16. Éfés. 1: 5. Gal. 4: 5. Ján. 1: 16. 1 Ján. 3: 1, 2. 2Pét. 1: 4.*

§. 11. És ekképen meg-látom az én Istennek Országát Igazságban, és ugyan meg-elégittetem, Jehova én Istenem! a' Te Ábrázatoddal, midön a' Bűnnek Testéből felferkenek. e) Hogy ekképen végezetre, mindenkor, minden időben, és mind Örökkön örökké

a) 2Pét. 1: 4. 1Pét. 2: 9. b) 1Kór. 15: 53. c) Fil. 3: 21. 1Kór. 15: 43. Róm. 8: 29. d) Préd. 12: 9. Mát. 22: 30. Réfz. 18: 10. Luk. 20: 36. e) Solt. 16: 5. 11. Solt. 17: 15. Job. 19: 26, 27.

öröké az URral légyek, és maradjak. a) Mint-hogy ez mindenek felett Leg-jobb. *Fil. 1: 23.*

§. 12. Mert akkor és ottan adja meg minékünk az UR, az Istennek ajándékából bírt, és már meg-is próbáltatott Hitünknek Jutalmát, b) és amaz Örökséget, és az Igazságnak ama' meg-hervadhatatlan Koronáját, melly el-nem vehet, meg sem moksoltathatik; c) hanem az Egekben az Istent éretőknek tartatik. *Jak. 1: 12.*

§. 13. Mellyet meg-ád az UR, amaz Igaz Biró, ama' Napon; d) midön le-fáll az Égből, és a' Szent Angyalok-is ő véle nagy Hatalommal és Ditsőséggel, Arkh-Angyalnak fzavával és Istennek Trombitájával; és a' Választattakat egybe-gyűjtvén, és Jobb Keze felöl álitván, azokat illy nyájason meg-fzólítja, és nekik azt mondja: Jertek-el En Atyámnak Áldottai birni az Országot, melly tinéktek kézfitetett e' Világ Fundamentomának fel-vettetése előtt. *Mát. 25: 33, 34, és 36. 1Tefs. 4: 16.*

§. 14. Jövel azért, URam Jéus! óh régen várt Bóldog Reménség Jéus! En Emmanuelem, Szent Igéreted férent jövel hamar

H 2

mar

a) 1Tefs. 4: 17. 2Kór. 5: 8. b) Éfés. 2: 5. 8. 1Pét. 1: 7, és 9. c) 2Tim. 4: 5. 8. 1Pét. 1: 4. d) 2Tim. 4: 5. 8.

mar és ne kétsél. a) És a' mit mondottál régenten a' Te-veled meg-feszítettet, de megtért, és hozzád ragaszkodott fegény Tolvajnak a' Kereztán függén; mondjad azt az én Idvezítéledet óhajtvá váró fegény Lelkemnek-is mostan, az én Halálomnak Oráján: Oh mondjad azt én Megváltó Királyom, és Szabadító Jésum! énnékem-is: Bizony mondom néked, Ma velem léz Paraditsomban.

§. 15. Mert igaz Bezed ez, és méltó a' mellyhez mindenképen ragaszkodjunk, hogy Te-benned lettenek én Megváltó Jésumom, b) Ma minden Isteni és Évangéliomi Drága Igéretnek ugyanok és Amének: Ki jöttél e' Világra, hogy a' fegény Bünnösöket meg-tartsad: és hogy adjad Eledet Válságul fokakért. c) Bizonyára pedig, mind ezek az Évangéliomi drága Igéretnek olyan Örökké-való állhatatos Mennyei Igazságok; hogy midön a' Meny és Föld el-múlnak-is; de ezek soha örökké el-nem múlnak. d) Söt ezek férént mindnyáján valakik az Örök El-választásban Fiakká fogadtattunk; és ama' Szerelmesben ingyen kedvesekké tétettettünk; e) Istennek Eredjétől Hit által örizzettünk és tartattunk az Idves-

- a) Jel. 22: 20. b) 2Kör: 1: 20. c) 1Tim. 1: 15. Mát. 20: 28. d) Mát. 24: 45. e) Éfés. 1: 5, 6.

Idveségre, a) Melly Idveség nem egyéb, hanem az Eletnek és Igazságnak ama' meghervadhatatlan Koronaja, melly el-tétette, és tartattatik az Egekben az Istent Szeretőknek fámokra; b) mellyet meg-is ad az UR, amaz Igaz Biró, az Ötet Szerető Híveknek, ama' Napon. c) A' Világosságnak Atyjának, és minden Jó Adományoknak Istenének, Változást nem fenvedhető, Örökké-való Évangéliomi és Szövetségébéli Igéreteinek állhatatos Mennyei Igazsága férént.

Jak. 1. 5. 17.

A M E N! A M E N!

* * * * *

M Á S

Az Ember Eletének utolsó végéről: mellyben ajánlja, és bízza magát Ember, akár éljen akár meg-haljon, ISTENnek Idvezítő Szentséges Akaratjára; mert ebben vagyón a' Léleknek az ő Mennyei Kintse és bátorságos Nyúgodalma.

Tim. 1: 12.

H 3

JEHO.

- a) 1Pét. 1: 5. b) Jak. 1: 12. c) 2Tim. 4. 5, 7, 8.

§. 1.

JEHOVA! JEHOVA! a) Minden Irgalmasságoknak Atyja, és minden Vigasztalásoknak Istene! b) Jóllehet URam! voltam én régenten Termézetem szerint haragnak Fia, c) Bűnnek meg-hólt nyomorék rabja, d) mint egyebek-is.

§. 2. Mindazonáltal el-jutván én hozzám-is; ki az Hívek között mint egy idélen, e) és leg-méltatlanabb valék; véghetetlen Irgalmasságoknak Gazdagságából, a' Te Emberekhez való ki-bezélhetetlen nagy Szerelmed és Idvezítő Kegyelmed; f) Azért én is immár a' Választattakkal egyetemben meg-mogogattam, meg-zeneltettem, meg-igazitattam a' Krisztus Jéhusnak Nevében, és a' mi Istenünknek Lelke által. 1Kór. 6: 11. Réfz. 1: 30. Tit. 3: 5.

§. 3. És ekképen engemet-is ama' Szerelmesben, a' Krisztus Jéhusban, a' minden Irgalmasságoknak Atyja, ingyen magának kedvessé tévén, még örök időknek előtte el-választott. g) méltatlan nevemet a' Bárány Eletének Könyvébe bé-írni, h) és a' Szent

a) 2Mós 34: 6. b) 2Kór. 1: 3. c) Éfés. 2. §. 3. d) Róm. 7: 28, 29. e) 1Kór. 15. §. 8. f) Tit. 2: 11. Réfz. 3: 4. Éfés. 2: 4, 5, és 7. Róm. 5: 5. g) Éfés. 1: 4, 5, 6. h) Luk. 10: 20. Jel. 21: 27.

Szent Léleknek bizonyosság-tétele által, Fiává és Örökösévé tenni méltóztatott; annyira, hogy bátorkodunk immár Ő Felségét ekképen kiáltani: ABBA, az az, Szerelmes Atya! Róm. 8: 15, 16, 17.

§. 4. A' mint-hogy a' Krisztus Jéhusnak amaz Egyetlen-egy Elég-tévő Áldozatjában, lett-is az Isten már minékünk, meg-engezteltetett Mennyei Szerelmes Atyánk, Szövegséges Istenünk, 'Sid. 10: 10, és 12. Réfz. 8: 10, és 12. 2 Kór. 5: 18, 19. Róm. 5. §. 15. az 21-dikig. Mát. 3: 17.

§. 5. Es el-is petsélt minket, a' tellyes Válságnak Napjára, a' Szent Lélek által, ki a' mi Örökségünknek Záloga. a) Hogy legyenek az Hívek, Választott Nemzetség. Királyi Papság, Szent Nép; és olly Nép, mellyet Isten sajátjának tart, hogy annak Ditsőségét hirdessük, a' ki minket a' fetétségből hívott az ő tsudálatos Világosságára. 1Pét. 2: 9.

§. 6. En-is azért Istennek mind ezekhez az elő-fámlált Drága és Idvefséges Jótéteményeihez, a' Krisztus Jéhuson, mint Erős Köziklán épült b) Hitem által, tellyes bizodalommal ragafzkodom; és mint-hogy az Emberi Eletre ki-rendeltetett hárt-is, c) Istennek ingyen-való Kegyelmességé.

H 4

a) Éfés. 4: 30. Réfz. 1: 14. b) Mát. 6: §. 24, 25. c) 'Solt. 90: 10.

ségéből, az én bádjadt Öregségem már meghaladta: Azért minden e' Világi mulandó Életre tartozó forgalmatoskodásról, mint hejába-valóságoknak hejába-valóságáról, és a' Léleknek gyötrelméről, a) már tellyessel le-mondok; azokat hátam megé vetem, és a' Tzél felé futok; úgy mint, az Istennek, a' Krisztus Jébusban való Hivatásának Jutalmának el-vételére. *Fil. 3: 14.*

§. 7. De óh Én Megváltó Jébusom! ki a' Te Testednek Napjaiban a' Szenvedések által Meg-szenteltetvén, lettél az Örök Idvevségnek Oka; b) hogy lennél könyörülő és hív Fő-Pap, és tudj meg-indulni a' mi erőtelenségünknek érzés; és minékünk segítségül lenni, midön mi-is kísértetünk. c) Te-magad tudod pedig azt-is, Én Megváltó Jébusom! mert a' Te Testednek Napjaiban meg-tanultad a' Szenvedések által, d) hogy a' Lélek kéz, de a' Test erőtlen. e) Azért, Én Meg-váltó Jébusom! mint Könyörülő Fő-Pap, tekints fánakozó fémekkel én reám-is az én Testemnek nagy erőtelenségében, és a' Te Évangyéliomi biztatásod szerént, most küld-el én hozzám ama' kellemetes időbéli meg-ígért Segedelmet. f) Most, fíntén most, az én Testemnek nagy erő-

- a) *Préd. 12: 10. Réfz. 6: 9.* b) *'Sid. 5: 9.*
 c) *Réfz. 2: 17, 18. Réfz. 4: 15.* d) *Réfz. 5: 7, 8.* e) *Márk. 14: 38.* f) *2Kör. 6: 2.*

erőtelenségében tellyesítsd-meg énnékem ama' Te Évangyéliomi Drága Igéretedet, melly által, az erőteltségnek kísérteteivel tufakodó hegény Lelket ekképen vígáztald: Légyen elég Tenéked az Én Kegyelmem; mert az Én Eröm erőteltségben végeztetik-el: hogy a' midön én illy erőtelen vagyok, a' Szent Pállal, ugyan akkor légyek erős is egyzer 's mind a' Te-benned való Hit által: a) illetén bizodalommal lévén azért a' Krisztus Jébusban; végeztetre az én Idvezítő Hitemről egy summában illetén Valást tézek. *Róm. 10: 10.*

§. 8. Hogy én immár le-mondván, minden e' Világi nyomorúságos Életre tartozó forgalmatóságokról, mind Életemben, mind Halálomban; mind kedves, mind kedvetlen dolgaimban, bizom és ajánlom magamat egyedül tsak az én Jól-tévő Istenemnek, és a' Krisztus Jébus' Vére által meg-engef-teltetett Mennyei Szerelmes Atyámnak Szentséges Rendeléseire, és Akaratjára, illetén bizodalommal:

1-ben. Mert jóllehet Atyai vezfejével meg-fújtol ugyan engemet-is Isten ez Életemben; de tselekezi azt az én oktattatásomra, és Hitemnek 's Reménségemnek meg-próbáltatására: b) Mert a' kit keret az

H 5 UR

- a) *2Kör. 12: 8, és 10.* b) *'Solt. 119: 62, és 71. 1Pét. 1: 7.*

UR, azt meg-dorgálja, meg-ostoroz pedig mindent, valakit Fiává fogad; sőt ha dorgálás nélkül vólnátok, azt mondja az Apostol, Fattyak, és nem Fiak vólnátok; Azért ha a' Földi Atyáknak dorgálását fel-vézzük, és azért őket betsüljük; avagy nem sokkal inkább kellé engednünk a' Lelki Atyának, hogy éljünk. *Sid.* 12: 5, 6, 8, és 9.

Azért óh én Lelkem! a' te le-ereztett kezeidet, és rezkető térdeidet erősítsd meg; mert az Istennek dorgálása midőn jelen vagy, ha fíntén fómorúságosnak tetetik is akkor; de te magad látod, hogy végezetre az Igazságnak melly hasznos gyümölcset adja az UR azoknak, a' kik az által gyakoroltatnak, mert azoknak mint Fiainak ajánlja magát az Isten, hogy tudniillik rézfesei legyenek az Ő Szentségének, (ugyan ott: *ψ.* 7, 9, 10, 11, 12.) És e' Világgal el-ne vézzünk. *1Kór.* 11. *ψ.* 12.

Tsúdald azért, óh én Lelkem! inkább itten a' meg-engezteltetett Mennyei Atyának hozzád való nagy Kegyelmeiségének Gazdagságát; a' ki ha fíntén a' te hasznodra Atyai Vezéjével még-illet-is tégedet; de nem hágy fellyebb késértetni annál, a' mint el-fenvedheted; sőt a' kísértettel egyetemben utat-is nyit, hogy azt el-fenvedhesed. a) Méltó és felette igen jó dolog tehát,

a) *1Kór.* 10. *ψ.* 13.

tehát, e' meg-engezteltetett Mennyei Jó Atyának, mind Életemben mind Halálomban énnen-magamat, az ő Szentséges Akaratjára bíznom, és ajánlom azért-is;

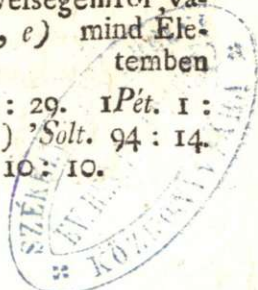
§. 9. 2-főzör. Mert akár éljünk, akár meghaljunk; de az URéi vagyunk; a) még pediglen nem vezendő állatokon; hanem a' Kristus Jéusnak, ama' Makula és Szepelő nékül való Isten Ártatlan Bárányjának drága Vérében Meg-váltattatott Isten' Öröksége vagyunk. b) Nem veti-el pedig az UR az ő Népét, és el-nem hagyja Örökségét; c) Sőt azoknak mind Életekre, mind Halálokra, vagy az Istennek nagy gondja. *Ésa.*

54. 10. *Solt.* 116. 15.
§. 10. 3-főzör. Mert Isten az, a' ki elkezd mi bennünk a' Jó dolgot, és Ő véghez-is vízi a' mi Idvefségünket, akár éljünk, akár meghaljunk, d) mind a' mi URunk Jéus Kristusunknak Napjaig.

§. 11. 4-főzör. Mert a' mi meg-engezteltetett Mennyei Szerelmes Atyánk, az ötletterető Választottainak, mindeneket egyaránt Javokra és Idvefségekre tselekezik. *Róm.* 8. *ψ.* 28.

§. 12. Ezen Hit és Idvefségemről való Vallás-tétel legyen azért, e) mind Életemben

a) *Róm.* 13: 8. b) *Ján.* 1: 29. *1Pét.* 1: 18, 19. *Róm.* 8: 17. c) *Solt.* 94: 14.
d) *Fil.* 1: 6. e) *Róm.* 10: 10.

temben, mind Halálomban, mind a' kü-
lömb külömb-féle késértetekben-is, a) e' lé-
gyen az én Istenben helyheztetett Reménsé-
gemnek, melly meg-nem fégyenit, b) Erős
és Bátorságos Vasmatskája. 'Sid. 6: 19.

§. 13. És ezen Hit és Vallás-tétel szerént,
nyúgodjál már te-is óh én Lelkem! a' te
jól-tévő Iftenedben; nyúgodjál, mind Éle-
tedben, mind Haláloedban, szép tsendefen, c)
nézván a' Hitnek Fejedelmére, és el-vége-
zőjére a' Krisztusra, ki az Istennek Jobbjára
ült: d) és mindenestől fogva meg-is tart-
hatja azokat, a' kik Ő általa járúlnak Isten-
hez; mert él mind örökké, hogy efedez-
zék mi érettünk. *Rész. 7: 25.*

§. 14. Végezetre azért, a' mi én reám
néz, énnékem-is a' Szent Dáviddal Isten-
hez közelitenem, és mind Életemben mind
Halálomban Reménségemet Ő benne hely-
heztetnem, felette igen Jó Dolog; e) mert
ugyan-is, ki volna URam! énnékem az
Egekben Te náladnál több? Te náladnál
egyébben az egész Földön-is nem gyönyör-
ködöm: El-fogyatkozzék bátor az én Tes-
tem; de az én Lelkemnek Köfíklája, és
az én Örökségem Te vagy, óh Isten! mind
örökké; Jobb-kezemnél fogva tartafék, és
Tanátsoddal igazgaték engemet; hogy a' Di-
tsősé-
g-

- a) 1Pét. 1. b) Róm. 4: 5. c) 'Sólt. 62: 1.
d) 'Sid. 12: 2. e) 'Sólt. 73: 28.

tsőségben-is végezetre bé-fogadj engemet.
Ugyan ott: ψ. 23, 24, és 26.

§. 15. No tehát tsak az Istenben vagyom
az én Örök Életem és Idvelségem; mert ő
adta énnékem az Örökséget-is Menny-
ben, a) melly el-nem vehet, meg sem
motskoltathatik; hanem az Egekben az Isten
szeretőknek tartatik. *Jak. 1: 12.*

§. 16. Mellyet Testemre nézve meg-ád
az UR énnékem, a' Böldog Feltámadáskor,
minekutánna ki-menekedvén a' romlottság-
ból, b) és e' Világi Élet nyomorúságainak
nyomorúságából, c) e' Bűnnek és Halál-
nyomorúságából; d) fel-öl-
töttem Mennyei romolhatatlan Ditsőség-
ben, és leg-ottan testem-is a' Feltámadás-
kor, a' Krisztus Jéhus Meg-ditsöitetett Testé-
hez hasonlatofsá tétettetik. e) És lézek a'
Feltámadásnak idején az Istennek Angyalihoz
hasonló, mint Istennek, és Feltámadáznak
Fia. Mát. 22: 30. Luk. 20: 30. Gal. 3.
ψ. 26.

§. 17. De Lelkemnek, másképen adja-
meg az UR a' Mennyei Örökséget: mert
mint-hogy Lelkem munkás és halhatatlan
femélybéli valóság és *Substantia*; mihelyt
azért

- a) *Mát. 15: 34, és 36. 1Pét. 1: 3, 4, és 9.*
b) *2Pét. 1: 4. c) Tsel. 14: 23. 2Tim.*
3: 12. d) Rom. 7: 14. 'Sid. 2. ψ. 15.
e) *Fil. 3: 21. 1Kor. 15: 43. Róm. 8: 29.*

azért Lelkem meg-válhatik a' rothadandó testtől: a' test porrá lézen, mint volt az előtt; de Lelkem meg-tér Istenhez, a' ki teremtette azt. a) A' fzerént, a' mint az Apostol-is modja: Hogy az Ujjá-üzlettetett Lelkeknek meg-újjulása lézen annak Ábrázatjára, a' ki teremtette azt; b) az Istennek pedig Képe, és Ábrázatja a' Krisztus Jépus. c) És jöllehet az Istennek Képet el-vezítettük vala ugyan az Első Ádamban; de a' Második Ádám, a' Krisztus Jépus, az Ő Meg-elevenítő Lelke által azt minékünk helyre állította. d) Hogy a' miképen az Első Ádamban mindnyájan meg hálnak: akképen a' Krisztus Jépusban mindnyájan meg-elevenitetnek. e) Azok tudniillik, a' kik a' Krisztuséi. (Lásd-meg a' 23-dik Versben.)

§. 18. Azért meg-fabadulván ekképen az utálatos és dohos testtől, f) az én Lelkem is leg-ottan, és minden közben-vetés nélkül, az Istennek Ortzáját züntelen szemlélő, és Istennek az ő Templomában Éjjel és Nappal szolgáló, g) Angyali Lelkekhez, h) hasonlatossá tétetetik; és egyzer'smind kimenekedvén a' romlottságból, az Isteni Termézetben-is, a' Fiúságnak Jussa, és az Évan-

- a) Préd. 12: 9: b) Kol. 3: 10. c) Sid. 1: 2, 3. Kol. 1: 15. d) 1Kór. 15: 45. e) Réfz. 15: 22. f) Job. 15: 16. g) Jel. 7: 15. h) Mát. 18: 10.

Évangyéliomi Igéretnek fzerént, valójában rézfesítették. 2Pét. 1: 4. Róm. 8: 15, 16, 17.

§. 19 És ekképen oztán meg-látja Lelkem az Istennek Ortzáját Igazságban: Sőt ugyan meg-elégítem a' Te Ábrázatoddal; midön e' dohos testtől meg-válván fel-fertekének, a) és a' Fejér Ruhákban öltöztetett Szentekkel egyetemben mindenkor az Istennek Széki előtt lézünk, és szolgálunk néki az ő Templomában meg-üzünés nélkül éjjel és nappal: és az-is a' ki a' Székben ül, mi-velünk lakik, és lakunk mi-is, kik az Ő Népei vagyunk Ő-vele. Jel. 7: 9, 11, és 15. Réfz. 21: 3. Réfz. 19: 1, és 4.

§. 20. Mindezekhez képest azért várom én-is immár, tsak ezt a' Bóldog Reménséget; ugy-mint ama' Nagy Istennek, a' mi Megtartó URunk Jépus Krisztusunknak Ditsőséges Meg-jelenését, b) hogy El-jövéen mint Gyözedelmes Megváltó Király, c) kivégye és ki-ragadja legény Lelkemet e' síralomnak Völgyéből, d) e' Bünnek és Halálnak Testéből, és tömlöztéből. e) És bé-vigye azt, mint Mennyei és Lelki Völégény, a' Bárány Menyegzőjének véghetetlen

- a) Sölt. 17: 15. Job. 15: 25, és 27. b) Tít. 2: 13. c) Jel. 17: 14. Réfz. 19: 16. d) Sölt. 23: 4. Sölt. 6: 7. e) Róm. 7: 24. Sid. 2: 15.

len örömebe, a) úgy-mint az ATYÁNAK, a' FIÚNAK, és a' SZENT LÉLEKNEK, fzentöl-fzembe való látására. b) A' mi Egyetlen-egy Fő Tzélunkra. A' mellyre minden Választott Szentekkel egyetemben, az Isteni Kegyelem és Segedelem által tellyes Életemben törekedtem: mert ebben áll a' Választott Híveknek a' Kristus Jéhus által fzeresztetett Örök Váltfágoknak, c) tökéletes tellyefsége, és a' mi Hitünknek-is Jutalma; az az: Lelkünknek Idvefsége. d) Mellyet meg-is ad az UR, amaz Igaz Biró, ama' Napon: mikoron meg-jelenéndik a' Kristus Jéhus, a' mi Életünk, és mi-is Ö-vele egyetemben, meg-jelenünk Ditsőségben. e) Es meg-adja minékünk, mint Isten fzerető Választottaknak, f) a' mi Hitünknek Jutalmát, az az, Lelkünknek Idvefségét; az Ö örökké-való Évangyéliomi és Szövefségbéli Igéreteinek állhatatos Mennyei Igazfága fzerént. *Jak. I. ̄. 17.*

̄. 21. Mind ezek pedig a' világofsfágnak Attyának, a' kiben nintsen változáf; és még tsak Arnyéka-is a' változáfnek, g) Szövefségbéli és Évangyéliomi Drága Igéretei. Mellyeket, nem Emberek' akaratjából; hanem

- a) *Mát. 25: 1, 2, 6, 7, és 10.* b) *1Kór. 13: 12.* c) *1Ján. 3: 2.* d) *1Pét. 1: 3, 4, és 9.* e) *Kol. 3. ̄. 4.* f) *Jak. 1: 12.* g) *Jak. I. ̄. 17.*

hanem a' Szent Léleknek inditáfából irtanak az Istennek Szent Emberei. a) Azért az Ég és a' Föld el-múlnak; de az Istennek Szentséges Igéretei fohe örökké el-nem múlnak: b) Söt úgy látjuk, hogy a' Kristus Jéhusban, mindennémü Isteni Idvefséges Igéretek lettenek immár, *Ugyanok és Ámenek.* c) Végezetre azért, mind Életemben; mind Halálomban, bizom és ajánlom én-is immár egézfzen magamat az Istennek Szentséges Akaratjára; Örök Rendelésére, és Változáf nem fzenvedhető Igéreteinek Igazfágára.

Á M E N! Á M E N!

- a) *2Pét. 1: 21.* b) *Márk. 13: 31.* *Luk. 21. ̄. 33.* c) *2Kór. I. ̄. 20.*

Következik immár az

URI IMÁDSÁG.

Mellyet Idvezítő URunk, Maga Szentséges Szájából ki-jött szókkal adott előnkbe: fűkség azért minden Imádságainkat azzal Bé-rekeztetünk, Melly-is mint-hogy itten a' Gyengébbeknek kedvekért, rövid Magyarázattal vagyon elő-adva. Azért minden különös Imádságok után akképen fel-tenni azt nem lehetett: hanem ezen *Exemplum*, vagy Példa fzerént, (a' kinek tetfzik) lehet meg-olvasni ez együgyü Magyarázatot. Melly Magyarázat tsak a' Gyengébbekért Irásba tétettetett ugyan; de az Időnek *Circumstantiá*hoz képeft, ki ki a' *Kristus* Jéfustól ki-adattatott mód és Betük fzerént rekefztheti - bé a' maga Könyörgését.

M i

MI Édes Atyánk, ki lakozol az Egekben, és nem vagy olyan mint a' Földi Atyák; kik is gonofzak lévén, ha az ő tőlök Kenyeret és Halat kérő Fioknak nem adnak követ és kígyót: mennyivel inkább Te hívséges Irgalmasságú Mennyei Jó Atya, adf Szent Leiket azoknak, a' kik Te töled kérik. *Luk. 11: 11, és 13.* Es ha URam Te a' Magad Tulajdon Fiadnak nem kedveztél, hanem adtad azt mi-érettünk: mi-módon nem adnál ingyen a' Te Fiaddal minékünk mindeneket, *Róm. 8: 32.*

Mi Atyánk
ki vagy a'
Mennyei-
ben.

E L S Ö
TÁBLA,
és
E L S Ö
KÉRÉS.

Szenteltes-
sék-meg a'
Te Neved.

Szenteltessef-meg azért a' Te Neved, a' mi Szent és Kegyes Életünkben: és a' mi Te felöled való Igaz esmératünkben és Hitünkben. Mert senki az URat Szent Élet nélkül nem láthatja; senki az Igaz Istent Esméret és Hit nélkül kedves Isten előtt nem lehet. Mert hinni kell annak, a' ki Istenhez járúl, hogy vagyon Isten, és a' ki meg is jutalmaztatója azoknak, a' kik ötöt keresik. *'Sid. 12. v. 14. Rész. 11. v. 6.*

I 2

Jöjjön-

II-dik
KÉRÉS.Jöjjön - el
a' Te
Országod.

Jöjjön-el a' Te Országod az ő Ditsőségében és Erejében; és azaz egyetemben, az Igazság, Békeféség, és Szent Lélek által való öröm; hogy ezek által az ördögnek orzága romoljon: a' Krisztusnak Orzága pedig gyarapodjék naponként, és nevedjék mi-bennünk, és az egész Földön; mind addig, míg bé-jö abba minden Hivatalosoknak, és Választattaknak Ézáma. *Róm. 11: 25. Réf. 14: 17.*

III-dik
KÉRÉS.Légyen-
meg a' Te
Akaratod,
mint
Mennyben,
úgy itt e'
Földön-is.

És ekképen nem a' mi akaratunk, URam, nem a' mi akaratunk; hanem tsak a' Te Szentséges Akaratod, és URI Ézabados jó tetzésed, menjen véghez mi-bennünk és mi általunk; miképen a' Szent Angyalok-is a' Te Szentséges Akaratodat vízik véghez Mennyben: de mi magunkra nézve-is: Tiéd URam, mind Testünk, mind Lelkünk, és mi a' Te Szentséges Ujjaidnak méltatlan formálási vagyunk. Édes Teremtő URunk! hogy ne vólnál hát Ézabad mi-velünk. *Mát. 26: 39. 1Kór. 6: 19, 20. Róm. 14. 7, 8.*

Mind

MÁSODIK
TÁBLA,IV-dik
KÉRÉS.A' mi min-
dennapi
Kenyerün-
ket add-
meg miné-
künk Na-
ponként.

Mind ezekhez képest azért; mint hogy nem élhet az Ember tsak Kenyérrel; hanem minden Igével, a' melly Ézarmazik az Istennek Szájából: add-meg URam azért minékünk, mindeneknek előtte és mindeneknek felette az Örök Eletnek, ama' Mennyből le-Ézállott Kenyerét; mert ő-vele egyetemben el-hízzük öztán Édes Mennyei Atya! hogy a' mindennapi Kenyeret-is, az az: minden e' Világi Eletre meg-kívántató Ézükséges Jókat és Áldásokat, a' Te URI Ézabados jó tetzésed és rendeléfed szerént fel-jül adod annakutánna minékünk, *Mát. 4: 4. Ján. 6: 51. Luk. 12. 7. 31. Róm. 8. 7. 32.*

V-dik
KÉRÉS.És botsásd
meg Büne-
inket; mert
meg-botsá-
tunk mi-is
a' mi elle-
nünk vétet-
teknek.

Meg-adván pedig minékünk e' Mennyei Kenyeret, annakutánna Ö-érette Ö-általa, és Ö-benne bortsásd-meg Büneinket-is; mert mi-is meg-botsátjuk Felebarátinknak ellenünk tselekedett vétkeiket. Bortsásd-meg Ö-általa, *Róm. 5: 1, 2. Ö-érette, Róm. 8: 34. 1Ján. 2: 1, 2. Sid. 7: 25. Ö-benne. Efés. 1: 6, 7. Mert reája vetetted minden mi álnokságainkat. Ésa. 53.*

I 3

Ne

VI-dik KÉRÉS. Ne vigy Uram bünbe való esésbe, és akármelly erönk felett való Lelki és Testi kérésedtetekbe. És ne vigy minket a' kísértetbe.

Jak. 1: 14, 15.

VII-dik KÉRÉS. De szabadts-meg ama' Gonosztól, és minden egyéb megérdemlett, és erönköt feljül múltó Lelki és Testi külső Gonosztól.

Mert Tiéd az Ország, Tiéd az Hatalom, és a' Ditsőség, most és mind örökké, AMEN!

Mert a' Te Országodnak Ditső Királyja Te vagy Uram! mellynek méltatlan, de drága áron megváltott szegény Népe és Öröksége mi vagyunk; és Tiéd egyedül az Ország és az Hatalom; de mind ezekért Te-read tér Uram a' Ditsőség-is Mennyen, Földön, egyedül mindenek-felett, most és mind örökké,

Á M E N!

1 Tim. 6: 15. egybe-vetvén Dán. 2: 47. Efés. 1: 5, 6, 7. Sid. 8. 7. 10. 1 Pét. 1. 7. 19.

Ezen

Ezen Országnak, Hatalomnak és Ditsőségnek lásd emlékezetét, Dán. 7. 14. és adatik annak, a' ki a' Látásban hasonlatos vala az Embernek Fiához; és ennek Orzága, Hatalma, és Ditsősége Örökké-való léfzen.

* * * *

Végezetre ezekkel, az én mindennapi Könyörgéseimnek együ-gyü *Exercitiuma*-is Bé-rekefztetik, ide értvén a' bizonyos Alkalmatóságokra intéztetett, és már le-írt Fohászkodásaimat-is; melyeket a' magok Idejekben gyakoroltam.

HATTYUI ÉNEKE
az AUCTIONNAK;

Ki az ő Utolsó Végéről meg-emlé-
keztén szüntelen, ilyen Szent Elmélkedés-
ekkel készitgeti; és a' Halálnak félelme
ellen-is bátorítja vala magát az ISTENI
Kegyelem szerént, a' **BOLDOG**
KI-MULASRA.

Haáz Rezső Múzeum Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

§. I.

Magasztalja az én Lel-
kem az URat, és örven-
dez az én Lelkem, az én
Szabadító Istenemben: mert

Nagyságos Dolgot tselekedett én velem
az ő megközhetetlen Irgalmasságából, a'
Hatalmas Isten; a) midőn a' tévelygésnek
letéséből, ki-hozza engemet a' Krisztus
Jésus Ortzáján tündöklő Igaz Isteni Esmé-
retnek ditsőséges világosságára; b) szintén
24. Eftendőskori *aetfomban*, (időmben.)

§. 2. Mert örök időknél előtte bé-irta
völt méltatlan Nevemet a' Bárány Életének
Könyvébe, el-törölhetetlen betűkkel, c)
és idő szerént is el-hívott belső és hathatós
hívatallal. 2 *Tim.* I. 5. 9.

§. 3. El-hívott pediglen nem tsak; ha-
nem a' Krisztus Vérében való Hitnek általa
Magá-

- a) *Luk.* I: 46, 47, és 49. b) 2*Kör.* 4: 6.
c) *Luk.* 10: 20. *Jel.* 13: 8. *Réf.* 20: 15.
és egyébűt szeljel.

Magával meg-békéltetett. a) Meg-igazitott, Meg-fentelt. b) A' Fiúságnak Lelke által újjá szület, c) és az Ő Választottainak, és nekem-is adott olly Méltóságot, hogy Istennek Fiai lennének. d) Ha Fiak, tehát Örökösök, Istennek Örököszei, a' Krisztusnak pedig Örökös Társai. *Róm. 8. ̄. 17.*

§. 4. E' Világi nyomorúságos Eletben, az Ördög, e' Világ, és a' Test ellen, az én föntelen való tufakodásaimban, a' Krisztus által győzedelmessé tett, e) és azt tselekedte, hogy az Ő Szent Igéjének örömmel való hallgatása, olvasása; nem különben, mind a' Sakramentumoknak, mind a' közönséges és magános Könyörgéseknek, Isten' Kegyeleméből való gyakorlások által, járnék Ő-előtte és Ő-vele föntelen. *1Mós. 6: 9. Réfs. 17: 1. Luk. 11: 9. és a' következendőkben.*

§. 5. Hogy jó hartzomat meg-hartzoljam, Hitemet meg-tarthassam, Pállyámat meg-futhassam; ezen Kegyelembéli Jókat, mind hogy akarnám, mind pedig hogy véghez vihethém, ingyen tselekedte én-bennem. *2Tim. 4: 7. Fil. 2: 13.*

§. 6. Légyen azért, mind ezekért Ditsőség Magaságban az Istennek mind örök-ké. *Luk. 2. ̄. 14.*

§. 7.

a) *Kol. 1: 20, és 22.* b) *Róm. 8: 30.* c) *Ján. 3: 6.* d) *Ján. 1: 12, 1 Ján. 3: 1.* e) *Róm. 8: 37. Fil. 4. ̄. 13.*

§. 7. Mind ezek pedig az Idvefségnek tsak nem ollyan Gráditsai, minémü vala régentén a' Jákóbnak Lajtorijája, mellyen a' Földről a' Mennybe mehetnek vala. *1Mós. 28: 12.*

§. 8. De mint-hogy ezen Gráditsnak felső pontjára; úgy-mint a' Mennyei Böl-dogságra, úgy látjuk, mind a' Termézet-nek rendiből, mind az Istennek Könyvéből, hogy fenki másképen el-nem juthat; hanem elsöben meg-kell térni minden Testnek egy ideig a' porba, a' mellyből vétettetett vólt, a' Lélek pedig meg-tér ahoz a' ki Terem-tette ötet; a) hogy akkor és akképen, érje-el a' Jó Lélek, elsöben ö-magára néz-ve, a' Böl-dogságnak azt a' felsőbb pontját; úgy-mint: a' régen várt Böl-dog Reménséget. *Tit. 2. ̄. 13.*

§. 9. De jaj Emberi nagy meg-romlot-tság! Jaj nagy Földi nyavalyáság! melly igen nehéz, és éokatlan dolog, az én Földi Tagaimnak e' Világi Élettől való meg-válás: A' mindennapi példákból ugyan elég-gé meg-győzttetett a' Test, hogy a' Bü-nös hamar el-múló és halandó légyen; de még-is nem fönik meg úgy ragazkodni e' Világi Élethez, mint-ha abban állana a' Fö Jo, és Fö Böl-dogság.

§. 10. Az honnan nem tsak Halálunk-ról; de még halandóságunkról-is, annyira el-

a) *Préd. 12: 9, 1Mós. 3: 19.*

el-felejtkezünk, mintha a' zomorú Halálnak soha hírét sem hallottuk volna; és ha a' mindennapi példákra nézve meg kell-is emlékeznünk az Halálról; de olly hirtelen el-repül, és el-mulik mellőlünk, még tsak emlékezete-is annak; mint valamelly Komédiának mulatságos nézése, egy zempillanásban oda lézen.

§. 11. Ellenben pedig, mintha fognánk örökké élni e' Világban; úgy nem tudjuk zabni minnen-magunkra a' halandóságot: Minden Testi és Világi dolgainkat igyekez-zük olly nagy zorgalmatossággal folytatni; mint-ha ugyan hallhatatlanság ígértetett volna minékünk e' Földön; sőt nintsen e' Világon ollyan dolog tsak egy-is, a' melyről olly könnyen el-felejtkezünk, mint a' mi halandóságukról.

§. 12. A' melly miá olly nagy Testi bátorsággal el-is merültünk, e' Világi Életnek kívánásában, kesesésében; mintha ugyan Örök Bóldogság ígértetett volna minékünk abban: holott hogy-ha a' Testi Életnek múlandó hejába-valóságát az Örökké-való Paraditsomi Ditsőséggel egybe-veded, azt ehez képest tsak ganéjnak itélheted. *Fil.* 3. §. 8.

§. 13. Mind ezekből azért meg-tanulván, és bizonyosan által-látván azt; hogy nintsen itt e' Földön meg-maradandó Városunk; hanem mint

mint Mennyei Polgár Társaknak, az oda-fel valókat kell keresnünk. a) Ezokáért tehát a' Menny-Ország a' mi Örökös Hazánk; e' Világban való Élet pedig nem egyéb; hanem zámkivetés és zarándokság. *Efés.* 2: 19, *Fil.* 3: 20. *2Kör.* 5: 6, és 8.

§. 14. Es mint-hogy ez Halálnak Test-téből való meg-zabadulás, a' Mennyei tökéletes Bóldogságra és szabadságra való által-menetel: tehát a' Test nem egyéb, hanem tömlötz; b) és mi-is míg e' Testben múlatunk, nem egyebek, hanem a' Bűnök és Halálnak félelmében bé-merült rabok vagyunk.

§. 15. Es mint-hogy az Istennek Szent Színeinek Látása, a' tökéletes Bóldogságnak Summája: tehát attól való meg-foktatás, avagy nem Pokolbéli gyötrem-e?

§. 16. Mivelhogy azért mind ezekből világosan következik, hogy az Híveknek e' Világi Életből való ki-költözések, az Örök Életre való által menetek: a' rohadandóságnak ekképen való le-vezetése, az Örök Bóldogságnak fel-öltözése. c) Annakokáért nem kell az Híveknek annyira már félni a' Testi Haláltól, mintha abban ö-nékiek, valami, még pediglen Lélekben járó vezedelmek volna.

§. 17.

a) *'Sid.* 13: 14. *Réfz.* II: 10, és 16. *Kol.* 3: 1, 2. b) *Röm.* 7. §. 23, 24. c) *1Kör.* 15. §. 53, 54.

§. 17. Söt tudjuk-meg, hogy ez által az halandóság által arra oktattatunk, hogy fűntelen való vígyázásban légyünk, mint amaz öt Éhes Szüzek; hogy valamihelyt Iftentől, e' Világi rövid Eletnek *Statiojából* ki-főlitatunk, örömmel menjünk az Isteni Hívatatra; a) mint olly Fő Tzélra, a' hol már kézen várja a' Jó Lelket, az ő számára le-tétettetett Mennyei Korona. 2Tim. 4: 7, 8.

§. 18. A' mint-hogy mi magunk-is, e' Világon való tellyes Eletünkben, a' *Hitnek*, *Reménségnek* és *Szent Eletnek* gyakorlása által, hízem mindenkor, tsak ennek a' Fő Tzélnak el-érésére fiettünk, és törekedtünk; és még ma-is mindennapi Könyörgésünk által, ugyan tsak ezt kívánjuk fűntelen. Kol. 3: 1, 2. Fil. 3: 14.

§. 19. És ugyan-is mi látat volna im-már, ha akkor állanánk hátra az Idvességnek utába, a' mikor a' múlandó testi sátor-nak le-vetkezése által a' kívánt Tzél-t fűntén erőleg érné Lelkünk? Így bezzeg magunk meg-tsalnók magunkat, és nem lennénk Isten' Házának hivatalos Tselédi, és Mennyei Polgár Tárfak; hanem a' minden értelem nélkül való *oktalan Állatokhoz*, az *Atheusokkal* együtt, hasonlók-ká tennők minnen-magunkat. Fil. 3: 20.

§. 20.

a) 'Solt. 42. ψ. 2, 3.

§. 20. Minekokáért az idő fzerént való Haláltól, mellyel a' Termézetnek rendi fzerént-is, mind hivek, mind hitetlenek tartoznak, nem illik félünk; hanem inkább fieszen Lelkünk a' testnek dohos tömlőtzből meg-fabadúlni, és a' Kristushoz menni lakni, a' tökéletes szépségű Sionba: mert a' mindeneknél leg-jobb. Job. 15: 16. Fil. 1: 23. 2Kör. 5: 8.

§. 21. Nem illik azért, söt nem-is méltó félni és irtóznai, az Urban bóldogúl kimúló Embernek, a' testi Haláltól, ilyen okokra nézve:

Elsőbben.

§. 22. Mert bizonyosan tudjuk, és naponként fzeinkel látjuk; hogy minden Ember, valamiképen bé-jö a' fűletés által e' Világi Életre: azonképen az Halál által ki-is kell annak költözni abból; valamihelyt az Halálnak orája el-jö. Az honnan, ugyan termézetni tulajdonsága az, minden Embernek, hogy egyfzer meg-haljon. a) És az érzékenység és Lélek nélkül maradott Test, mint Földnek pora, meg-térjen egy ideig a' porba; a' Lélek pedig el-menjen az Iftentől néki rendeltetett helyjre, az Ábrahám-nak Kebelébe. Luk. 26. ψ. 22:

K

Másod.

a) 'Sid. 9: 27. Préd. 12. ψ. 9.

Mádször.

Nem illik, sőt nem-is kell az Hiveknek félni és irtózni a' Testi Haláltól, azért-is; mert a' Testi Halál kapuja és ajtaja a' mi Örök Életünknek; úgy hogy mihelyt annak külsőben által lépünk: leg-ottan, és abban a' szempillantásban éri el mi bennünk a' maga tökéletességét, mind a' mi örök Elválasztatásunk, mind az Isten Fianak a' Kristus Jánosnak Vére által lett Meg-váltatásunk, mind a' mi fogadott Fiúságunk; mind pediglen Meg-igazítottatásunk Meg-fenteltetésünk, Meg-ditsőítettetésünk. *Róm. 8: 16, 29, és 30. Gal. 3. 5. 26.*

És a' maga tökéletességében, a' Kristus János' Meg-ditsőített Testéhez, és az Istent fűntelen szemlélő Angyalokhoz hasonlatosokká, és az Isteni Termézetnek-is részeseivé, egy általjában akkoron tétettünk elsőben, a) mikor a' bűnös testtől meg-válunk és az Halálból az Eletre általvitettünk.

Holott azért mind ezek az Istennek Szövegségbéli, és Évangyéliomi minden Igéretei és Szentséges Fogadásai szerént valójában ekképen légyenek, és holott a' Fiúságnak Lelke-is, a' mi Lelkeinkel egyetemben, ekképen tégyen bizonyosságot mind ezek-

a) I Pét. I : 4. *Mát. 22: 30. I Ján. 3: 1. Fil. 3. 5. 21. Róm. 8: 29.*

ezeokról, mi bennünk: Menyivel inkább tehát nem illik, és nem-is méltó annyira félnünk a' testi haláltól; mert annak csak egy szempillantásig tartó nehézsége, az Idveségnek felette igen örökké-való állandóságát szerzi minékünk. *2Kör. 4: 17. Róm. 8: 18.*

Harmadször.

Sőt inkább, várván kell várunk minékünk azt a' Bóldog Reménséget; úgy-mint: ama' Nagy Istennek, és a' mi Megváltó URunk János Kristofunknak, a' mi Mennyei és Lelki Völegényünknek, hozzánk való Ditsőséges El-jövetelét: mert ugyan-is, óh melly ki-mondhatatlan öröm és nagy bóldogság lézen hallani azt a' kívánatos *Sententiát*; midőn ki-terjesztett Kezekkel ekképen hívja magához a' Völegény az ő Választott, és Jobb Keze felől állított Juhait, mondván: Jertek-el, Én Atyámnak Választottai, Áldottai, birni az Országot, melly tinéktek meg-kézítettett, Világ Fundamentomának fel-vettetésének előtte. *Mát. 25: 4.*

§. 23. Midőn azért mind ezeket ekképen lenni, az Istennek Könyvéből, és rész szerént, a' Naponként folyó példák-ból-is, te magad femeiddel látod, óh én Lelkem; add azért magadat e' bóldog örökkévalóságnak keresésére, és ragaszkodjal csak ahoz.

§. 24. De azon Szent Munkára senki magát valójában nem adhatja; hanem a' ki

e' Világi Eletet, vóltaképen meg-fontolja; hogy a' légyen nem tsak álhatatlan, kés r-tetekkel tellyes, és meg-mondhatatlanképen nyomorúságos; hanem hogy légyen egyfzer'smind igen rövid, és tsak egy arafny-i ideig tartó. 1 Mos. 47 : 9. Solt. 39 : 6. ⁷Solt. 90. egészszén.

§. 25. Azért te-is, óh én Lelkem! ve'sz éamot tennen-magaddal, és fe'mléld-meg ézorgalmatosan, hogy Világ Teremtésétől fogva, miképen hüllottanak, és hüllanak-el ma-is naponként minden Emberek, mint a' fának levelei.

§. 26. Pátriárkák, Próféták, Apostolok, (még pediglen ezek, mind rendkívül való Nagy Szentek, a) Atyád, Anyád, Ele-tednél kedvesb Házas-társad, Gyermekeid, Atyádfiai, Jó Barátid, Ifjak és Vének, minnekutánna el-végezték volna e' Világi rövid és nyomorúságos útazáfokat: te-mellőled múltak-el, és más Jobb Hazát kerestének magoknak.

§. 27. De végezetre, és leg-közelebb, fe'mléld-meg, a' tennen-magad testi életed-is, melly nagy ézorongattatások, melly fok, és gyötrelmes nyavalyák és únalmak között, fieszen naponként az ő meg-ózlattatására; úgy annyira: hogy a' te Életednek éftendeit, ki-töltöd te-magad-is ma hólnap, mint

a) 'Sid. 11 : 10, és 16.

mint a' béres, a) és azontúl az Élethől ki-költözöl.

§. 28. És leg-ottan tested a' földbe bé-fáll, mint földnek pora; Lelked pedig, mint a' törből meg-fabadúlt madárka, el-repül nagy örömmel az Istenhez, a' ki Teremtette és Meg-váltotta ötet, Préd. 12. §. 9. ⁷Solt. 124. §. 7.

§. 29. És ámbátor, mind ezek ekképen légyenek-is; de még sem elég az Örök Bóldogságnak meg-nyerésére, és arról való Idve'sséges Elmé'kedésre, a' Testi Életnek, tsak ideig tartó állhatatlan, és nyomorúságos vóltát tudni és meg-esmérni; nem elég tsak azt érteni, hogy annak még a' leg-nagyobb betsben tartatott Javai-is bizonytalanok, tsalárdok, és külömb külömb-féle vétkekkel, meg-elegyítettek, és hogy akárminéműek légyenek-is azok; de a' Testi Halál által majdan meg-kell válni mind azoktól, minden élő Embernek. Mind ezeket azért meg-esmérni és tudni, jóllehet hogy ézükséges, minden Idvezülni kívánó Embernek; de nem lehet itten-is még meg-állapodni.

§. 30. Hanem mind ezek felett fe'mein-
ket fel-kell nyitanunk, és meg-kell látunk
azt-is; hogy mit hozzon magával az az
utólsó és nehéz Viadal, midőn Lelkünk
K 3 nek

a) Jób. 7 : 1.

nek a' Testtől való el-váláfakor, fzenben kell állanunk az Halállal? Minekokáért:

ELSÖBEN.

§. 31. A' ki a' Bóldog Örök Életet, Isten' Kegyelme által, akarja el-nyerni; tudni kell annak azt, a' mit az Apostolok meg-mondottanak, a) hogy tudnillik: Sok nyomorúságok által keljen be-menni a' Mennyeeknek Országába. Ugyan-is, bizony fok nyavalyák, ki-mondhatatlan fájdalmak, és fok únalmak, és szorongattatások között kell véghez-menni, a' Testnek a' Lélektől való meg-özlattatásának, és e' bűnnek tömlötzből, a' Mennyei Szabadságra való által-menetelésnek, a' mint Maga Idevezítő URunk-is, fok Szenvedések által ment-be a' Maga Ditsőségébe. Példát hagyván minékünk-is: hogy az Ő Szenvedésének maradványit hordozzuk. Kol. 1: 24. 1Pét. 1: 13. Réf. 2. 7. 21.

§. 32. Mert úgy látjuk, még a' Termézetben-is, hogy a' lép, és jó dologhoz bizony nem lehet ingyen, és minden nehézség nélkül jutni; imé tsak egy lép Ró'sátskának le-fakasztásához is nem juthatf tövis-fek nélkül.

§. 33. Azért ha már e' Világ fzerént való, és tsak ideig tartó kedves dolgokhoz-is,

a) Tsel. 14: 24.

is, kiváltképenvaló nehézségek nélkül nem férhetünk: annyival-inkább a' Lelki és örök-ké-való Jókhöz, ne tsudáld, ha nagy nehézségekkel, sőt még a' Testi Halálnak-is meg-kóftolásával kell jutnunk. Látsuk-meg azért így lévén a' dolog.

MÁSODSZOR.

§. 34. Ha mind ezek ellen; az Halálnak annyékában elő forgó akármelley nehézségek ellen találhatnak-é az Hívek, az Istennek Könyvében, (mert az Emberi Filozófiában effélék nintsenek) valami ollyas vizsgálásra, és óltalomra való eszközet, magoknak, a' mellyek által az Halállal, és annak fájdalmaival bátran annak idejében fzenbe állhassanak?

§. 35. E' végre annakokáért fűkség megtudnunk, a' mint fellyebb-is meg-jegyeztük; hogy az Halált meg-kell kóftolni, mind az Híveknek, mind az Hitetleneknek; de külömbözö tekintetben: mert a' testi halál által, a' Hitetlenek úgy el-nyelettetnek, hogy az által egyfzer'smind az örök halálba-is belé-esnek; de az Hívek' részéről ez itten a' Vizágtalás:

I-ben.

§. 36. Hogy az URban, és az idő fzerént való Testi Halálban ki-múló Hívek, ha e' Testi Halált meg-kóftolják-is; de azon

már a' Kristus' Feltámadása által győzedelmet vettek. a) És a' Testi Halál immár nem Halál, hanem csak Álom azoknak; b) nem Halál, hanem a' rothadandóságnak levetkezése, és a' rothadatlanságnak felöltözése; nem Halál, hanem a' testnek tömlőtzből való meg-fabadulás, c) és a' Paradisomi szabadságra való által-menetel. Luk. 16: 22. Rész. 23: 43.

II-szor.

§: 37. A' Fiúságnak Lelke bizonyofokká lézen bennünket arról, hogy az Isten a' Kristusban, mi-hozzánk meg-engezteltett Mennyei Atyánk; mert azt kiáltjuk a' Lélek által: ABBA, az az: Szerelmes Atya, és hogy a' felett adott olly Méltóságot-is, hogy mi Istenek Fiai légyünk; ha Fiak, tehát Örökösök, Istennek Örököszei, a' Kristusnak pedig Örökös Társai. d) Azért ebbéli bizodalom mellett, minekutánna a' Jó Lélek egyesült ekképen a' Fiúságnak Jussa ferént Istennel a' Kristus Jébusban, a' Szent Lélek által: már ő-benne olly tsendefenyugzik, hogy akármelly szorongattatások alatt, de még az Halállal való ez utolsó és nagy viadalban-is ezt mondja: Ha az Halál-

- a) Rom. 8: 11. b) Ján. 11: 11, és 23.
Mát. 27: 51. 1Kór. 15. 53, 54, 55.
c) Rom. 7: 23, 24. d) Rom. 8: 16, 17.
1Ján. 3: 1. Ján. 1: 12.

Halálnak árnyékának Völgyében járok-is; de nem félek: mert az UR énnékem őriző Pástorom, az ő Jóvólta elől vézen engemet, és Irgalmassága követ engemet, és az URnak Házában lakozom hozzú ideiglen. 'Solt. 23. Továbbá:

III-szor.

§. 38. A' Fiúságnak Lelkének illetén Bizonyágtételében ekképen tsendefenyugzó jó Lelki-esméret, észre vévén a' maga nagy méltatlanságát; ellenben, Istennek a' Kristusban ő-véle közlött Kegyelmeiségét látván és meg-köszölván, el-bámúl, és miutegy magán kívül el-ragadtatik; tsudálkozván Istennek ő-hozzá, méltatlan féreghez való le-erezkedésén, melly Isteni Szeretetnek mélységébe, annyira oztán bé-is merül, és attól annyira el-is foglaltatik, hogy sem jelen valók; sem következendők; sem semmi teremtett állat; de még az Halál-is ötet el-nem szakíthatja, az ő Istenének Szerelmétől, melly vagyon a' Kristus Jébusban. a) Hanem mindeneiket ezen Szeretet által meggyözzvén, épen csak ama' Boldog Reménséget, és a' mi Megtartó URunk Jébus Kristusunknak, a' mi Mennyei Völegényünknek, Dítsőséges Meg-jelenését várja, hogy a' Testnek tömlőtzből szabadulást vévén, leg-ottan meg-térjen az ő Teremtőjéhez,

K 5

és min-

- a) Rom. 8: 39.

és minden közbe-vetés nélkül bé-vitettesék, a' Bárány Lakodalmának végzetetlen Örömébe.

IV-szer.

§. 39. Ekképen azért bizonyossá tétetvén a' Jó Lélek Istennel való Egyesülése felől a' Krisztusban, és ditsekedvén a' Fiúi Méltóságnak nagyságában, és az Istennek-is meg-tapahtalt Szeretetinek, és Igéreteinek változhatatlanságaiban, bé-telik ki-mondhatatlan örömmel, melly mondatik a' Szent Írásban; Szent Lélek által való Örömeek; és az által meg-vét, minden Világi dolgokat, és tézi *Fundamentum*ul maga eleiben, egy-felől az Istennek *Igazságát*; más-felől az ő mindenre *Elégséges Hatalmát*; melly Természeti tulajdonságait az Isten, valamint-hogy meg nem tagadhatja: azonképen mint Szövetségbéli maga Igéretit, Szentül és Igazán meg-állja; mind pediglen azokat Hatalmasan meg-is tellyesíti. Mellyből:

V-szer.

§. 40. Származik osztán a' Léleknek egész bátorsága, úgy-hogy ki-üzvén az által elméjéből, minden testi gondolatokat és félelmet, nem tsak meg-nyúgotja tsendesen magát az ő Jó Istenének és Kegyelmes Atyjának, minden ő felőle el-rendelt Akaratjában; hanem egészen tsak annak támaszkodik; tudván hogy nem akarja az Irgalmas Szívü

Szívü Mennyei Atya, az ő Fiainak vezteket; hanem meg-maradáfokat; a) Söt azoknak, a' kik az Istent feretik mindeneket, de még a' *Testi Halált*-is, annak fájdalommal egyben az UR javokra, és majd az Egekben Örök-életre és Idvességekre fordítja. *Róm. 8 : 28. és a' Következendőkben.*

VI-szer.

§. 41. Jóllehet pedig hogy a' fenn meg-irt erősségek önnön magokban, és külön külön fiutén elégségesek vólnának, az Halálnak és annak mind fájdalomnak, mind pediglen félelmének-is meg-enyhítésére: Mindazonáltal minekutánna Istennel való Egyesülésünkről és az Ő hozzánk való buzgó Szerelméről a' Fiúságnak Lelke által, már bizonyossokká tétettünk, és a' Fiúi Méltóságnak Nagyságos vóltát mi magunkban érezvén, ki-mondhatatlan örömmel bé-telyesedtünk; és minekutánna azon Lélek egész bátorságot-is fiült mi-bennünk, az Istennek Szövetségbéli Igéreteinek tsalhatatlan Igazságáról, és a' fenn meg-irt Idvesség Jónak birodalmában való meg-tartattásunk felől. Végezetre, mind ezekből az elő-fámlált drága Éfközeiből az Idvességnek, származik az Hitnek az a' bizonyos bizodalma, vagy erős otlópa; melly a' Fiúságnak Öröksége felől való *Praerogatiója*, és

a) *Ézék. 33 : 11.*

és Jufsa, mellyet a' *Theologusok* neveznek *Fidei Parrhésiának*.

§. 42. A' melly férént, az Iftennel a' Kriſtus Jéfusban ekképen már egyesült Ember, Magát a' Kriſtus Jéfust, és az Ő általa fereztetett tellyes Váltságot, nagy Lelki meg-elégedéssel ekképen birván, akár éljen, akár haljon; de mind Életében mind Halálában nyeresége ö-nékie a' Kriſtus. a) Ugy annyira; hogy ha él-is, az URnak él: ha meg-hal-is, az URnak hal meg: mert akár éljünk, akár meg-haljunk, az URéi vagyunk. Nem én mondom, hanem a' Szent Pál mondja, *Róm. 14. v. 8.*

§. 43. És ilyenképen mind az Halálon, mind annak félelmén, a' Fiúi Jus férént végezetre győzedelmet vévén, és e' dohos testnek tömlőtzeből-is meg-fabadúlván a' Jó Lélek, egyenesen a' Kriſtushoz mégyen lakni, b) a' tökéletes szépségü Siónba, c) hogy ottan az URral véghetetlen örömben, Emberi elmét feljül muló gyönyörűségekben, és örökké-való Bóldogságban, elsőben tsak magára nézve; de a' Feltámadás után, Lelkeftől és Testestől éljen és uralkodjék, minden változás és meg-fünés nélkül.

Mind-

a) *Fil. 1: 21. Rész. 3: 8.* b) *Fil. 1: 23. 2Kör. 5: 8.* c) *Solt. 48: 3.*

Mindezekből a' Mennyei és hathatós Vígafztalálókából azért, egész bátorságot vehet már magának, az Istenben bóldogul ki-múló Lélek, az Halállal való fember-fállásra; és nem-is illik félni és irtózni annak az elő-fámlált fok és fontos okokra nézve, e' Testi Haláltól. De míg erre az utolsó viadalra jutnának, vagynak mi-előttünk bizonyos akadályok; azért meg-kell azokat-is látnunk, hogy miből áljanak azok, a' mellyek-is:

HARMADSZOR.

§. 44. Ollyanok, a' minémüeket mi magunkban, és másokban-is tapasztalunk, és a' Szent Irásokban-is a' férént találjuk azokat; hogy tudniillik minékünk Híveknek, valakik e' Világi Életben, és annak Javiban részesültünk, mind addig, valámíg ez halandó testnek sátorában mulatozunk, minden nap erős hartzot kell tartanunk, ama' Lelki Ellenségekkel, úgy-mint, az Ördög-gel, a' Világgal, és (a' mi leg-kefervesebb) a' minnen-magunk Testünkkel. *1Pet. 5: 8, 9. Jak. 4: 4. Gal. 5. v. 17. Róm. 7. v. 23. 1Ján. 2: 15, 16. Rész. 4: 4, 5. Efés. 4: 13.*

§. 45. Az honnan meg-is újul óránként és naponként a' Jó Léleknek ezen ö-nálánál erősebb, még pediglen rész férént házi ellenségeivel való hartza. a) De nem tsüda; mert a' Szent Irásokból-is úgy látjuk

és

a) *Róm. 7: 18, 19.*

és tapasztaljuk, hogy valakiket méltóztat Isten, a' Mennyei Koronának jövendőben való el-vételére; azoknak fűntelen való hartzot kell tartaniok ez életben, a' megmondott erős ellenségekkel. a) Söt végre oztán úgy-is Koronáztatsanak-meg, minkeutánna e' Lelki Ellenségeken diadalmaskodtanak. *1 Kór. 9: 24. Gal. 5: 17. Jel. 2: 10. Réfsz. 3. 11.*

§. 46. De jaj énnékem fegény nyavalyásnak! mert imé környül-vett engemet-is igaz dolog a' meg-irt Ellenség mindenfelől, és lövöldözi a' Sátán ezek által tüzes nyilait én reám: b) De Te-magad látod, én Istenem! hogy én az én erős Ellenségeim ellen, és erre a' kemény viadalra, nem tudok elő-állani egyéb fegyverrel, hanem csak meg-töredezett nád-fállal, és a' füstölgő tsepűben csak alig meg-akadott fíkrátskával. *Mát. 12. 5. 20*

§. 47. Ellenben pedig az én Ellenségim nevednek, erősödnek naponként. c) De én egyedül maradtam; mert még az én tulajdon testem-is, melly az én-bennem lakozó, és ugyan hozzám ragadott ő Ember, pártot ütött én ellenem, és az én fegény Lelkemet vadázza; d) és engemet rabul ad a' Bűnnek Törvényjének: óh én fegény nyava-

a) *Éfés. 6: 10, 11.* b) *Éfés. 6: 11, és 16. 1 Pét. 5: 8.* c) *Solt. 38: 12, és 20.* d) *Gal. 5: 17. Róm. 7: 23.*

nyavalyás Ember! ki szabadit-meg engemet e' Bűnnek és Halálnak Testéből? *Róm. 7: 27.*

§. 48. Ugyan-is URam! ha engemet illy nyomorúztat, ez eröm felett való viadalban, csak magamra hagynál, óh Lelkek' Nagy Páftora! én Oltalmazóm, és Megváltóm! avagy nem lengedező, és majd el-hüllo falevelet üldöznél-é? avagy nem meg-fáradott és el-vettetett pozdorját gyötrenél-é? *Job. 13. 5. 25.*

§. 49. Vallyon a' Te Erődnek Nagyságában, nem egy hitván féreggel perlenél-é? a) De tudom, hogy nem tselekezi ezt Isten, az én Megváltó Istenem; söt inkább a' meg-repedezett nád-fállat nem rontja-el, a' füstölgő tsepűt nem oltja ki. b) Söt inkább ő a' meg-fáradtának erőt ad; és a' kinek ereje nintsen, erejét meg-fokasítja, a' mint Esaiás Próféta mondja: *Réfsz. 40. 30. Réfsz. 42: 2.*

§. 50. És ezek felett, a' Fiúságnak Lelke-is, az én Lelkimmel együtt bizonytságot tézen, még e' Lelki Viadalban-is én-bennem arról; hogy Isten az ő Szent Fiának ennyi fáradságát, és a' Váltságnak Véres Veréjté-ke által, tökéletességre vitt illy nagy Munkáját, és az énnékem-is méltatlannak ingyen Kegyelmeből adattatott Fiúságnak Jusát, hejában-valóvá nem tézi. c) Az ő-róla

a) *Job. 13: 6.* b) *Mát. 12: 20.* c) *Ésa. 53: 11. Ján. 1: 12. 1 Ján. 3: 1. Róm. 8: 16, 29, és 30. Luk. 22: 44.*

róla Vallást tévő fehérségeiről, el-nem felejtkeznek, és az ő Meg-váltottainak Lelkeket, a' Fene Bestiának az ő meg-esküött ellenségének prédára és ragadományra Szent-séges Kezeiből ki nem adja. *Solt.* 74: 19. *Solt.* 37. *Ψ.* 33.

§. 51. Nem Ember pedig az Isten, hogy a' Maga Esküvéssel meg-erősített Szövetségét meg-változtassa: mert az ő Hivatalai és Igéretei meg-bánthatatlanok, és a' Krisztusban *Ugyanok és Amenek.* a) Ő mondta, és avagy nem mivelné-é meg? Ő állott, és avagy nem tellyesitené-é meg? 4 *Mos.* 23. *Ψ.* 19.

§. 52. Mindezekhez képest azért, Édes Megváltó Jéfusom! éppen most vagyon az ideje, hogy meg-émlékezzél a' Te minékünk tett Szövetségbéli Drága Igéretüdről, és azok között erről-is, mellyben a' Te Prófétád Ésaiás, és Választott Apostolod a' Szent Pál által ezt fogadtad: A' kellemetes időben hallgattalak-meg tégedet. Az Idvétségnek napján tettem jól te-veled. Imé pediglen most vagyon a' kellemetes idő, most vagyon az Idvétségnek Napja, ezt mondja az UR. b) Holott pediglen az Halálnak Árnyékának Völgyében, én éppen most

a) *Ésa.* 45: 23, 24. 2 *Kór.* 1: 20. *Róm.* 11: 29. 2 *Tim.* 2: 13. *Sid.* 6: 17. *Réfsz.* 10: 16. b) 2 *Kór.* 6: 2. *Ésa.* 49: 8.

most vagyok; ez lévén énnékem az igen kellemetes idő: azért fíntén most tégy hát jól URam én-velem; mert bizony ez az én Idvétségemnek-is Napja.

§. 53. Most küld-ki Szent Angyalidat-is én mellém; a' kik Kezekben hordozzanak engemet, hogy meg ne botoljék lábam e' nehéz és utolsó viadalban. *Solt.* 91. *Ψ.* 11.

§. 54. Mostan tellyesítsd-meg URam, ama' Te Szövetségbéli drága Igéretedet-is, mellyben azt fogadtad Meg-váltattaidnak: a) Ne félj, mert Én te-veled vagyok; Enyim vagy te, Én váltottalak-meg tégedet; meg-ne rettenj, mert Én vagyok a' Te Istened, ki tégedet meg-erősítelek, annakfelette meg-segéltelek; még az Én Igazságomnak Jobb-Karjával-is támogatlak tégedet. b) Mert az Én Igaz Szolgám az ő esméretével sokakat meg-igazított: mert azoknak bűneiket, és büntetéseiket Ő-magára vette, hordozta, és el-fenvedte, és minden mi álnokságainkat Ő vette-el, c) és az Igazságot, Békeséget, a' Szent Lélek által való örömet, mellyből áll az Istennek Orzága, ekképen érdemlette, nyerte, és szerzette-meg minékünk.

§. 55. Hogy akképen meg-igazítatván, és meg-fizenteltetvén én-is a' Krisztus Jéfusban, d)

a) *Ésa.* 41: 9, 10. b) *Réfsz.* 53. egészzen. c) *Róm.* 14: 17. d) 1 *Kór.* 6: 12.

és a' Fiúságnak Lelke, és a' Sákramentumok által Ö-belé óltatván, a) és ekképen egyesülvén már Ö-vele, lakozzék Ö én-bennem, és én-is Ö-benne mind örökké. *Róm. 6: 5. Jan. 14: 20. I Ján. 4. v. 13.*

§. 56. Hogy mondhasam-el én-is oztán bátran a' Szent Pállal: Élek többé nem én; hanem él én-bennem a' Kristus, az én Emánuelem; mert a' melly életet a' testben most élek, bizonyára tsak az Isten Fiában való Hitnek általa élem azt; mert ímé szeretett engemet, és adta magát én érettem, és az én büneimért ajándékul, és áldozatul Istennek gyönyörűséges illatozásra, b) hogy meg-váltana minket minden hejába-valóságinkból, minden büneinkből: c) és az én-velem született, és ugyan hozzám ragadott nagy testi és földi erőtlenségeimből és romlóságimból. *Róm. 7: 21, és 23.*

§. 57. Az honnan nem-is lehet már semmi kárhoztatások azoknak, valakik a' Kristus Jéfusban vagynak, a' kik nem Test ferezént; hanem Lélek ferezént jární igyekeznek. *Róm. 8. v. 1.*

§. 58. Illyetén bizodalommal azért várom immár én-is fel-emelt fövel ama' Böl-dog Reménséget, és ama' Nagy Istennek, és a'

a) *Ján. 15: 5. Róm. 8: 16. Ján. 6: 56.*

b) *Gal. 2: 20. Réfz. 1: 4. Éfés. 5. v. 2.*

c) *Tit. 2: 14.*

és a' mi Meg-tartó URunk Jéfus Kristufunknak Ditsőséges Meg-jelenését. *Tit. 2: 13.*

§. 59. Hogy el-jövé, mint Gyözedelmes Megváltó Király, ki-veggye és ki-ragadja az Istennek Törvényjével ellenkező bűnnek Törvényjéhez, és ez Halálnak testéhez ragasztott 's köttettetett fegyény Lelkem, e' Bűnnek, és Halálnak testéből és tömlözéből, e' Világnak gonozzai közül.

§. 60. És bé-vigyen engemet az én UR-annak örömébe, az holott vagyom a' Léleknek tökéletes meg-elégedése: ki-mondhatatlan gyönyörűségek léznenek ottan, az URnak Jobbja felől, a) Merstjűk az Életnek Vízét örömmel a' Szabadítónak Forrásából. b) Itt elégttetem-meg az Istennek Ditsőséges és Szentséges Ábrázajával, és ott látom-meg URam a' Te Ortzádat Igazságban. *Solt. 17. v. 15.*

§. 61. De nem olyan Igazságban, melly a' Törvényből való lehetne; mert nintsen én-nékem olyan Igazságom a' Szent Pállal. c) Hanem óh Jéfus! én Immánuelem! én-velem lakozó Édes Megváltó Istenem! Te vagy, bizonyára Te vagy Istentől az én Igazságom, az én Szentségem, az én Böltseségem, Erősségem; Te vagy tölem el-
L 2
idege-

a) *Solt. 16: 11. b) Ésa. 12: 3. c) Gal. 2. v. 16.*

idegenfhetetlen tökéletes Váltságom. **1 Kór.**
1. **ψ.** 30. **Jér.** 23. **ψ.** 6.

§. 62. Az az, bünsimnek tökéletes meg-
botsátása, meg-mosogattatásom, meg-igazit-
tatásom, meg-fenteltetésém; a) és meg-is
ditsöítettésem. b) A' Te Idvezítő Szent
Nevedben, és az Istennek a' mi Istenünk-
nek Szent Lelke által, a' ki által el-is pe-
tséltetttünk, c) a' tellyes Váltságnak, és
ama' Nagy Istennek és a' mi Meg-tartó
URunk Jésusunknak El-jövetelének nagy
Napjára. **1Pét.** 1. **ψ.** 5.

§. 63. Hogy mikoron nagy hirtelenség-
gel, fog hallattatni illetén kiáltás: Im hol
jön a' Völegény, menyjete ki Ö-eleibe: Tudor-
találtságam én-is akkoron, az öt Efzes Szü-
zekkel kézen, és az Hínek Olajjával, a'
Megigazittatásnak, és Meg-fenteltetésnek
világával fel-ékesítettett Lámpáfokkal ki-me-
hesek én-is a' Völegénynek eleibe, és Ö-
véle egyetemben bé-is mehesek, az öt
Efzes Szüzekkel, ajtó bé-zárlás előtt a'
Bárány Menyegzői Lakodalmának Paradi-
tsomi végfhetetlen örömébe. **Mát.** 25. **ψ.** 1.
és a' következendőkben.

§. 64. Az Istennek fínről fínré való lá-
tására, minekutánna a' Krisztus Jésusnak,
Meg-ditsöítettett Szent Testéhez, és az
Istent

a) **1Kór.** 6: 11. b) **Róm.** 8: 30. c) **Efés.**
1: 13. **Réf.** 4: 30.

Istentzüntelenül zemléző Angyali Lelkek-
hez hasonlatossá téttettem, és az Isteni
Termézetben-is, a' Fiúságnak Jussa és az
Evangyéliomi Igéreték fzerént refzesitetem.
1Kór. 15: 53. **Fil.** 3: 21. **2Pét.** 1. **ψ.** 4.
4Mós. 12: 8. **Róm.** 8: 29. **Luk.** 20. 36.
1Ján. 3: 2. **Sólt.** 17: 15. **Jób.** 19: 26, 27.
1Kór. 13. **ψ.** 12.

§. 65. Bé-mehesek a' Szent Angyalok-
nak, Pátriárkáknek, Profétáknek, és Apos-
toloknak, és ama' Sión' Hegyén álló, és
a' Bárányt követő fok ezer válastott, és
el-petséltettett Lelkeknek tökéletes ditsö-
séggel, böldogsággal, és örökké tartó ki-
bezfélhetetlen gyönyörűségekkel tellyes Sz.
Társaságokba, melly földi Embernek fí-
vének még tsak gondolatjába sem mehet-
fel: mert sem nem látta, fül nem hallotta
és Emberi véges elme, meg sem foghatja
azokat a' drágalátos Menyzei Jókat, a' mel-
lyeket fzerzett az Atya, az Ötet fzeretök-
nek a' Krisztus Jésusban; söt a' Lelkes Em-
bernek azok tsak bolondságnak tetfzenek,
és azokat meg-sem tudhatja; mert azok a'
Léleknek Ereje által itéltetnek tsak meg,
1Kór. 2. **ψ.** 14, és 19.

§. 66. Azért bé-mehesek a' Fényes Men-
yei Udvarba, a' tökéletes szépségű Siónba;
az holott vagyon maga az UR Jésus Kris-
tus-is, ki a' mi Fejünk és Királyunk, és

a' mi Mennyei és Lelki Völegényünk, és Atya Istennek Jobbján ülő, és érettünk éüntelenül esedező, és engedtelő hívséges Fő-Papunk; ki azt akarja, hogy az hol Ő vagyon, mi-is Tagjai véle légyünk, és Ő-véle-is maradjunk mind örökké. 'Sid. 7. 7. 25. 1 Ján. 2: 2. Rész. 4: 10. 2 Kor. 5. 7. 19. Ján. 17: 24. Rész. 12. 7. 26.

§. 67. Bé-mehesek az Híveknek, az Ő Egyetlen-egy örökké-való Fő Tzéljokra, a' mellyre, 's nem pediglen, mint a' barmok és az istentelen Kábák és Átbeusok, a) e' tsak egy arafnyi ideig tartó múlandó hejába-valóságra, nyavalyákra, és tsak a' rothadásnak utálatofságára: ha nem mint Mennyei Polgári Társak, b) mint Istennek örökössei, a' Krisztusnak pedig örökös Társai, és fogadott Fiak, c) vagyunk mi Istennek Képére teremtetek, d) Örök időnek előtte a' Bárány Életének Könyvében el-törölhetetlen betűkkel bé-irattattak; és ennek bizonyosságára idő fzerént-is ama' Fene Bestiának béllyege által meg nem motskolattattak. Jel. 13: 16 és 18. Luk. 10. 7. 20. Jel. 14: 9, 10. Mert:

§. 68. Vagyunk igen drága árron, úgy-mint, az Isten Fiaának a' Krisztus Jébusnak, ama'

a) 'Solt. 14: 53. b) Éfész. 2: 19. Fil. 3. 7. 21. c) Róm. 8: 16, 17. d) 1 Mós. 1: 27. 1 Kor. 11: 7.

ama' Makula és Szeplő nélkül való Isten' ártatlan Bárányjának, a) és minékünk-is a' mi meg-ölettetett Igaz Húsvéti Bárányunknak, b) Isteni tulajdon Vére által, c) Erős Karral, és tsudálatos Böltéséggel és Irgalmassággal meg-váltattak. d) Az örök El-válastásnak végezése fzerént, vagyunk belső és hathatós hívattallal el-is hívattattak. e) A' Fiúságnak Szent Lelke által Ujjá-üzlettetek. f) Meg-igazitattak, Meg-fenteltettek, és mint Istennek ama' Szerelmesben ingyen és meg-bánthatatlanul g) kedvessé tétettetett Válastott, Meg-váltott, és saját Öröksége a' tökéletes Válastásnak Nagy Napjára, a' Sakramentumok, és Fiúságnak Lelke által vagyunk el-is petsételtettek. Éfész. 1. 7. 6, 13, 14.

§. 69. És ámbátor mi magunkban, úgy-mint minnen-magunkban, igen meg-romlott és nyavalyás bünösök légyünk-is: Ámbátor mi magunktól a' Jónak tsak meg-gondolására-is, annyival inkább véghez vitelére elég-ségefek és alkalmasok ne légyünk-is: b) mindazonáltal, nem hagyattatunk-el még-is az Istenből, a' mi Szövetséges Istenünktől, L 4 és a'

a) 1 Pét. 18: 19. 1 Ján. 1: 7. 'Sid. 9: 17. b) 1 Kor. 5: 7. c) Jel. 20: 28. d) Róm. 11: 33. Job. 11: 7. e) 2 Tim. 1. 7. 9. Róm. 8: 30. f) Róm. 8: 15, 16. Ján. 3: 5. g) Róm. 11: 20. h) 2 Kor. 3: 5.

és a' Krisztusban meg-engezteltetett Könyörülő Mennyei Atyánktól, Bűneinknek illy firalmas mélységében minnen-magunkra. *Ésa. 41. ̄. 10.*

§. 70. Hanem a' Jésus Krisztusban való Kegyelem szerént, a' miképen az Örök El-választásnak végezéséből hathatós, és belső hívatalal el-hívattattunk: Akképen Istennek Mindenható Ereje, és Hit által, ma-is hathatósan öríztetünk, és meg-is tartatunk az Idvefségre, minden Választott Szentekkel egyetemben a' Krisztus Jésus által. *1Kor. 1. ̄. 9. 1Pét 1. ̄ 6.*

§. 71. Mert az Ő Egyetlen-egy Engeztelő Áldozata által, ímé immár tökéletesekké, bizonyára valójában tökéletesebbé tette Isten az Idvefségre mind örökkön-örökké azokat, a' kik a' Krisztus Jésus engedelmességében, és engeztelésében való Hitnek általa már meg-igazítottak, és meg-ézenteltettek. *a)* A' miképen az Apostol-is mondja: hogy jóllehet vóltatok ti az előtt *Haragnak Fiai*, mint egyebek-is, *b)* természet szerént; de minekutána az Istennek, ki Gazdag az Irgalmasságban, el-érkezett ti hozzátok, az Ő meg-közönhetetlen Idvezítő Kegyelemessége és Emberekhez való Szerelme: Imé immár meg-mosogattattak, meg-igazítottak, meg-ézenteltettek, és meg-is

a) 'Sid. 10: 14. *b)* Éfés. 2: 3.

meg-is ditsöitettek, a' Krisztus Jésusnak Idvezítő Szent Nevében, és az Istennek, a' mi Istenünknek Örökké-való Szent Lelke által. *1Kor. 6: 11. Amen!*

§. 72. Mind ezekhez képest annakokáért, midön már én-is, az Isten és az Ő Szent Angyalai előtt, *a)* ekképen tézek vallást Hitemről az Idvefségre; *b)* még pediglen akkor, midön én zinte az Halálnak Árnyékának közepette vagyok: azért én Megváltó Jéusom! én Emmánuelem! Te is most emlékezzél-meg hát, ama' drága Szövetségbéli Igéretről, mellyben azt fogadtad: A' kellemetes időben hallgattalak-meg tégedet, az Idvefségnek Napján tettem jól te-veled: ímé pediglen, most vagyok a' kellemetes Idő, most vagyok az Idvefségnek Napja, azt mondja az UR: Minthogy pedig a' Te Szent Szádból jött-ki, e' drága Évangyéliomnak Beféde: Azért most hallgass, és tarts-meg Te-is URam engemet; mert épen ez énnékem a' felette igen kellemetes idő: ímé zintén most vagyok jelen az én Idvefségemnek orája, azért most, épen most, tégy jól én-velem. *2Kor. 6: 2.*

§. 73. Es minthogy nintsen immár semmi egyéb hátra; hanem, valamiképen Te ézenvedvén a' Magas Kerezfán bűneinkért,

L 5.

a' zör-

a) Mát. 10: 12, 13. Luk. 10: 3. *b)* Róm. 10: 13.

a' Főrnü kínok, és ki-mondhatatlan fáj-
dalmak között, Haláloznak Óráján tévéd-le
Lelkedet, Szent Atyádnak Kezeibe; a)
Szent István pedig midőn a' Te Nevedért
köveztetnék, ajánlá Lelkét Tenéked: azon-
képen én-is az én Haláloznak Óráján, aján-
lom Lelkemet a' Te Szentséges Kezeidbe;
mert Te teremtettél, és Te váltottál-meg
engemet, én Igazságomnak és én Idvéssé-
gemnek Erős Istene! 'Sólt. 31. v. 6.

§. 74. Jövel azért, URam Jéfus! Óh
régén várt Bóldog Reménség Jéfus! én Jé-
fusom Jövel hamar, és a' mit a' Kerezt-
fán függén, mondál régén a' meg-tért Tol-
vajnak, mondjad azt URam énnékem-is
mostan: Bizony mondom tenéked, ma ve-
lem léhez Paraditsomban, *Amen!* URam
Jéfus vedd hozzád az én Lelkemet,

Á M E N!

Tsel. 7. v. 59. Luk. 23. v. 43.

Ditsőség Magaságban az ISTENnek;
Békesség és Kegyelem e' Földön az Embe-
reknek, a' KRISTUS JÉBUS által;
A' Szent Lélek ISTENnek Egyességében,

Á M E N!

Luk. 2. v. 14.

E' Vilá.

a) *Luk. 23: 46.*

E' Világi Életnek Vízontagságai,
és külömb külömb-féle Kísértetei
között való *Sustentaculum*,
vagy gyámolító Vigasztalása
a' Léleknek.

§ 1.

E' Világi Élet nem egyéb,
hanem véghetetlen Lelki és Testi
nyomorúságoknak nyomorúsága, a)
és nem-is volna méltó, hogy Életnek ne-
vezetűsek. Kivánjad azért, te-is inkább óh
én Istenem! e' Bűnnek, Halálnak, és min-
denféle nyomorúságoknak testéből, és töm-
lötzből a' Szent Pállal meg-fabadúlni, és
a' Kristushoz menni lakni; mert az minde-
neknél jobb. *Fil. 1: 23. 2 Kór: 5. v. 8.*

§. 2. Fontold-meg azért, óh én Lelkem!
ezt-is jól te-magadban, hogy te már Istennek
ingyen való Kegyelmeből, az Emberi élet-
re rendeltetett határt, a' Nyóltzvan Eten-
dőt, b) meg-haladtad: annyival inkább fűk-
ség tehát, bizonyára fűkség, hogy e' Vilá-
gi nyomorúságos Életről való elmélkedést
el-felejtse, és azt az Apostollal, hátad-
megé vesse, és az előtted való Tzél felé
fuss,

a) *Róm. 7: 24. 'Solt. 90: 10. b) 'Solt. 90: 10.*

fűs, úgy-mint az Istennek és a' Kristus Jé-
susban való Hívatalnak Jutalmának el-véte-
lére. *Fil. 3. 7. 14.*

§. 3. Szükség azért elsöben-is, hogy
minden Választott Hívek Igaz Idvezítő Hit-
re tégyenek fertz, melly nem mi-tőlünk
vagyon; hanem Istennek kiváltképen való
Ajándéka: a) mert Hit nélkül lehetetlen,
hogy Isten előtt kedves legyen valaki. (A'
mint az Apostol mondja:) Mert a' ki Istenhez
járúl, hinni kell annak, hogy vagyon Isten,
és hogy azoknak jutalmat-is ad Isten, a'
kik ötet keresik. *Sid. II. 7. 6.*

§. 4. És minekutánna a' Szent Lélek Is-
tennek Kegyelme által, az Isten Igéjének
vezérléséből, meg-nyerte ez Idvezítő Hitet,
a' Szent Lélek által Ujjá születetett, és El-
választatott Lélek; meg-esméri leg-ottan, és
által látja abból, hogy az Isten legyen ö-
néki Fő-Java, és Fő-Bóldogsága, és annak
keresésére, és ferezetetére, annyival inkább
fel-gerjed, nagy buzgósággal: és a' mint ma-
ga Idvezítő URunk parantsolja, b) ferezeti
az ő Istenét, mint Fő Javát, és Fő Ból-
dogságát, tellyes szívéből, tellyes elméjéből,
tellyes Lelkéből, és minden ereje ferezent.

§. 5. Melly Istenünkhöz való ferezet-is
pediglen semmi nem egyéb; hanem a' kit
meg-esmértünk, Hit által Fő Javunknak és
Fő Ból-

a) *Éfés. 2: 8.* b) *Mát. 22. 7. 27.*

Fő Bóldogságunknak lenni, hogy azzal a'
Kristus Jésusban való egyesülésünket; mint
Fiak, és Örökösök, a) Szível, és Lélek-
kel ohajtsuk és keressük, akképen, a' mint
ki-öntetett az Istennek ferezelme, már a'
mi szívünkbe, a' minékünk adattatott Szent
Lélek által, és a' minket meg-nem légye-
nítethető reménség által, b) Istennek Ditsö-
ségére, és Lelkünk Idvelségének-is el-nye-
résére, hogy e' Fő Tzél el-érhessük tel-
lyes igyekezettel abban munkálkodjunk. *IKör.
15: 58. Fil. 3. 7. 14.*

§. 6. De jaj melly fok botránkoztató
tövissek nőtték-fel e' Világ puztájának út-
ját, a' mellyen kell el-jutnunk, e' mi Fő
Bóldogságunkhoz; és az Istenhez, a' Kristus
Jésusban Istenel való egyesülésünkhöz!

§. 7. Elsöben-is, e' mi Idvelséges utazá-
sunkat akadályoztatja e' Világ: hittegervén
bennünket a' gonoz példákkal, hogy azok
által a' maga pártjára hajthafson: de midön
itt bé-mégyen az Istent ferező Lélek az
Istennek Templomába, meg-látja, *1-ben.* hogy
el-múlik e' Világ, minden ő ditsőségének
kivánásával: de a' ki az Istennek Akaratját
tselekezi, örökké meg-marad. c) *2-för.*
Meg-látja ott, hogy valaki e' Világot ferez-
ti, nintsen abban az Atjának Szerelme. d)
És va-

a) *Róm. 8: 16, 17.* b) *Róm. 5: 5.* c) *1 Ján.
2: 17.* d) *Rffz. 2. 7. 15.*

És valaki akar e' Világnak barátja lenni, Istennek ellensége lézen. *b)* De meg-érti 3-szor, az Istennek Templomában, az Istent szerető Lélek azt-is, hogy e' Világi Ditsőségre fel-emeltetteknek melly védelmes végek légyen; mert ők igen fikámló helyre helyeztetek; azok el-puhtatatiak, és egy-fempillantásban nyakra főre e' Világi ditsőségből le-vettetnek, hogy el-vegyék a' hamiságnak jutalmát, úgy-mint, kik nagy boldogságnak álitják, az ő mindennapi gyönyörüségeket; de azok Isten előtt undokságok és feplők. *b)* És ezek fíntén elég-séges oktatójok léznek, e' Világi ditsőségnek védelmes végének, és annak hejávalóságának meg-értésére és meg-tanulására. *Sólt. 73. 7. 17, 18, 19.*

§. 8. Ezek felett pedig nem kevésbé rettent, és rémit bennünket e' Világ, az ő nagy ereje és hatalma által-is, kiváltképen az üldöztetésekben; de itt-is biztat a' Lélek bennünket, ezt mondván az Apostol Szent Péter által: Tudja az Isten mindenkor ki-fabadítani a' Híveket a' késértetekből, a' hamis-fakat pediglen az Itéletnek napjára a' büntetésre meg-tartani. *c)* Sőt a' késértettel egyetemben út-at-is nyit Isten a' fbadításra, hogy a' késérteteket az Hívek el-fenvedhessék. *d)*

De

a) *Jak. 4: 4.* b) *2Pét. 2: 13.* c) *2Pét. 2. 7. 9.* d) *1Kor. 10. 7. 13.*

De lásd-meg e' végre a' xci-dik 'Sóltárt-is: mert talál az Istennek óltalmában bé-vétett Lélek abban, a' Világ üldözése ellen bizonyos óltalmat és bátorságos nyugodalmat.

§. 9. *Második* Ellenség az én túljadon *Testem*, melly az én-bennem lakozó, és ugyan hozzám ragadott ő *Ember*; melly meg-veztegettetett a' gonoz kívánságok által, és engemet ugyan rabul ad a' Bűnnek Törvényjének, hogy a' Jót, a' mellyet akarnék és szeretnék, ne tselekedhessem; hanem a' gonozt, a' mellyet nem akarnék, sőt gyűlölök, azt vigyem véghez. *a)* És ez is nem kevésbé akadályoztatja az én Mennyország felé törekedő útazómat; mert ez által lövöldözi az én fívembe a' Sátán az ő ártalmas, álnok és kárhozatos sugarlásait; mint meg annyi tüzes nyílait: de itt az Hínek Paífsát fel-kell vennünk, hogy ama' gonoznak minden tüzes nyílait meg-ólthassuk. *b)* De azonkívül-is a' Sátánnak illetén ártalmas sugarlásai az Híveknek vétkül nem túljadonitának; mert azokban a' Hív Lélek a' Sátánnal egyet nem ért; sőt tufakodik azok ellen, és azokat gyűlöli, és útálja; a' minden Kegyelemnek Istene pediglen, a' ki hívott minket az Örök Ditsőségre a' Kris-

a) *Róm. 7: 15, 19, és 23.* *Éfés. 4. 7. 22.*
b) *Éfés. 6: 16.*

a' Krisztusban, meg erősít minket, és tökéletesekké tézen az Hitben. 1Pét: 5: 9, 10.

§. 10. Hátra vagyon még itt a' *Harmadik*, és leg-főbb Ellenség, a' *Sátán*: ki eleitől fogván gyilkos volt. a) És a' ki még ma is, mint sívó rivó Orofzlán, féllyel jár, keresvén kit bé-nyelhesen; b) de ez az hatalmas ellenség, a' Krisztus által már meg fégyenítettett; és a' Választattakra nézve, minden jussa és hatalma ennek el-vétettetett; mert a' Krisztus Jéhus, a' Kereztnek Halála által el-rontotta azt, a' kinél az Halálnak birodalma vala, az az, az Ördögöt, és meg-fabadította mind azokat, valakik az Halálnak félelmének miatta, tellyes életekben rabok valának; c) és ekképen meg-foltván a' Birodalmakat és Hatalmátságokat, diadalmat vett azokon a' Kerezt-fa által; és minket, kik meg-hóltunk vala a' Bünökben, meg-elevenített, meg-botsátván minden büneinket; és a' Kéz-írást-is, melly az Izrael' Népe ellen vala, hafontalanná tévé, és a' Kereztfára azt fel-fehítette. Kol. 2: 13, 14, 15.

§. 11. Meg-fégyenítetvén azért ekképen immár e' leg-főbb Ellenség, a' *Sátán*, a' Krisztus által, az ettől való félelmet magunktól távol vessük: és ennek minden inselkedését, és fugarlásit a' Krisztus Jéhuson Fundál.

a) Ján. 8: 44. b) 1Pét. 5: 8, 9. c) Sid. 2: 14, 15.

Fundáltatott Hitünknek erőfsége által, meg-vessük, és semminek állitsuk; mert a' Krisztus Jéhusnak, a' Kereztfán ki-ontatott Vérenek, és Engesztelésének Erdeme, a' Sátánnak minden ellenünk való tüzes nyilának el-óltására, Tökéletes Elégség.

§. 12. Midön pedig a' külömb külömb-féle késértetektől, annyira meg-gyözöttetnek valaki; hogy láttatnék a' meg-töredezett Nád-fálhoz, és a' füstölgő Tsepüben tsak alig meg-akadott fikrátskához hasonlatosnak lenni; és láttatnánk a' kétségben eséshez-is közel lenni; akkoron is a' Krisztusnak Hív Vitéze el-nem tsüged; hanem a' Hitnek erős Paírsát előragadván, buzgó Könyörgése által folyomodik az ő Megváltójához; kinek-is terhes késértetek miatt való szorongattatáfit keservesen meg-panaszolja. Mert tudja, hogy a' Krisztus Jéhus az: Ki a' meg-repedezett Nád-fálat el-nem rontja, a' füstölgő Tsepüben meg-akadt fikrátskát ki nem óltja: De tudja azt-is, hogy Isten az; a' ki a' Könyörgést meg-hallgatja. a) A' ki előtt kedves Aldozat a' töredelmes Lélek; és a' keserves Szívet, óh Isten! nem utálja meg a' Te Lelked. b) Es ezekből új erőt és nagy bátorságot vézen magának, az ő már győzedelmeskedett Megváltójának

M

vezér-

a) Sölt. 6: 9, 10. b) Sölt. 51: 19.

vezérlése alatt a' Jézusnak Hív Vitéze; és az Ellenség ellen való hartzot megújítja. Tudván azt, hogy böldegok azok, a' kik biznak Istennek a' Sion' Szent Hegyén Fel-kent Királyjában, a' Krisztus Jézusban, 'Sólt. 2: 6, és 12.

§. 13. Minthogy pedig Istennek Bölts Rendelése az: hogy itt a' Kegyelemnek Országában, úgy-mint e' Világi Életben, kézfítésnek-el az Hívek, a' Ditsőségnek Országára: Azért fűkség meg-tudni az Híveknek, hogy a' Kegyelemnek Országában, e' Világi Élet nem egyéb; hanem hartzolásnak Mezeje; mert itt kell véghez-vinnünk, a' fenn-meg-irt három erős Ellenségekkel való hartzunkat, és ugy-is Koronáztatunk-meg végre, minekutánna jól hartzoltunk, és a' Krisztus Jézus' Vezérsége alatt, az Ellenségen, az Ő Segedelme által győzedelmeskedtünk. A' melly hartzot-is le-rajzol hathatósan a' Szent Pál Apostol. a) És azt mondja: hogy nem Koronáztatik-meg senki; hanem a' ki igazán hartzol, és tufakodik. *Rész. 2. §. 4.*

§. 14. Minthogy pedig Öröktől fogván, el-rendelt Véget tselekezik az UR, a' Seregeknek URa, az egész Földön: b)

Kitsoda

a) 2Tim. 4: 7, 8. b) Ésa. 10: 23.

Kitsoda állhatna hát az Ő *Decretumának* eleibe? a) A' maga Ditsőségét szerető Isten pedig a' maga Végezéseit meg-nem változtatja. b) Azért minden Idvezülni kívánó Embernek, a' maga akaratját és kívánságát, Istennek változhatatlan *Decretuma* és Szentséges Akaraja alá kell bízni és ajánlani: Tudván azt, hogy a' mi Jól-tévő Istenünk, és a' Krisztusban meg-engezteltetett Szerelmes Mennyei Atyánk, az Őtet szerető Választottainak, mindeneket egyaránt Javokra és Idvefségekre tselekezik. c) És ezt-is egyszerűsmind Hitbéli bizodalommal el-mondhatja a' Hív Lélek, a' Szent Pállal: Tudom kinek hittem, és bizonyos vagyok benne, hogy az én Ő-nála le-tett Kintsemet, meg-tarthatja ama' Napra. d) A' melly Napon tudnillik el-jövénd az Embernek Fia az Ő Ditsőségével; és az Ő Jobb Keze felől álló Juhoknak ezt mondja: Jertek-el! Én Atyámnak Áldottai, bírni az Országot, melly tinéktek meg-kézfített e' Világ' Fundamentomának Fel-vettetése előtt. e) Méltó azért, és az Idvefségre felette igen fűkséges dolog; hogy minden Idvezülni kívánó Ember, mind

M 2

a) Jób. 23: 13, 14. b) 4Mós. 23. §. 19.
c) Róm. 8. §. 28. d) 2Tim. I. §. 12.
e) Mát. 25. §. 32, 33, 34.

mind Életében, mind Halálában, bízza és ajánlja magát Istennek, az Ő Jóltévő Szerelmes Mennyei Atyjának Szentséges Akaratjára, hogy a' Király Krisztus Jéfusnak, az el-mondott Évangyéliomi Sententziájá-is el-nyerhesse, és magára zabhalsa; a) mert nem Ember az Isten, és nem Embernek Fia, hogy Igéretét el-változtassa. b) Sőt az ISTENnek minden drága Igéretei, lettenek ma a' KRISTUSban *Ugyanok* és *Ámenek*, iKör. I. ψ. 20.

Á M E N!

a) Mát. 25. lásd feljebb. b) 4Mós. 24. ψ. 19.

A' fenn

A' fenn meg-irt Könyörgésekhez
ragasztatott

T Ó L D A L É K,

vagyis

COROLLARIUM.

Mint hogy ama' szép reménségű Ifjunak, BOROSNYAI PÁL ö Kegyelmenek, igen ifjú életében irt, és Világra ki-botsátott Könyörgései között vagyon, a' nagy Égi-háborúknak idejére intéztetett, munkáson irt, és a' Szent Irásokból öszve-szedegettetett egy Buzgó Fobászkodás: ne légyen azért a' meg-emitett Authornak bántására, midön én azt, némü-némü Réfzeiben, a' magam fenn le-irt Mindennapi Könyörgéseimnek feríessébe, cum bona pace Authoris praelaudati inferátni kívánom, illyetén-képen:

M 3

ELSŐ

ELSŐ RÉSZ.

A Nagy Tempeftasoknak, vagy Égi-háborúknak idejére készített

BUZGO FOHÁSZKODÁS.

§ I.

Isteneknek **ISTENE!** Uraknak **URa**; mi **URunk**, és mi **Istenünk** **Ki** a' **Mó'ses** nek a' **Te** **széld Szolgádnak** ekképen jelentted-ki Magadat: **En** vagyok a' **Jehova**, **Jehova**, **Erös**, **Irgalmas** és **Kegyelmes** **Isten!** **Ki** el-vezem a' **bünt**, az **hamiságot** és a' **vétket**; de a' **Bünöft** büntetlen nem hagyom.

§. 2. **Tapaftalták** eleitől fogván a' **Tégedet** **szertö** és **keresö** **Hívek**, a' **Te** **Irgalmalságban** **gyönyörködö** nagy **Jóvólto**dat. **Mert** **Mennyei** és **Földi** **Aldásiddal** meg-**koronáztad** őket. **Látták** az **ö** **Azta**lok körül a' **szép** **Olaj-Ágakat**, a' **kikben** az **ö** **léveik** **örömmel** **bé-töltenek**. **És** **látták** az **ö** **Fiaiknak** **nevededéseket**; az **ö** **szép**

Leá-

Leányaiknak **ékeffégeket**; **kik** **mint** **meg-annyi** **gyönyörüséges** **Özlopai**, **URam!** a' **Te** **Templomodnak**: **A'** **mi** **tsürein**ket **meg-töltöt**ted **szép** **Gabonákkal**: **fajtóink** **bövolköt**tek **Mustal**: **Marháinknak** **nem** **ártott** a' **dög**; **Söt** azok **meg-faporod**tanak. **Egy-ízóval**: **szükséget** a' **Te** **Szárnyaid** **alatt** **nem** **láttan**ak az **Hívek**.

§. 3. **De** **ellenben** **kóftolták** a' **Tégedet** **gyüölök**, és **Parantsolatidnak** **nem** **engedelmeskedök**, a' **Te** **bün** **ellen** **gerjedezö** **mélto** **Haragodat** és **Bozzú-állásodat**. **Mert** **rettenetes** **Isten** **vagy** **Te**, és **rettenetes** **dolog** a' **bünös** **Embernek** **Istennnek** **Haragjába** **esni**; **mert** **éget** az, **szintén** az **alsó** **Pokoliglan**.

§. 4. **Midön** az **Embernek** **Te-veled** **nem** **gondolnak**; **mint** **Seregeknek** **URa**, **szüvöl**tez **mind** a' **mezze** **való**, **mind** a' **szomzed** **Népeknek**; a' **kik** **el-jövé**n, **Tüzzel**, **Vafsal**, **nagy** **fatszoltatás**sal **Népedet** **el-puftsítják**; és a' **kik** **meg-maradnak**, **azok** **ellen-is** **parantsolják**, a' **Dög-halálnak**, és **Ehségnek**; **hogy** **azok** **által** **el-vezzenek**. **Mert** a' **mi** **Istennünk** **meg-eméztö** **Tüz**; és **kitsoda** **állhatna** **meg** **ö-elötte**, **midön** **fel-gerjed** az **ö** **büszülésének** és **haragjának** **Tüze**?

§. 5. **Imé** **URam!** a' **Te** **bünt** **gyüölö** haragos **Ortzádnak** **Postái** **láttatnak** **mostan** **mi-köztünk-is** **nyilvánságosan**. **Minémük**

M 4

a' **ör-**

a' zörnyen pufasztó Szélvezek, a' tsattogó Menyörgések, a' fűrű Villámáfok, és a' tüzzel meg-eméztő Menyüto-kövek, és mind ezek emlékeztetnek minket a' mi büneinkre, és intenek a' valóságos Meg-térésre. De kitsoda tehet a' tisztátalanból tisztát? Bizonyára csak egyedül az Isten: A' ki bővölködik a' bün borsátó Kegyelemmel. Te-magad téríts-meg azért minket, hogy valójában meg-térhelsünk. Mert mi vétkeztünk, és csak Te-ellened vétkeztünk. De meg-valljuk, a' Dáviddal, a' mi büneinket; hogy el-végye a' Jehova rólunk-is az ő büntetését; mint a' Dávidról. Mert Könyörülő az UR, és igen Irgalmas, és nem tartóztatja meg, az Ő meg-térő Népeinek bünét jövendőre.

§. 6. Vigasztald-meg azért URam! még a' Te Haragod' járásának idején-is a' mi meg-rettent szívünket, erősítsd-meg rezkető térdeinket; mert tudjuk URam mi azt, hogy történetből nem árthatnak minékünk a' Nappal repülő tüzes nyílak; hanem a' Te Szentséges Akaratodból: De az Istennek Szentséges Akaratja, még a' gonoszt-is az Őtet éretőknek Javokra fordítja: mert tudja az UR azokat, még a' késértetekben is meg-abadítani. Nem-is enged pedig bennünket fellyebb késértetni annál, a' mint el-űzenvedhetjük; sőt egyfőrsmind a' késértetekben útat-is nyit a' szabadulásra.

§. 1.

§. 7. Azért nem rejtem én el magamat az én Istenem előtt, mint Ádám és Éva: Mert hová-is vonhatnám-el magamat a' Te Lelked előtt; mindenütt fel-találhatnak engemet a' Te rettentő Tüzes Nyílaid. Hanem inkább szívem meg-alázván, Te-hozzád mégyek: mert nintsen énnékem sem Menynyen sem Földön több Istenem és Segedemem, Te-rajtad kívül. Azért egyedül csak Te-benned bízom, és a' Te Szárnyaidnak Árnyékában; és az én Megváltó Jéusom Sebeinek mélységes Érdemében rejtem én el magamat, és el-is hiszem, hogy nem lé-zen énnékem ottan semmi bántalom.

§. 8. Ne büntess hát URam engemet a' Te busulásodban; ne ostorozz Haragodban. És mostan-is ne engedjed, hogy a' Te fűrű Villámáfid, és Menyörgéfid nekem ártsanak. Annyival inkább Menyköveid, a' mellyek fok félek, házamat meg-ne gyújtsák féliel ne hányják; Eletemtől, és Felségedtől vett Javaimtól meg-ne fosztsanak. Sőt nem csak engemet; hanem minden Felebarátimat, és hozzám-tartozóimat is hatalmasan e' zomorú tsapástól meg-óltalmazd, míg a' Te Haragodnak Tüze és ez irtóztató Égi-háború el-múlik. Hogy ezeknek ártalmától meg-abadulván, a' Te Atyai Kegyelmes Védelmézéled alatt, én-is

M 5

az én

az én Háláadó Áldozatomat, az én ajakimnak gyümöltseit meg-adhassam, Szent Felségednek.

§. 9. Végezetre alázatosan efedezem azért-is, mint a' Krisztusban Gondviselő Kegyelmes Atyámnak, Szent Felségednek: ne engedjed, hogy a' Te Nagyságos Munkáidról soha-is alatonúl gondolkozzam, vagy azoknak említésével gonozúl *vizhá* éljek; annál-is inkább hogy a' *Menykövel* káromkodjam és átkozódjam, ne hogy Igaz Itéleteből az az átok büzös fejemre forduljon. Irtsd-ki inkább a' bünt büzös Nemzetünkből, egyéb főrnnyü káromkodásoknak és átkoknak nemeivel együtt. Mert több közönséges vétkek között ezért állottanak boldogtalan Nemzetünkre a' Te *zomorú tsapásid* és Itéleteid. De Te URam légy Irgalmas, légy Kegyelmes minékünk, a' mi Megváltó Jélus Krisztu funknek Népéhez való Idvezítő Szerelméért,

Á M E N I

* * * * *
* * * * *

MÁSO-

MÁSODIK RÉSZ.

Melly szóll az El-választattakról,
és a' Meg-vettettekről.

A' Mennynek, és Földnek Seregeinek Teremtéséről, IMós. 2: 1. és ezeknek El-választásokról, és Meg-vettetéséről: és az El-választatott Híveknek a' KRISTUS JESUS Elég-tetele által véghez-ment Váltságoknak Munkájáról, Elés. 1. §. 5, és 7.

§ 1.

Jollehet a' Felséges Mindenható ISTEN; ha soha a' Mennyet és Földet az ő Seregeivel együtt nem teremtette volna-is; de a' Maga Isteni Felséges Tulajdonságaiban és Ditsőségében mind örökké meg-maradhat vala. Mindazonáltal a' Szabados URaságú Mindenható; de egyfzer'smind nagy Irgalmasságú és Igazságú Istennek, a) az Ő Örökké-való Tanásában tettett el-végezni; hogy teremtse a' Mennyet, és Földet, minden

a) 2Mós. 34. §. 6.

minden Ö Seregeivel együtt, mellyet azután Isten tökéletesen véghez-is vitt. *a)* az ő Ditsőséges Kegyelmeiségének Ditséretére. *Éfés. 1. ψ. 6.*

§. 2. Melly Isteni Tanátsból ki-ment Végezésről (mellyet a' Deák Bibliában irnak *Prædestinationak*) meg-kell jegyezniünk a' Sz. Irások szerént. *1-ben:* Hogy a' Meg-változtatatlan, és az Ö Erőtségében mind örökké meg-marad; azért Örökké-való. *b)* *2-szor:* Hogy ez a' *Decretum* vagy *Prædestinationo* rendeltetett a' Hivatalosoknak örök időknek előtte. *c)* És Világ Fundamentomának fel-vettetése előtt. *Éfés. 1: 4, 5.*

§. 3. Ezen Örökké-való Isteni *Decretum*-ból, vagy a' *Prædestination*ából ellene mondhatatlanképen következik; hogy legyenek abban a' Szent Irások szerént, két egymással ellenkező *Statusok*, avagy *Rendek*; úgy-mint: az El-választottak. (vagy Deákul, az *Electusok*.) Ellenben pedig, a' Meg-vettettek. (vagy Deákul, a' *Reprobatusok*.) Melly meg-külömböztetés ki-hat; mint az Embe-
rekre; úgy az Angyalokra-is.

Mert a' mi illeti, az Angyaloknak sokaságos Seregeit: A' Mindöntudó, és mindeneket eleve el-látó Isten, ki-terjeztette az Angyalokra-is, az ő fenn meg-irt örökké-való

a) *1Mós. 2: 1.* *b)* *Éfés. 3: 11. Róm. 8: 29, 30. Réfz. 9: 11.* *c)* *2Tim. 1: 9.*

való *Decretumát*, a' *Prædestinationi*ót. Mert valamiképen az Emberi Nemzetben a' Választottaknak: *a)* nem különben az Angyalok közül-is számtalan fokoknak, adá Isten az álhatatóságnak különös és kiváltképen való Kegyelmet; a' melly által azok megtartattak; és mind örökké meg-is maradnak, az ő Teremtő és Jól-tévő Istenekhez való szeretetekben és hűségekben, az Isten Kegyelmeiségének Megditsőitetéséért. *Róm. 9. ψ. 11, és 18, 22, 23.*

§. 4. Azért-is ezeket a' Kegyelemre felvétellett Angyalokat, a' Szent Lélek által álló Apostol, Szent Pál, nevezi Választott Angyaloknak. *b)* Neveztetnek ezek Istennek Angyalinak-is, *c)* azért, mert ezek mindenkor az Istennek Akaratját vízik-véghez. *d)* Továbbá neveztetnek a' *Theologusok*tól, Jó Angyaloknak, a' gonosz Angyaloktól való meg-külömböztetésért. *e)* Minthogy a' Jó Angyalok minden Jó és Szent Dolgokban foglalatoskodnak Mennyben; a' minémükre oktattatunk mi-is az URi Imádságban. *f)* És lakó helyjek-is ezeknek az Ég; holott látják az Istennek Országát mindenkor. *g)* És Ditsőitik és Imádják az Istent, az Ö
Tem-

a) *Éfés. 1: 5.* *b)* *1Tim. 5: 21.* *c)* *Luk. 12: 8, 9.* *d)* *'Sólt. 103: 20, 21.* *e)* *'Sólt. 78. ψ. 49.* *f)* *Mát. 6. ψ. 10.* *g)* *Mát. 18. ψ. 10.*

Templomában meg-füvés nélkül. a) Eddig a' Választott Angyalokról.

§. 5. De vagynak az Ellenkező Rendben helyeztetve a' meg-vettetett Angyalok. Kik-is igen fokaságos nagy fámból állanak: És ezek azok, a' kik az ő fész és Szent Eredeteket meg-nem tartván, az ő Teremtő és Jóltévő Istenektől hitetlenül el-pártoltanak, és az Isten ellen való fáznt-fázndékos Pártütésekért és *Rebellio*jokért; és az Isten Igazságának-is Meg-ditsöittetéséért, az ő bünökben magokra hagyattatának; és mint haragnak edényei, a' nekik készített kárhozatra tartatnak, b) és helyjek-is többé ezeknek nem találhatók az Égben; hanem a' nagy Sárkány, ama' régi Kígyó, ki nevezetik Ördögnek; minden ő Angyallal egybe le-vettetének a' Földre, és ott-is minden igyekezetekkel azon mesterkedének, hogy az egész Földnek kerektségét magok után tsalhassák.

§. 6. Ezek a' magok Eredeteket meg-nem tartó, és azért meg-is vettetett Angyalok azok; a' kik eleitől fogván vétkeztek, Jót és Igazságot nem-is tselkedhetnek. c) Sőt mint *Rebellisek*, mindenkor Istennel ellenkeznek: és Isten és az ő Krisztusa ellen

a) *Jel.* 7: 11, 12. b) *2Pét.* 2: 4. *Jud.* 5: 6.
c) *1 Ján.* 3: 5. 8. *Ján.* 8: 44. *Mát.* 7: 5. 18.

ellen nyilvánosságos viadalt-is indítani bizonyos időben bátorkodtanak. A' mint le-irja ezt az Apostol. a) Holott-is így áll: hogy bizonyos időben támadott volna nagy viadal Mennyben: mert a' Mihály és az ő Angyali viaskodnak vala a' Sárkányjal, és annak Angyallal. De ezek nem vehetének Diadalmat amazokon.

§. 7. Ki lett légyen azért ez a' Mihály, meg-tetűzik a' Dániel' Profétziájából, b) holott az mondatik: hogy a' Mihály Angyal, volt a' Dánielnek és az ő Népeének, (melly vala az Izáel' Népe,) Fejedelme. És ismét *Dán.* 17-dik *Részének* 1-ső *Versében*, az iratik a' Deák fordítás szerént: Hogy ama' Nagy Fejedelem a' Mihály Angyal, áll az Izraél' Népe mellett, és uralkodik. Nem volt tehát teremtett Angyal a' Mihály; mert Uralkodás és Nagy Fejedelemség tulajdonítatik Ö-néki. Holott másképen-is az Angyalok, hivataljok szerént, az Híveknek foglalatjokra rendeltetett Lelkek. c) Azért az Istennek Örökké-való Szent Fia ez a' Mihály Angyal: És ez az a' Bárány, a' ki ellen viaskodik a' Sárkány az ő Angyallal együtt. De a' Bárány, meg-győzi őket; mert Uraknak Ura, és Királyoknak Királyja. d) Ki uralkodik mind Élőkön mind

a) *Jel.* 12: 7, 8, 9. b) *Dán.* 10: 5. 21.
c) *Sid.* 1: 14. *Solt.* 91: 11. d) *Jel.* 17: 14.

mind Hóltakon. a) Ki teremtette az Angyalokat-is. *Kol. 1. ̘. 16.*

̘. 8. Vólt tehát ez a' Viadal, a' Bárány és a' mellette lévő Választottak és Szentek elien; b) mert ezek vóltak a' meg-irt Mihály Fejedelemnek Angyali. És ezek meg-is gyózték a' Sárkányt, és annak Angyalit; a' Báránynak Véérért, és az Ő Bizonyosg-tételének Befédeért. *Jel. 12. ̘. 11.*

̘. 9. Szükség lézen azért itt már megtudnunk, mi lett légyen vége és ki-menetele ennek a' Bárány' Győzedelmének. ELSŐBEN az: Hogy annak a' Sárkánynak, és annak Angyalinak helyeket meg-kellett változtatniok; mert azok többé az Égben nem találtattanak, hanem a' Földre le-vettettek. Holott-is abban munkálkodnak, hogy az egész Földnek Kerekségét el-tsalhassák.

̘. 10. MÁSODIK Vége és Ki-menetele a' Bárány Győzedelmének az: Hogy ezeknek az Ellenségeknak a' Földre való le-vettetések után, jöttenek nagyobb világofságra az ő kárhozatos Neveik: mint a' kik neveztetnek régi Kigyónak, Ördögnek és Sátánnak. c) Angyali pedig ennek neveztetnek, gonof Lelkeknek, d) tisztátalan Lelkeknek. *Márk. 1. ̘. 23, 24. Luk. 4: 33.*

̘. 11.

a) *Róm. 14: 9.* b) *Jel. 17: 14.* c) *Jel. 12. ̘. 9.* d) *Tsel. 19. ̘. 15, 16.*

̘. 11. HARMADIK vége ezen Győzedelmének az: Hogy a' Sárkány és régi Kigyó tafittatott a' fetétségnek mélységébe, és ott örökké-való kötélben tartatik az Itéletnek Nagy Napjára, és a' kárhozatra: a) Melly kézfittetett az Ördögnek és annak Angyalinak; b) És ott kínoztatnak tüzzel és kénkövel. *Jel. 14: 10.*

̘. 12. Hízem a' Sátán és annak Angyali lelki állatok, és a' természet ferint való tűz azoknak nem árthat? *Felelet:* Nem-is kell a' Sátánra és az ő Angyalira nézve itt valóságos tüzről gondolkodni; hanem a' Szent Írásnak fokot Stílufsa ferént, csak hasonlatofságnak okaért emlékezik itt a' Szent Lélek a' tűznek nevezetéről: Mert minthogy a' tűz által lett büntetés; e' Világi Életben minden büntetéfeknél súllyofabb és keservefebb; azért az itt citált Lokusban-is, a' Tűznek hasonlatofsága alatt kell értenünk, a' mindenek felett leg-súllyofabb Gyötrelmeket; úgy-mint: a' Kárhozatnak vég nélkül való kínját. A' minémü le-iratik, *Mát. 25. ̘. 41, és 46. Márk. 19. ̘. 45. 2Pét. 2. ̘. 4.* A' miképen az el-kárhozott Gazdag-is a' Pokolbéli kínokat nevezi Gyötrelmenek Lángjának: *Luk. 16. ̘. 24, 25.*

N

Melly

a) *Júdás. ̘. 6. 2Pét. 2. ̘. 4.* b) *Mát. 25. ̘. 41.*

Melly éget mind az alsó Pokoliglan, és mind örökké. 4 Mós. 32. ψ. 22. Jerém. 17. ψ. 4.

§. 13. De a' Sátánnak és annak Angyalinak az ő Pokolbéli gyötrelmeket, kiváltképen való módon neveli és öregbíti itten, az önnön magok Lelki-esméretek-is. a) Melly éjjel és nappal vádolja őket arról: hogy ők az ő Teremtő és Jóltévő Istenek ellen való rébellálások, és fántzándékos párt-ütések által, minémü nagy Ditsőségtől fojtották-meg magokat, nem tartván-meg az ő Szent, és szép Eredeteket: Kik, Isten és az ő Hívei ellen, büntelen és ellenségesképen tusakodván; mint vonták önnön-magokra az Igaz Birónak, az Istennek Bozúállásának és Haragjának meg-ólthatatlan Tüzét; és az ő Felsége Szent Színeinek Látásától örökké való el-rekeftetések; és egyzer'smind a' magok Kárhozatjoknak-is soha örökké meg-nem tűnő gyötrelmét. És ez-is lézen már mind örökkön örökké ö-nékiek; az ő soha meg-nem haló férgek; és soha meg-nem aluvó tüzők, az Évangyéliom férént. Márk. 9. ψ. 44, 46, és 48. Ésa. 66. ψ. 24.

§. 14.

a) Róm. 2: 15.

§. 14. Fenn az 3-dik Szakafzban jelentettük vala; hogy a' *Prædestinatió*ból kifolyó El-választás, és Meg-vettetés, ki-terjed mind az Angyali Seregekre; mind az egész Emberi Nemzetre: Az Angyali Seregeknek, réz férént El-választatásokról; réz férént Meg-vettetésekről, irtunk fenn bővön az 3-dik, 4-dik és az 5-dik szakafzokban. Azért következik már, hogy az Emberi Nemzetre ki-hatott El-választásnak *Decretum*áról-is szóljunk. Mint-hogy azért az eleve El-rendelés, vagy *Prædestinatio*, az Emberi Nemzetre nézve-is, olyan meg-változhatatlan *Decretum*a Istennek; a' mely férént a' maga Örökkévaló Tanásában, meg-határozta az Isten; hogy fejenként minden e' Világra külett Embernek vége minémü légyen.

§. 15. Melly Végek-is fejenként az Embereknek; mint vala fenn az Angyaloknak, nem egyenlő, hanem különböző állapotba lézen. Mert némellyeknek az Emberek közül-is; az Isten Kegyelmetségének Meg-ditsólttetéséért, az ő Végek lézen Örökkévaló Boldogság. Némellyeknek pediglen azon Emberi Nemzet közül, Végek lézen örök Kárhozat. Mert ugyan-is, a' maga Ditsőségét férént, és azt meg-nem tagadható, a) Véghetetlen

N 2

Szent-

a) 2 Tim. 2. ψ. 13.

Szentségü Isten; a' maga Termézet férent való tulajdonságait, minémük Ö Felségében, a' Kegyelemesség, és az Igazság, akarja meg-ditsöiteni. Mert az Isten mindeneket tselekedett Ö-magáért; és az Istenelent-is a' büntetésnek Napiára Ö rendelte. *Péld. 16. ψ. 6. Róm. 9. ψ. 21, 22, és 23.*

§. 16. Mert ugyan-is: azon Emberi Nemzet közül; Kik a' Szent Lélek Bizonyoságtétele férent, Isten Fiainak és Örökösseinek-is mondatnak: a) El-választott némellyeket a' Ditsőségre; hogy az Ö Szent Fiának Ábrázatjához hasonlatosok légyenek. A' kiket pedig ekképen El-választott; nem külső Hívatallal, mely minden Emberekkel köz; hanem belső és hathatós Hívatallal, el-is hívta: a' kiket el-hívott e' férent, azokat meg-is igazította. A' kiket meg-igazított; azokat meg-is Ditsöitette. A' mint ezen Elválasztásnak módját ekképen írta le az Apostol: b) mind a' Meg-ditsöítettésnek állapotjáig; mely Ditsőség az Elválasztásnak tökéletes tellyesége lézen. Itt azért a' mely Hívatallalról emlékezet vagyon, ki-jö ezekből; hogy nem vólt az tsak közönséges; hanem vólt a' belső és hathatós Híva-

a) *Róm. 8: 16, 17.* b) *Róm. 8: 29, 30.*

Hívatallal, mert azok meg-is Igazítottak, és Meg-ditsöítették: A' mely férent következik ebből az-is; hogy az Elválasztásból ki-folyó Meg-igazítottatás, és Meg-ditsöítettetés is, függjön ettől a' belső és hathatós Hívataltól.

§. 17. Indító Okai pedig ennek az Elválasztásnak, nem vóltak Isten előtt; az Embereknek eleve el-látott Hitek vagy Jó-tselekedetek; (a' mint némellyek álitják) hanem vólt tsupán tsak, az Istennek meg-közönhetetlen Nagy Jó-vóltá, és Kegyelemessége, és az Hívekre ki-árasztott Nagy Szerelme. a) Melyet tselekedett az UR, a' Maga Szabados Urasága, és Mindenhatósága férent. A' ki tselekedhetik mindent, valamit akar, mind Mennyen, mind a' Földön. b) De továbbá azon Elválasztáit Isten, a' maga ellene álhatatlan Akaratjának Jó Kedve férent vitte véghez. *Efés. 1. ψ. 5.*

§. 18. De ezt jobban-is meg-világosítja majd az Apostol: c) Holott azt mondja: Meg-tartott minket az Isten, és hívott Szent Hívatallal, nem a' mi tselekedetünk férent, hanem az Ö Rendelése,

N 3

a) *Tit. 3. ψ. 4.* b) *Sált. 135. ψ. 6.*
c) *2Tim. 3. ψ. 8.*

lése, és Kegyelmeisége érént, melly adattatott minékünk örök időknek előtte a' Krisztus Jéfusban. Mert ugyan-is: midőn által látta volna Isten, hogy az Ádám meg-romlott Maradékai között, nem találatnék senkiben femmi érdemlők; a' mellyre nézve méltók lehetnének azok az Elválaftásra. Azokáért fordította Isten Szentséges Szemeit a' Maga Szent Fiára a' Krisztus Jéfusra, hogy az Ő Tagjai közül formálna Magának Válaftott Szent Népet, a) a' Mennyei Örökségnek birására, a' érént a' mint mondja az Apostol: b) Hogy Válaftotta Isten az Híveket; kiket Fiaivá fogadna, a' maga Akaratjának Jó Kedve érént, a' Krisztusban. És azokat ingyen magának kedvelsekké-is tette abban a' Szerelmesben. Mind ezekből azért következik, *Elsőben*: Hogy az Elválaftásban Fő Indító Ok Isten előtt nem vólt, az Embereknek eleve el-látott Hitek vagy Jó-tselekedetek, hanem indította Istent az Elválaftásra, tsupán tsak az Ő Örök időknek előtte el-vegezett Akaratjának Jó Kedve, Kegyelmeisége, és a' Krisztusban az Hívekre ki-áráftott Nagy Szerelme.

§. 19.

a) 1 Pét. 2. §. 9. b) Éfés. 1. §. 5, és 6.

§. 19. De *Másodszor*: Nem lehettek még-is az eleve el-látott Hit, vagy Jó-tselekedetek Indító Okok Isten előtt az Elválaftásra, mert az Hit, és Jó-tselekedetek; az Elválaftásból ki-folyó Gyümölsők, (a' mint fenn a' 16-dik Szakaszban azt meg-mútoztattuk) és így nem-is lehetnek már, az Hit és a' Jó-tselekedetek, okai az Elválaftásnak; hanem inkább ezeknek oka az Elválaftás. De *Harmadszor*: Mint-hogy már meg-bizonyítottuk azt-is, hogy az Elválaftásnak Fő Oka, tsupán tsak az Istennek Kegyelmeisége; azért a' mint az Apostol-is ezt erősíti, nem vólna az Isteni Kegyelmeiség; ha a' mellé az Emberi munka-is okúl hozzá férhetne. Róm. 11. §. 5, 6.

§. 20. Minthogy eddig állottunk az Elválaftatott Hívekről. Már a' rend hozván magával; kell értekezniük a' Megvettetteknek Allapatjokról-is. A' Megvettettek azért azok; a' kik az Ádám Esetének az egész Emberi Nemzetre ki-hatott Romlottságának sárjában bé-keveredtenek, és mint a' bűnökben minden meg-jobbulás nélkül, már ekképen heverő Emberek, el-nem kerülhették az Isten' Bírói Igazságának Itéletét femmiképen; hanem meg-vettettek. Melly meg-vettetés-is, nem lett az Istennek, mint *Tyrannusnak* sanyarú keménységéből; hanem

mint Igaz Birónak Igazságos Itéletéből. És így az Istennek Örökké-való Tanátsá-
ból hagyattanak-is a' Megvettettek, az ő bűneikben önnön-magokra. Az honnan-is már, nem egyéb, hanem az ő tulajdon bűnök okozta az ő megvettetések-is.

§. 21. Mellyekhezképest az Istennek a' Megvettettek Állapatjáról el-végezett örökké-való *Decretuma* már nem egyéb; hanem az Ő Felsége Birói Igaz Itéletének ki-sáfárlása. És így semmi olyan büntetést, a' Megvettettek nem-is hordoznak, a' mellyet az Isteni Igazságnak Itéletéből, magok nem vontanak volna magokra. Midőn az Igazságban, mellyben teremtettek vala, a) meg nem maradának; hanem attól el-fakadának. Azért ezen ő megvettetések, tsak annyiban-is füg már az Isteni *Decretum*tól, a' mennyiben minden ő védelemeknek Oka és *Materiája* találtatik önnön-magokba.

§. 22. Magokra hagyattak azért a' Megvettettek; de nem egyéb okból; hanem az önnön-magok meg-térhetetlenségek miatt. És azért nevezetelen; hogy akképen ditsöitetsék-meg ő-bennek az Isten. Midőn pediglen itt az Isten' Ditsöitése említetik, tudtodra légyen, hogy abban az Istennek Igazsága-is bé-foglaltatik; mert mi lehetne

a) Pél. 6. §. 29.

lehetne Ditsöségére Istennek, ha abban Igazság nem volna. Innen mondja az Irás-is: a) Hogy mindeneket az Isten Ő-magáért tselekedett; az Istentelent-is a' védelemnek Napjára Ő rendelte.

§. 23. Midőn azért az Istennek Titkait ezekben vizsgáljuk, és az eleve Elrendelésnek-is vagy a' *Prædestination*nak emlekezett halljuk, nem illik az a' Hívekhez, hogy az ő véges elméjeket, az Istennek Böltsességének és Tudományjának mélységeit ki-terjezzék; annak ki-merítésének okáért; mert abban a' Véges Elmé belé hal. b) Azért ebben a' munkában meg-kell magunkat aláznunk, és az Istennek meg-köszönnöketlen Kegyelmeiségét az Elválastattakban, és Igazságának Ditsöségét a' Meg-vettettekben, félelemmel és tetegéssel kell meg-esmérnünk, Imádnunk és Ditsöitnünk.

§. 24. Indító Oka azért, az Istennek, az Hívtelének meg-vettetésére az: hogy azok, mint éktelenségre képzített Edények, meg-ném zűnnek az ő bűnöknek gyakorlásában való meg-átalkodások által, az Istennek méltó Haragját magokra vonni, hogy világos Jelekből meg-bizonyítsák azt; hogy Örök Végezés férént ki-ment légyen már az ő meg-vettetésekről

N 5

való

a) Pél. 16: 4. b) Róm. II. §. 33.

való Sententzia, és ök már Jó Gyümölcstöt nem-is teremhetnek, az Évangyéliom Érént. *Mát. 7. ψ. 18.*

§. 25. Az Istennek titkos de meg fedhetetlen Tanácsa Érént, áll a' Megvettettek felette igen terhes Itélet. Mert a' Maga Igazságát Meg-ditsöiteni kívánó Isten, meg-vonja a' Megvettettekől a' Kegyelemnek Lelkét, az ő Istenekhez való Éreteteknek meg-tagadásáért; és őket vakságnak, és meg-keményedésnek ítéltetésében hagyja, hogy látván ne lássanak. a) Minthogy azoknak meg-tsalhatatlan jelek a' vakság, meg-keményíttetés, és meg-térhetetlenség. Mellynek okát is adja a' Szent Lukás, *Tsel. 13:48.* midőn azt mondja: hogy a' kik Elválasztattak valának az Örök Életre; azok mindnyájan hívének; a' mellyből következik, hogy a' hitetlen Meg-vettettek nem választattak-el az Örök Életre; hanem mint Haragnak Edényei, tartattatnak a' vezedelemre. b) Hogy pediglen a' Meg-vettettek, mind végiglen meg-maradjanak a' meg-keményítetésben; bizza azoknak állapotjokat Szent Pál az Istennek ellene álhatatlan Akaratjára, midőn azt mondja: c) Hogy, a' kin akar Isten

a) *Róm. 11. ψ. 8.* b) *Tsel. 13. ψ. 48.*
c) *Róm. 9. ψ. 18.*

Isten könyörölni, azon könyörül; kit akar pedig meg-keményíteni, azt meg-keményíti.

§. 26. A' Megvettettekéről eddig való Befélgetésünket bé-rekeftvén; láfsuk-meg már mi lehetett Fő indító Oka Istennek árra; hogy a' Választottakat a' Kegyelemre fel-végye és idvezitse. Az Atya Isten lévén e' Világnak Igaz Itélő Birája; a) midőn az Adám' Eseti által el-áradott volna a' Bűn, minden Embereknek kárhoztatófokra; b) a' Bűn által az Istennek Birói Igazsága és Szentsége pedig igen meg-sértődött vala. De nem-is engezteltetheték-meg Isten másképen; hanem a' Fiú Istennek *Elégtétele* által: És azon *Elégtétel* lön Fő indító Oka-is Istennek, hogy a' Választottakat a' Kegyelemre fel-végye és idvezitse. Láfsuk meg azért, miképen ment véghez azon *Elégtétel*:

§. 27. Az Atya Isten felette igen Szent és Igaz Itélő Bíró lévén, kellett azért itt az *Elégtétel* Nagyságos Munkájában Közben-járulni a' Fiú Istennek, az Atya Isten' Örökké-való Szent Fiának a' Kristus Jésusnak. Ki-is mint az Atya Isten Akaratjának Ezer közül Egy Meg-magyarázója, a' Választottakhoz való Szerelméből Szent Atyját a' Ke-

a) *1Mós. 18:25. Róm. 3:6.* b) *Róm. 5. ψ. 12, és 18.*

a' Kegyelemről így szólítja-meg: Szabadítsd-meg ötet, ne szálljon a' Verembe; mert találtam Engeztelést ö-nékie. a) Melly *Pactum* a' Paraditsomban ekképen erősítik-meg: b) Hogy az Affzonyi Állatnak Magva, meg-routja a' Kízyónak Fejét. De azon titkot az Ésaiás Próféta világosan megfejti azután; midön így szól: c) Az Én Igaz Szolgám, ki az ő Esméretével, sokakat meg-igazít, *ψ. 10.* minekutánna tejeñdi az Ő Lelkét, Aldozatúl a' bünért, meglátja a' Magot. Mert azoknak álnokságokat Ő vézi-el. És az URnak Akaratja az ő Keze által jó szerentsés lézen. És az Ő Lelkének fáradságának meg-látván hañnát, Ő is meg-elégedik. Melly *Pactum*ból úgy jö ki; mintha Kezefséget-is válalt volna magára itt a' Fiú Isten.

§. 28. De minekutánna az Időnek tellyefségében a' Válságnak e' Nagyságos Munkája tökéletességre ment volna; ama' Mennyei Akadémiában tanúlt Választott Apostol a' Szent Pál, így szól erről a' Kristus Jéhus által véghez ment Engeztelő Aldozatról: d) Ugy szeretett minket a' Kristus Jéhus, hogy adta Önnön-magát mi-érettünk Ajándékul és Aldozatúl Istennek Gyönyörűséges illatozásra. Ismét: 'Sid. 9: 14. A' Kristus Jesus' Vére; Ki az

a) *Jób. 33: 24.* b) *1 Mós. 3: 15.* c) *Ésa. 53: 10, 11.* d) *Éfés. 5. ψ. 2.*

Ki az Örökké-való Lélek által Önnön-magát Ártatlan lévén Meg-áldozta Istennek, megtisztítja a' mi Lélkünk Esméreteit, minden hólt tselekedetektől. Sőt tovább mégyen ebben a' dologban az Apostol, és azt mondja: a) hogy Egyetlen-egy Engeztelő Aldozatjával; tökéletesekké valójába mind örökké tökéletesekké tette Isten mind azokat, valakik az Ő Aldozatjában meg-fenteltettek. És ekképen az Elégtételnek, és abból ki-folyó tellyes Válságnak Munkáját-is, tökéletesen a' Kristus Jéhus véghez-vitte.

§. 29. Véghez-menvén a' meg-irt módok szerént, az Elégtévő és Engeztelő Aldozat; szükség annak Idvességes Gyümöltseiről-is itten Emlékezetet tennünk. És ámbátor annak Gyümöltsei, tsak nem véghetetlenek légyenek; mindazonáltal, a' mennyire azokat Elménknek gyengesége meg-foghatja, nem lez hejába-való Munka, (úgy ítélem) annak nevezetesebb hañnait itten meg-jegyeznünk. Azokáért:

1-ször: Minthogy Ádámnak bünös véréből származott minden Maradéki, rekeztettek vala a' bün alá, b) és azért valának-is azok mindnyájan Haragnak Fiai. c) Sőt mint Testiek azok valának Isten előtt, gyűlölségesek és el-lenségek. d) Isten pedig a' maga Termézet szerént

a) 'Sid. 10. *ψ. 10,* és 14. b) *Gal. 3. ψ. 12.* c) *Éfés. 2: 5.* d) *Róm. 8: 80, Kvl. 1: 21.*

rént való Igazságát Jufsát meg-nem tagadhat-
ta. Azért a' bünéért melly az Istennek Igaz-
ságának nagy meg-sértésével jött valá bé e'
Világra, kellett az Isten Fiának mint Kezes-
nek rendkívül való, és tsak nem Pokolbéli
gyötrelmekkel meg-lakolui; hogy az Isten
Igazságának tökéletesen Elégtétetnék. Melly-
re nézve a' Maga Böltéségét, Kiben vala
mindennapi gyönyörüsége, alltá elő Isten,
hogy ő lenne a' Választott Magnak Megvál-
tója, a' Maga Kegyelmeiségének Meg-fentel-
tetéséért. De a' Megvettettek maradának
a' magok kárhoztatásokban, az Isten Igazsá-
gának Meg-ditsóttetéséért. És így méne-
véghez, az Istennek Öröktől fogván el-vé-
gezett Tanátsa. *Ejé. 3: 11.*

2-*szor*: Mert az Isten Fiának Testben va-
ló Meg-jelenésének, és a' Kegyeltségnek-is
ama' minden versengés kívül való Nagy *Tit-
ka*, ekkor jöve Napfényre; midön a' Krisztus
az Ő Elégtétele által az Istennek Állatjához
tartozó, és egymástól különböző két tulaj-
donságokat, minéműek az Istennek Kegyel-
meisége és Igazsága; ekképen békélteté az
Ő Elégtétele által özve.

3-*szor*: Az Első Ádámnak Eseti által el-
áradott vala a' bün az egész Emberi Nem-
zetnek kárhoztatására. a) De a' Második
Ádámnak, a' Krisztus Jéfusnak, Elégtévő
Aldo-

a) *Róm. 5. 7. 18.*

Áldozatja meg-tíztította a' mi Lelkünk' Es-
méreteit, minden hólt tselekedetektől. *'Sid.
9. 7. 14.*

4-*szer*: A' Krisztus Jéfus a' mi meg-fizet-
hetetlen Adótságainkat Maga Vállaira vette
vala. a) A' melly Adótságért mint Kezes,
a' gyilkos 'Sidóknak kezek alatt fogságra-
is tétetett vala; és azon fogságból ki-nem
fabadúla mind addig, miglen meg-nem fize-
te a' Lörnyü Halál által, mind az utólsó
Fillérig. *Mát. 5. 7. 26.*

5-*szor*: Azért e' mi meg-fizethetetlen
Adótságainkat, mint Kezes, ekképen fizeté-le
a' Krisztus Jéfus, még pediglen a' Válságnak
ama' meg-betsülhetetlen Arrának le-tételével;
midön tudniüllik, le-tévé a' maga Lelkét Ál-
dozatúl, a' Választottaknak Bünökért. b) És
ekképen Isten, ki a' Krisztusban vala, Ő ál-
tala magával meg-békéltete minket, nem tu-
lajdonitván minékünk a' mi Adótságainkat.
2Kór. 5: 18, 19.

6-*szor*: Ez Elégtétel által tétetünk mi jö-
vendöben hasonlatosokká a' Krisztus Jéfusnak
Ábrázatjához. c) És Istennek Fiaivá-is az
által lettünk. *Gal. 3: 26.*

7-*szer*:

a) *Ésa. 53: 5.* b) *Ésa. 53. 7. 9.* c) *Róm.
8. 7. 29.*

7-szer: A' kik régen Haragnak Fiai, és Istennek Ellenségei valánk. a) Valánk Kristus nélkül valók; az Igéretnek Szövetségétől idegenek. b) Most ebben a' Szerelmesben a' Kristus Jéhusban, tett Isten minket Magának ingyen kedvesekké. *Éfés. 1: 6.*

8-szor: Kiváltképen való hasznos Gyümöltse az Elégtételnek ez-is: hogy a' Megvettetteknek, mindennapi üüntelen való vétkek tulajdonittatik ö-nékiek kárhoztatásokra; mert a' Nagy Igazságú Isten, a' mint mondja Mó'ses: A' Bűnöst büntetés nélkül nem hagyhatja. c) De a' Kristus Jéhus tökéletes Elégtétele; és a' Váltságnak abban bé-fizetett Árra, Hit által minékünk tulajdonittatik Igazságunkra. Annyira, hogy ámbátor fokakban meg-elsünk naponként mi-is. d) De a' mi Bűneinket, azon Elégtételben helyeztetett Meg-igazító Hitünk, el-törli. *Róm. 3: 23, 24.*

9-szer: A' bűnös Ember a' maga Adósságát meg-nem fizetheti vala. De azokért a' Kristus Jéhus Eleget tett: (mint fenn az 5-dik Punctumban-is illetők.) Azért azokat-is az UR minékünk már el-engedi; ha ö-néki Könyörgünk. e) Ugy mindazonáltal; ha mi-is ellenünk vétkezett Atyánkfainak Adósságokat Élvünk szerént el-engedjük. *ψ. 33, és 35.*

10-szer:

a) *Éfés. 2: 5 Kol. 1: 21.* b) *Éfés. 2: 12.* c) *2Mos. 34: 7.* d) *Jac. 3: 2.* e) *Mát. 18: 32.*

10-szer: Mind ezekhez-képest azért; Bóldogok immár mind azok, valakik a' Kristus Jéhus' Elégtételének Érdemében helyeztetett Hitek által, a' Kristushoz ragazkodnak, és tsókolgatják e' nékiek küldött Szerelmes Fiat, és tsak Ö-benne bíznak, a) és azok meg sem fégyenftetnek. b) Sőt elmondhatják a' Szent Pállal nagy bátorsággal. c) Tudom kiben hittem, és bizonyos is vagyok benne, hogy az én Ö-nála le-tett Kintsemet, az Igazságnak Koronáját, d) meg-tarthatja énnékem ama' Napra. És amaz Örökséget, melly el-nem vehet, meg-sem mtskoltathatik; hanem az Egekben a' Kisérteteknek Tüze által meg-pró-páltatott Istent szerető Hiveknek tartatik. e) Meg-adja azért amaz Igaz Biró ama' Napon Hitünknek ezen Jutalmát; az az, Lelkünknek Idvefségét. f) Kit noha mi nem látunk soha; mindazonáltal szerettünk; Kit noha mostan-is nem láthatunk; mindazonáltal ki-bezélhetetlen Ditsőséges Örömmel örvendezvén, hízünk és bízunk Ö-benne: *ψ. 8.* Hogy mikoron meg-jelenéndik e' mi Ele-tünk, a' Kristus Jéhus, és mi-is meg-jelenünk Ö-véle együtt Ditsőségben; nézvén Ö-reá, mint Hitünknek Fejedelmére, és

O

El-vé-

a) *'Solt. 2. ψ. 12.* b) *Róm. 9. ψ. 33.* c) *2Tim. 1. ψ. 12.* d) *2Tim. 4. ψ. 8.* e) *Jak. 1. ψ. 12.* f) *1Pt. 1. ψ. 4, 7, és 9.*

El-végezőjére; el-végyük Ö-töle Hitünknek jutalmát; az az, Lelkünknek Idvességét. Mellyet meg-is ad amaz Igaz Bíró ama' Napon, minden Ötet fzerető Választottainak. És azok között minékünk-is idétleneknek és méltatlanoknak; amaz Ö változást nem szenvedhető a) Igéreteinek állhatatos Mennyei Igazsága fzerént. Mert ugyan-is, az Istennek mindennemű Idvesség Drága Szövetségbéli és Évangyéliomi Igéretei, a' Krisztus Jéfusban lettenek immár minékünk b) UGYANOK, és ÁMENEK.

a) Jak. I. v. 17. b) 2Kör. I. v. 20.

Á M E N ! Á M E N !

A' Nyomtatáskor esett hibák.

Az Elöl-jaro Beszédben.

Levél 1. Facies 2-dik Rend. 6. Iratik v. 15.

a' Correctioban kell olvasni v. 13.

ugyan ott rend 10. Róm. 3: 24. olv. v. 25.

ugyan ott rend 12. Mát. olvasd Ján.

levél 3 rend 17. Mát. 16. olv. Ján. 16.

Az Ajánló Levélben.

Levél 2 rend 11. 1 Tim. olv. 2 Tim.

A' Reggeli Könyörgésben.

Levél 5 Rend 12. v. 7. olvasd v. 6.

ugyan ott rend utolsó Efés. 4. olv. 5.

levél 6 rend 23. v. 2, 4, és 26. olv. v. 24.

lev. 7 r. 12. Róm. 8. v. 33, 34. olv. Róm. 8: 1.

lev. 10 r. 21. (a) mellyet olvas a' 26-dik r-be.

rend 30. 'Sóltár 103. olvasd 'Sólt. 146.

ismét: 1 Mós. 3. v. 12. olv. v. 19.

lev. 13 rend 18. 2 Mós. 32. v. 13. olv. v. 12.

lev. 19 rend 11. Mát. 16. v. 14. olv. v. 17.

l. 22. r. 30. Mát. 25. v. 1, és 2. ted hozzá v. 10.

lev. 25 rend 29. 1 Ján. 3. v. 21. olv. v. 1, és 2.

rend 30. 'Sólt. 127. v. 1. olvasd v. 2.

lev. 32 rend 30. 'Sólt. 12. v. 2. olv. v. 2, és 6.

lev. 34 rend 10. Efés. 5. v. 20, olv. Efés. 3: 20.

levél 36 rend 24. (a) olvasd (b)

lev. 38 rend 21. buzgoságtalanságomat. olvasd buzgoságtalanságomat.

Az Estvéli Könyörgésben.

Levél 41 rend 28. Jób. 24. v. 5. olv. 14. v. 5.

lev. 45 rend 12. 1 Kór. 13. v. 1, és 2. olv. v. 12.

lev. 46 rend 1. Állapotjában olv. Állapotban-is.

lev.

lev. 50 rend 6. Ján. 19. olvasd Luk. 19.
lev. 51 rend 1. Lakozzék én-bennem olvasd
Lakozzék Hit által én-bennem.
ugyan ott rend 3. Tit. 3. v. 4. olv. v. 4, és 5.
lev. 52 rend 8. És olvasd Hogy
rend 10. Róm. 4. olvasd Róm. 3.
lev. 55 rend 20. 1 Pét. 1. v. 4. olv. v. 4, és 9.
Az UR' Vatsorájáról való Könyörgésben.
Levél 44 rend 24. Réf. 53. olvasd Éfai. 53.
lev. 61 rend 29. Efés. 3. olv. Gal. 3.
lev. 63 rend 28. Gal. 2. v. 4. olv. v. 20.
ugyan ott Efés. 1. v. 2. olv. Efés. 5. v. 2.
lev. 65 rend 30. 'Sid. 4. v. 12. olv. v. 16.
lev. 67 rend 24. Péld. 8: 22, 23. ted hozzá és 28.
ugyan ott rend 10, és 11. 1 Kór. 11. v. 5.
olvasd v. 25, és 26.
ugyan ott rend 20, és 21. Mát. 2. v. 23.
olvasd Mal. 3. v. 17.
lev. 68 rend 2 és 3-dik, Mát. 20. v. 28. olv.
vasd Mát. 11. v. 25, és 26.
lev. 73 rend 14. Ján. 10. v. 18. olv. v. 28.
ugyan ott rend 15. 2 Tim. 2. v. 4. olv. v. 12.
lev. 78 rend 8, és 9. Luk. 2. v. 17. olvasd
Luk. 10. vers 30.
lev. 81 rend 7. Réf. 2. v. 7, és 8. ol. v. 17, és 18.
lev. 84 rend 18. Ján. 2. v. 1, és 2. ol. Mát. 1.
vers 21, és 23. Luk. 2. v. 11.
ugyan ott rend 23. 2 Kór. 5. v. 18, és 19.
ted hozzá 'Sid. 10. vers 14.
lev. 89 rend 13. 'Sólt. 5. v. 23. ol. v. 12, és 13.
ugyan ott rend 19. 'Sólt. 1. v. 5. olv. v. 3.
ugyan ott r. 30. Péld. 1. v. 1. ol. Péld. 21. v. 1.
Beteg-

Betegségben lévő Embernek való Köny-ben.
Levél 74 rend 17. ted hozzá 4 Mós. 16. v. 22.
lev. 77. rend 16. igyekezem, olv. igyekeztem.
Királyné előtt való Instánziámban.
Levél 89 rend 13. 'Sólt. 5. v. 23. ol. 55. v. 23.
ugyan ott r. 19. 'Sólt. 1. v. 5. ol. 'Sólt. 1. v. 3.
ugyan ott rend 30. Péld. 1. v. 1 ol. Péld. 1: 21.
Az én Eiletem' utolsó végéről.
Levél 93 rend 5. Ján. 42. v. 2. ted hozzá Éfai.
10. v. 23.
lev. 94 rend 29. Jelen. 3. v. 18. ted hozzá 1 Pét.
1. vers 6, 7, és 9.
lev. 95 rend 24. Koh. 3. v. 5. olv. vers 4.
ugyan ott rend 25. Jób. 33. v. 23. ol. v. 24.
ugyan ott rend 26. 'Sólt. 58. v. 2, és 3. olv.
'Sólt. 98. vers 2, és 3.
ugyan ott rend 30. 3 Mós. olvasd 4 Mós. és
ted hozzá 2 Mós. 33. v. 11.
lev. 98. rend 29. Mát. 24. v. 45. olv. vers 35.
Másban az Eile' utolsó végéről.
Levél 100 rend 25. Róm. 7. v. 28, és 29. olv.
23, és 24.
lev. 104 rend 20. 1 Kór. 11. v. 12. olv. v. 32.
lev. 105 rend 28. Róm. 13. v. 8. olv. vers 14.
lev. 107 rend 2-dik, vers 23, 24, és 26. ted
hozzá a' 25-diket-is.
ugyan ott rend 27. Mát. 15. v. 34, és 36. olv.
Ján. 10. vers 28, és 29.
ugyan ott rend 28. Tsel. 14. v. 23. ol. v. 23.
lev. 109 rend 26. Jób. 15. v. 25, és 27. olvasd
Jób. 19. vers 25, 26, és 27.
lev. 116 Az AMEN után, Dán. 2. v. 47. olvasd
Dán. 7. vers 13, és 14. Az

Az URi Imádságban.

Levél 117, rend 3, 4, 5, és 6-dik. olvasd, Dán.
7. vers 13, és 14. Annak a' ki a' Látásban
használó vala az Embernek Fiához, ada
a' RÉGI IDEJÜ Országot, Hatalmat, és
Ditsőséget; mellyek el nem vétetnek
Ötöle, és Orzága annak örökké-való
lézen.

A' Hattyúi Éneken.

Levél 2 rend 29. Ján. 3. v. 6. ted hozz. v. 5, 6.
lev. 7 rend 26. Luk. 26. olvasd 16.
lev. 8 rend 29. ted hozzá 2 Pét. 1. v. 4.
lev. 9 rend 2. Mát. 25. v. 4. olv. vers 34.
lev. 12 rend 28. Tsel. 14. v. 24. olv. vers 22.
lev. 14 rend 27. Mát. 27. v. 51. olv. v. 52.
lev. 15 rend 29. Róm. 8. v. 39. ol. v. 38, és 39.
lev. 17 r. 29. Ézék. 33. v. 11. ol. v. 11, és 16.
lev. 19 r. 23. Éfés. 4. v. 13. olv. Éfés. 6. v. 12.
lev. 20 rend 8. Jel. 3. v. 11. olv. v. 11, és 21.
ugyan ott rend 29. 1 Pét. 5. v. 8. ol. v. 8, és 9.
lev. 21 rend 2-dik, Róm. 7. v. 27. olv. v. 24.
ugyan ott r. 29. Jób. 13. v. 6. ol. Jób. 23. v. 6.
ted hozzá Jób. 24. v. 6. Éfai. 53. v. 11, és 12.
ugyan ott rend 19. Réf. 40. v. 30, olv. v. 29.
ugyan ott Réf. 42. v. 2. olvasd v. 3.
lev. 23 rend 30. 1 Kór. 6. v. 12. olv. vers 11.
lev. 25 r. 29. Gal. 2. v. 16. tedd hozzá Fil. 3: 9.
lev. 27 rend 5. 1 Kór. 15. v. 53. olv. v. 43.
lev. 28 rend 28. 'Sólt. 14. v. 53. olv. vers 1.
ugyan ott rend 24. Jel. 13. v. 16 és 18 ol. v. 8.
ugyan ott rend 25. Jel. 14. v. 9, és 10. olvasd
Jel. 21. v. 27.

lev.

lev. 29 rend 26. 1 Pét. 18. v. 19. olv. 1 Pét.
1. v. 18, és 19.
ugyan ott 'Sid. 9. v. 17. olvasd v. 14.
ugyan ott rend 27. Jel. 20. v. 28. ol. Jel. 1: 5:
ugyan ott rend 30. Róm. 11. v. 20. olvasd
Róm. 11. v. 29.

lev. 31 r. 29. Mát. 10. v. 12, 13. ol. v. 29, 30.
Gyámolító Vigasztalásban.

Levél 34 rend 2-dik, Hivatalnak olv. Men-
nyei Hivatalának.
ugyan ott rend 30. Mát. 22. v. 27. olv. v. 37.
lev. 35 rend 16. és az Istenhez olvasd az
Istenhez és a' Kristus Jébusban.
ugyan ott, r. 18. Idvességes. olv. Idvesség
felé való.

lev. 36 rend 14. Oktatójok olv. Oktatások.
lev. 40 r. 24. Réf. 2. v. 4. ol. 2 Tim. 2. v. 4, 5.
lev. 51 rend 27. Éfés. 1. v. 5. olv. v. 5, és 6.
lev. 55 r. 25. Márk. 19. v. 45. ol. Márk. 9. v. 45.
lev. 56 rend 2. 4 Mós. 32. v. 22. olv. 5 Mós.
lev. 58 rend 7. Péld. 16. v. 6. olvasd v. 4.
lev. 59 r. 29. 2 Tim. 3. v. 8. ol. 2 Tim. 1. v. 9.
ugyan ott rend 28. Tit. 3. v. 4. olv. v. 4, és 5.
lev. 63 rend 12. mélységeit, olv. mélységéig.
lev. 67 rend 29. Gal. 3. v. 12. olvasd v. 13.
lev. 70 rend 30. Mát. 18. v. 32. olv. vers 32,
33, 34, és 35.
lev. 71 rend 14. tedd hozzá Kolof. 3. vers 4.
'Sid. 12. v. 2. 1 Kór. 15. v. 8.

* * *

Haáz Rezső Múzeum Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

Haáz Rezső Múzeum Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

Hadt. Magyar Kir. Akadémia Könyvtára
Szentgyörgyi-emlék